tis p panē. pmeditacio diua
p potu. sapiā diua p eduliū
designat. et qlr sapiā diua
nō est in litatura sz ī corde
et vita bona. Caplm. xxv.

Verba amonicōis vite
virginis ad filiā et xpi ad spo
sā de vestimētis habēdis ī
sciā domo. et qlr p talia ves
timēta pax dei et pax pximi et opa
mie et abstinencia pura desig
nat. et oim istoꝝ declaracio

Verba xpi sponsā. xxvj.
ad sponsā. de istrumētis in
ctā domo reponēdis. et qliter
p talia instrumēta bone cogi
tacōēs. sensꝰ disciplina et vēa
ofessio designat. et oim isto
rū optīā declaracio. et de clau
sia istaꝝ domoꝝ ī spuali. xxvij.

Verba xpi ad spōsā de
sui imutabilitate. necnō et
de suoꝝ vboꝝ pfacōne cōpīus sta
ti opa nō sequāt. et quō vo
lūtas nrā omittēda ē ī oībz
diuine voluntati. C. xxviij.

Verba monicōis Johīs
baptiste ad sponsā. ī figura
ī qua deus p auē picā. aīā
p pullos. corpꝰ p nidū. mūdi
delacōes p aīalia forcia. sup
bia p aues rapaces. et mūdi
leticia p laqum desigīt. xxix.

Deprecacio mris dei ad fi
liū p spōsā. et p alio scō. et de
acceptacōē mris a xpo. et
de certificacōē vē et false scita
tis hōis ī hac vita. Cam. xxx.
Expliciunt Capitula.

Incipit liber celestis reuela
cionū dei secūdus. C
Informacio filij ad sponsam
cōtra dyabolū. et visio filij
ad spōsam quare nō subtrahit
malos antequā veniant ad pec
catū. et qlr baptizatis mo
rientibz an ānos discrecōis. da
tur regnū celoꝝ. Caplm pmū.

Filius loqba ad spōsā
dicens. Cū dyabolꝰ tēptat te:
dic ei ista tria. Verba dei non
pnt ēē nisi vera. Scdō. deo ni
chil ē īpossibile: qz oīa potest.
Tercio. qz et tu dyabole nō po
teris in dare tale feruore ca
ritatis: quale dat michi deus.
Itē ait dns ad sponsā dicens.
Ego video hoīnē tpliciter. Pmo
corpꝰ ext: qualit dispositū ē.
Scdō osciam eiꝰ: ad qd tendit
et qliter. Tercio cor eiꝰ: qd de
sidet. Sicut ei aius vides pis
cē in mari osiderat pfundita
te. attendit eciā pcellas: sic e
go vias oim scio et osidero: et
qd vnicuiqz debet attendo.

Quia pspicacionis visus et co
sideracionis sui ad sciendu q
sut circa hoiem: qd ipe sit ad co
noscendu se. Ergo qr sit oia
video et scio: potes querere qre
no subtraho malos: anqm ve
nerit in pfundu pcti. Ad qd
ego psonalit qui qrebam video
tibi. Ego sum creator oim et oia
sut in psncia mea: et q facta
et futura sut oia scio et video.
Sz licz oia possu et scio: ex ius
ticia tn no facio magis cont
natale disposicione corpis qm
ct disposicoez aie. Ois quippe
homo scdm nale disposicione
corpis q est i pscieia mea et
erat ab eiio subsistat. Ex aut
vn9 longioris et alt brevioris vite erit
hoc e scdm fortitudine et infir
mitate nature: et scdm qr cor
pal disposicio habet se. Ex at
vn9 cecu alt claud9 efficit vel ali
qd huiusmoi: hoc no e ppt pscie
ciam mea: tn oia ita pscio qr nl
lus fiet ex ea deterior vl aliq
bus obsit pscia mea. Nec fit
ex elemetor cursu et stacione:
sz ex occulta disposicoe et iusti
cia et conservacoe nate. Pec
catu eni et idisposicio nate:
multiplicat adducunt deformi
tate mebror. Nec ideo fit qr
volo: sz ex iusticia pmitto fieri
Quamvis eni oia possim: ius
ticie tn no resisto. Ergo qr a
liqs pl9 vl min9 vivit. hoc e
scdm nature infirme vl for
tis disposicoem: cot qua nll9
q in pscienca mea est

venire potest. Silit p silitudi
ne intellige potes. Dato qr es
set due vie. et ad quas una so
la via duceret: i illis at viis esset
invuabiles fosse: una ct alia
et sup alia. Finis vo uni9 illa
ru duar viar directe tendebat
in ifimu: et finis alti9 tedebat
sursu. In spectis vo viar sic
erat scptu. Quicuqz vadit
p istam via incipit ea cu delca
coe et voluptate termis: et tminat ea in
magna miseria et cfusione.
Qui at vadit p ista aliam
via. icipit ea cu modico et to
lerabili labore: et tiniat cu
magno gaudio et cosolacoe.
Ille vo qui icedebat pmo p
illa via una: cecu ex toto e
rat. Sz cu venisset ad specta
viaru. aperiebat oculi ei9
et videbat scptura illa: i q
cotinebat finis illar duar
viaru. Qua quide scptura cu
ille attedet et secu deliberat:
apparuerut stati duo viri iux
ta ad quor custodia ptine
bat ille due vie. Qui cside
rantes viatore i spectis: loque
tes int se dixerut. Cosidem9
diligeter p qua via magis
icede voluit: et ei9 cui9 via
magis elegerit ppus erit.
Viator at csideras secu fies
viaru et mita: prudeti usus
csilio eligebat magis via
cui9 pncipiu e modica do
loris et finis gaudiu: qr illa
q in gaudio icipiebat et ter

minabat in dolore. Tolera
bilius enim credebat et sani
us fore modicu fatigari la
bore i principio: et in fine
quiescere secure. Nunqd scis
tu qd ista significet? Ergo
certe dicam tibi. Due iste vie
sunt boni et mali: qd ante
hoiem e. qd magis eligere
velit i ptate et libero arbi
trio suo constitutu e: cu venit
ad anos discrecois. Ad has
duas vias scz eleccionis boni
et mali una via ducit: scz e
tas adolescencie duces ad an
nos discrecois. Qui hac p
ma via ambulat qi cecus e. Na
ab adolescencia usqzquo homo
venit ad anos discrecois qi
cecus e: nesciens discrne int bo
nu et malu. int pccm et vtu
te. int madata et phibita.
Ergo ho ambulans in una
sola via scz i etate puerili:
silis e ceco. Cu at venerit
ad capita viar id e ad anos
discrecois: tunc aperiunt eius
oculi intelligencie. Na tunc sat
considerare qp sit melius modicu
habe dolore et etnu gaudiu:
qm modicu gaudiu et etnum
dolore. Et tunc quacunqz via e
legit: no deerunt qui gressus eius
illi
diligent minabut. In istis at
viis multe sunt fosse. una cont
alia et una ante alia: qa i
etate iuventutis et i etate se
nectutis unus morit cicius.
alt tardius: unus i iuventute.

alius in senectute. Ergo finis
huius vite bene in fossis signi
ficari pt: que habebunt oes.
unus sic alius vo sic: put nalis
disposicio exigit. et put i ipsa
ccia mea e. Si enim aliquem cont
nale disposicione corporis sb
trahere: stati cont me occasio
ne habet dyabolus. Et ideo no
magis facio cont disposicionem
corporis qp aie. Attn considera
bonitate et miam mea. Ergo
enim sicut dicit magist. facio
illis vtute. qui no habent vir
tute. Ergo ex multa carita
te oibz illis q baptizati sunt
et infra anos discrecois mo
riunt: do regnu celor sicut
scribit. Complacuit patri
meo talibz dare regnu celor.
Adhuc ecia ex pietate mea
facio cu pueris paganoru
miam. Na quicunqz eor i
fra anos discrecois moriunt:
qp ad cognicione faciei mee
venire no pnt. venient i lo
cu quedam no tibi licitu sci
re: ubi sine cruciatu mora
bunt. Qui at ab una via
pgressi veniunt ad illas du
as. id e ad anos discrecois
boni et mali: tunc in ptate e
eoru e eligere qd magis eis pla
cuerit. Et scdm qd tunc flect
tunt voluntate sua: tal eor
sequet remuneracio. Na
sciebat lege scriptura scripta
in capitis viaru: scz qp me
lius eet modicu habe dolore

in principio et i partu gaudi
ū: q̄ i principio gaudiū et in
fine dolore. Verūptm̄ contigit
quoq; q̄ an natale corpis dis
posicione aliq̄ subtrahūt: ut pu
ta ꝓpt homicidiū. ebrietatē.
et aliquod huiusmodi. Na dyabo
li malicia tanta ē q̄ minꝰ
longa peccator ille habet penā:
si diucius pseuerarz i mūdo.
Et ideo exigente iusticia et
pctis aliqui ante natale dis
posicione corpis subtrahūt.
Que quide subtractio ab e
uo in pscīentia mea fuit: cōt
quia aliquē venire īpossibile
ē. Sic etiā quoq; boni an na
tale disposicione corpis sub
trahūt: q̄ ex nimia carita
te quā ad eos habeo. et ipi ex
ferviore dilcōnis et ex laboꝛe
refrenacōis corpis quā hnt
ad me: sicut i prescīa mea
ab evo fuat. exigēte iusticia
quoq; subtrahūt. Ergo nō ma
gis facio cont natale dispo
sicione corpis q̄ anime.

Filii querimonia de quadā aīa
dapnanda pñte sponsa. et in
sio xpī ad dyabolū cur pmisit
istā aiam et pmittit malos
suū velle corpꝰ contigē. Caᵐ. ii.

Videbat deus iratꝰ
et ait. Opꝰ manu
um mearū hoc
me plus contepnit: qd' i hono
re maiore cōstitui. Ista aīa
tiui oem curā adhibui cari
tatis mee: tria m' fecit. A
vertebat oculos suos a me:
et vtebat ad inimicū: volun
tate suā firmauit ad mūdū:
fiduciā sibi posuit q̄ libenter
posset cont me peccare. Ppterea
q̄ nō curauit respice me: ergo
feci ei iusticia meā subitam.
Quia vō firmauit velle suū
cont me et fiduciā posuit sibi fal
sa: ergo abstuli ei desideriū
suū. Tunc quidā dyabolꝰ ex
clamauit dicēs. Iudex hec aīa
mea ē. Rndit iudex. Quid
cause habes cōt ea? Rndit
ille. Ꝯpositio tue ꝯdicionis mea
ē accusacio: q̄ scz cōtepsit te
creatorē suū. ꝓpt qd facta ē
ancilla mea. Et q̄ subito sb
lata ē. quo subito potīt te pla
care? Na et cū in mundo
vixisset sano corpe. nō tibi
seruiuit sincero corde: q̄ di
lexit fcā creatura. Nō
pacient tulit egritudinē:
et q̄ nō cōsideravit opa sua
ut debuit. In fine vō nō ar
sit caritatis igne: et q̄ subi
to abstulisti ea ideo mea ē.
Rndit iudex. Nō dapnarz
subitꝰ finis: ñ discordaret o
pera. Nec sine diligenti de
liberacōe volūtatis. ppetuo
dapnat. Tūc mr dei veniēs
ait. Fili. seruꝰ negliges q̄
habet amicū familiarissim
dnō: nūqd ille familiarissimꝰ
nō astabit ei? Aut nō debz
ꝓpt eū si pecierit saluari? Res
pondit iudex. Ois iusticia

debet ee cu misedia et sapia.
Cu mia. ad remittedu vigi
ditate: sapiecia. ut tn serue
tur eqtas. Sz si talis fuit tns
gressio q non e digna remit
ti ppt familiaritate: tn salua
iusticia poterit mitigari. Tc
ait mr. Bndicte fili mi. hec
aia ctinue habuit me i me
moria. et exhibuit m reue
recia: et p me solepnitate
suma afficiebat face. qmus
frigida erat ad te: ideo mise
re ei. Rndit iteru filius. Scis
mr bndicta. et vides oia in
me. Hec aia qmus i meoria
te habuit: plus tn ppt tpale
bonu faciebat: q ppt spuale
Na corpus meu mudissimu
no sic tractabat ut debuit.
Os nagz fetidu: phibuit me
e caritatis dilcone. Amor
mudi et dissolucio: absCodit
ei mea passione. Psupcio
nimia venie et icosideracio
finis sui: accelerauit vita
sua. Et qmus me supsit cti
nue: no tn ex hoc multum
meliorabat: q no se ppauit
ut decuit. Qui ei colligere
vult hospite bonu et dnm:
ppare debet no solu hospici
u: sz et oia utesilia. Hoc no
iste. Qui et si mudauit do
mu: no tn scopauit eam
reuerent et diligent: nec pa
uimetu strauit vtutu flori
bus: nec utesilia mebror
suor ipleuit abstineciis. Ido

qd ei faciendu sit satis vides:
et qd pmeruerit. Quius ei
icopzehesibil sim et imo
bilis et ubiqz su p deitate
mea: tn certe cu hoie mu
do e m delectacio: licz et cu
hoie mudo igredior et cum
dapnato. Na boni suscipi
ut corpus meu hoc qd cruci
fixu e et ascedit i celu: qd
pfigurabat in mana et in
farina vidue: silr et mali.
Sz boni ad cfortacione ma
iore: mali vo ad maiore
iudicij iusticia. q no timet
idigni. accede ad tanta dig
nitate. Rndit dyabolus. Si ac
cessit ad te indigne. et iudi
ciu suu ex hoc augebat: cur
pmisisti eu accede ad te. id e
cotinge te ta dignu: Rndit
iudex. Non qris ex caritate
qua no habes: sz q ex vtu
te mea copelleris ppt ista
sposa mea q hec audit. Sicut
ei in huanitate mea et bo
ni et mali tetigerut me ad
ostedenda vera huanitate
et pacie huilitate: sic boni
et mali comedut me i al
tari. boni ad maiore pfcio
ne. mali at ne credat se ee
dapnatos: id e eo q possut
ex hoc meo corpe suspto si
volut mutare voluntate et
couerti. Et qua caritatem
maiore possu ego ostende:
q q mudissimus ingredior ecia
ad imundissimu vas. Qz

ius sicut sol materialis a nullo
possu inquinari. Hac ei ca
ritate tu & amica tua conpleni
tis: quia vos cont caritate af
firmastis. Tunc ait mr. O bo
ne fili quociescumque accessit ad
te tn timebat te: licz no ut
debuit. Penituit ei te offe
disse licz no pfecte: hoc fili
mi pficiat sibi ppt me. Rndt
iteru filius. Ego sum sicut dixit
apphia sol verus: sz tn longe me
lior sole nali. Sol nalis no
penetrat motes nec metes:
sz ego possu utrumqz. Si er
go mons obsistit soli ut no
tangat tre ppinquitate: quid
m obsistat ni pctm ne hec
aia afficiet caritate mea:
Nc & si pars aliq montis
moueret: necesse tn e ut qd
vicinius e a calore euacue
tur. Ego at si intuero i pre
una metis munde: q m cso
lacio erit si ex pte alia sen
tiat fetor: Ideo depelli de
bet qd sordidu e: et tunc
post plchitudine subsequit
dulcedo. Rndit mr. Fiat
voluntas tua: cui oi misericordia.

Verba mris dei amira
tois ad sponsa et qlr in ho
mudo sut qnqz dom qru hi
tatores sut qnqz status homi
sz infideles xpiani. iudei i
durati. pagani p se. iudei fil
& pagani. & amici dei. & no
ta in isto caplo multa uti
lia. Capitulu tercium.

Maria loqbat. Mag
na res e q dns oi
u et rex glorie
conceptus e. Ipe qi pegrinus
fuit in tra vades de loco ad
locu qi viator pulsas ostia
multor: ut suscipi mereret.
Mundus ei qi quida fundus
erat: in quo qnqz domus erat.
Ad pma at domu cu filius
meus i habitu pegrini ve(n)is
set: pulsas ad ostiu ait. A
mice. aperi m et introduc
me in requie et cohabitaci
one tua: ne forte fere noce
at m: ne ymber ne pluuie
veniat sup me. Da m de ves
tibz tuis: quibz frigidus calefi
am: nudus cooperiar. Da m
de cibo tuo. quo esuries refi
ciar: de potu tuo quo sities
refocillari merear: et recipe
mercede a deo tuo. Tunc rn
dit qui erat intus. Tu nimis
es ipaciens: ideo no potes co
cordare & cohabitare nobiscum.
Tu nimis longus es: ideo no
sufficimus vestire te. Tu nimis
cupidus & gulosus: ideo no suf
ficimus saciare te: qr cupiditas
tua nullu habet fundu. Rn
dit iteru xps pegrinus qui erat
extra. Amice induc me hylari
ter & voluntarie: qr i modico
concludor loco. Da m de vestibz
tuis: qr no e tam paruu ves
timetu in domo tua. quin ad
calefaciedu me sufficiat. Da
m de cibo tuo qr mica me sa

ciare pt: et stilla aque da
bit in refrigeriū et fortitudi
nē. Rndit iterū qui erat intus
Nos bene cognoscimus te. Tu
es huius ī orbis: et īportu
nus ad rogandū. Tu vide
ris modestus ad contentandū:
sed tn̄ īsaciabil' es ad iplendū.
Frigidissimus et difficilimus ad
cooperiendū: vade et non
colligam te. Tūc venit ad se
cūdā domū: et ait. Amice
aperi: et vide me. Ego ei da
bo tibi quibz indigueris: ego
defendā te ab inimicis tuis.
Rndit qui erat intus. Oculi
mei debiles sūt: nocēt eis si
videro te. Ego habūdo ī orbz:
et nō indigeo tuis. Ego po
tēs et fortis sū. q̄s m̄ nocē pt.
Tūc venies ad tciā domū.
ait. Amice eleua aures tuas
et audi me. extēde manus
tuas et cōtracta me: aperi os
tuū et gusta me. Rndit ha
bitator domus. Clama altius
qz bene audiā te. si lenis fu
eris attrahā te: si dulcis
fueris recipiā te. Tūc iuit
ad q̄rtā domū: cuius porta q̄
ad dimidiū apta erat. et ait.
Amice. si cōsiderares tēpus
tuū inutilit' expēsū colligēs
me: si ītelligēs et audires q̄
ego feci p te. cōpatēris m̄:
si attēderes q̄ntū offendisti
me: īgemiscēs et petēs veni
ā. Rndit ille. Nos sumus
q̄ mortuū ī expectacōe et

desiderio tuū: cōpatē ergo mise
rie nr̄e: et libētissīe damus nos
tibi. Respice miseria nr̄am.
et cōsidera corporis nr̄i angusti
ā: et ad oīa que vis pati era
mus. Tūc venit ad q̄ntā domū
que ex toto apta erat: et ait.
Amice hic libent' ingredi vo
lo. sed scio q̄ requiē quero mol
liorē q̄ plume prestare solet:
calorē feruēciorē q̄ qui fieri
solet ex lana: recētiorē abū
q̄ caro recēs aīalis pstare
poterit. Rnderūt qui erat
intus. Malleū iacet an pedes
nros: hijs libētissīe cōfringes
pedes et crura nr̄a: et me
dulla de hoc fluēte dabimus
tibi ī requiē. Uiscera nr̄a et
intiora oīa tibi libēt' apiemus:
et īgredē ī hec. Sicut eī me
dulla nr̄a nichil ē melius
tibi ad requiescēdū: sic visce
ribz nr̄is nichil ē tibi melius
ad calorē. Cor nr̄m recēci
us ē int' aīalia: hoc scindes
libent' in cibū tuū: tn̄ mo
ingredē. Dulcis eī es ad gus
tādū: delectabil' ad fruendū.
Quīqz domorū inhabitatores
hij sūt q̄nqz status hoīm ī mū
do. Primi sūt īfideles xp̄ia
ni: qui iudicia filij mei dicūt
iniusta. pmissa eius falsa: et mā
data eius ītolerabilia. Isti sūt
qui ad p̄dicatores filij mei
dicūt cogitacōe. dicūt ītellcū:
dicūt blasphemia. Oipotēs
si vē eēt. logissimus ē et nō

p̄t attingi: latissi⁹ et altissim⁹ ē
et nō p̄t vestiri: isaciabilis ē
et nō p̄t refici: ipacietissim⁹
ē ⁊ nō p̄t cohabitari. Logissi
mu eū dicit. q̄ꝛ pusilli sᵗ ope
et caritate: et nō conat' ad ei⁹
bonitatē assurgē. Latissimū
eū dicūt: q̄ꝛ cupiditas eoꝝ
nescit modū. Causant' semꝑ
defcm: suspicat' malū añq̄
venerit. Insaciabile q̄ꝫ arguūt:
q̄ꝛ celū et t̄ra nō ei sufficit. q̄n
et ab hoīe dona potiora exi
g̃it: oīa dari ꝓ aīa sc̄dm p̄cep
tū fatuissim reputat: ꝑ cor
pe pauciora graue dapnū.
Impacietissim q̄ꝫ eū dicūt:
q̄ꝛ odit vicia et imittit cōt
ria voluntati eoꝝ: nichil re
putates pulchrū et utile. n̄
q̄ suffert eis volūtas corpa
lis. Dicit at fili⁹ meus ē oī
potēs in celo ⁊ in t̄ra: cr̄ator
oīm et a nullo creat⁹: ante
oīa manes. ⁊ post eū nllus
futur⁹. Ipē q̄ppe ē lōgissim⁹
altissim⁹ et latissi⁹: int̄ oīa
et sup̄ oīa ⁊ ext̄ oīa. Cuius
at sic potēs ē. tn̄ ex carita
te misterio hoīs vestiri desi
derat: q̄ vestimēto nō indi
get q̄ꝛ oīa vestit: vestit⁹ ipē
etnalit' ⁊ imutabilit'. honōe
ꝑpetuo et gloria. Refici cari
tate hoīs desiderat: qui panis
ē angeloꝝ ⁊ hoīm oīa refici
ēs: et ipē nulloꝝ idiges. Pa
cē petit ab hoīe: qui pacis re
formator ē ⁊ conditor. Ergo q̄

cuq̄ꝫ ipm̄ recollige' voluit hy
lari mēte: eū saciare poterit
eciā mica panis: si volūtas
fuit bona: vestire eū suffic'
filo si volūtas fuerit ardēs:
potare eū potit stilla si affc̄s
fuit rect⁹. Recipe eū valet
ī cor et loqui cū eo: si deuo
cio fuit feruēs ⁊ stabil'. Sp̄s
ei est deus. Ideo et sp̄ualia
voluit mutari in carnalia
et in etnalia q̄ sūt casura.
Illud q̄ꝫ sibi ꝑpi fieri et exhibe
ri reputat: qd' exhibet suis
mēbris. Nec opus et facultā
tē solū attēdit. s̄ feruētē volū
tatē: et qua opus factū fuit
intēcoē. Veru isti quo plus
fili⁹ meus ad eos occultis in
spiracoībz clamat. quo plus
ī p̄dicatoribz suis eos admo
nuerit: eo plus mēte sua 𝔠
eū affirmat: nec audiūt. n̄
ei ꝑ volūtatē ostiū aperiūt.
nec opibz caritatis itroducūt.
Ideo cū temp⁹ eoꝝ venerit
falsitas cui īnitūt ānichila
bit': veritas exaltabit: ⁊ glā
dei erit manifestata. Secundi
sūt iudei īdurati. Hij sibi ipīs
videt' in oībz ēē raciōbiles:
sapiam suā habet ꝑ legali
iusticia: opa sua p̄dicat ⁊ te
net cetis honoraciora. Ista si
facta filij mei viderit reputat
ꝯtemptibilia: si v̄ba ⁊ mādata
ei⁹ audierit dedignat': ymo
et peiores ⁊ maculosos se ex
istimat si ꝯsiderat ⁊ audiūt

que ptinet ad filiu meu: infe
liciores quoqz et miserabilio
res si eius imitaret opa. Qm
diu ei mudus eis afflauerit
reputat se felicissios: qz diu
sani sut viribz reputat se for
tunatissios. Ideo spes eorum ca
det i nichilu: et gloria eoru
in confusione. Ceteri sut paga
ni. Horu quida deridedo cla
mat cotidie. Quis e ille xps?
Si dulcis e dando pnia. libe
ter recipiet eu: si mitis e in
donado pcta. libencius honora
bimus eu. Sz isti clauserut ocu
los intelligencie sue: ne itelligat
iusticia et misericordia dei. Obtu
rat aures suas: et no audiut
qd filius meus fecit p eis et pro
oibz. Cotrahut os suu: et no
inquirut qd futuru eis erit
et qd expedit. Coplicat ma
nus suas et laborare renu
ut ad pquirendu via: quo fu
giat mendaciu et inveniat
veritate. Ptea qz nolut in
tellige et cave cu pnt et te
pus habet: cadet cu habi
tacoe sua et i tepestate in
volvet. Certi sut illi iudei
et pagani qui libet eent
xpiani: si sciret quo et qd
filio meo eet placitu: et si
habent adiutore. Hij au
diut cotidie a circuiacetibus
et intelligut ex clamore in
tno amoris sez ignus gnta fe
cit filius meus et passus e p
oibz. Ideo i sciencia sua clamat

ad filiu meu dicetes. O dne au
divimus qz pmisisti te nobis da
turu. Ideo expectamus te ve
ni et iple pmissu tuu. Intel
leximus eciam et videmus de hiis qui
dij colut. qz i eis nulla e de
itatis virtus: nulla caritatis
tmis: nulla castitatis pdica
da magnitudo. Sz invenimus
i eis corpa aimancia honoris
ptis mudi dilacione. Intelli
gimus eciam de lege tua: et audiv
opa magnalia i oi misericordia
et iusticia. Audivimus de pphar
tuoru dictis: qz te que pphe
taverut expectabat. Ergo
pijssime dne veni: libent eni
nosmet ipos dabimus tibi. Ca
itelligimus qz in te e caritas
oim caritas: oim veru dis
cretus usus: pfecta puritas
et vita sempitna. Ergo ve
ni cicius qz mortui sumus
p expectacione tui: et illu
mina nos. Sic igitur isti clamat
ad filiu meu: et ideo qi ad
dimidietate aptu e ostiu
eoru: qz cpletam habet vo
luntate ad bonu. Sz nodu p
venerut ad effectu. Isti sut
qui merent habe gram fi
lij mei et csolacione. In qn
ta domo sut amici mei et
filij mei: quoru metis osti
u ad plenu aptu est filio
meo. Isti filiu meu vocate
libent audiut: pulsati no
solu aperiut. Sz et venieti
hylarit occurut. Isti frangut

malleis diuinoꝝ preceptoꝝ.
q̃q̃d e in eis distortu. et p
parat filio meo requie no i
plumis auiu. ſ; i ꝯcordia vir
tutu ⁊ in refrenacoe mala
ru affctionu: q e medulla o
niu vtutu. Isti ecia filio me
o exhibet calore no qui fit
de lana: ſ; i caritate ta fer
uenti q no solu tbuunt sua
filio meo ſ; ⁊ ſerpos. Insup re
fectione ei pparat recẽciore
oi carne: q est i corde pfec
tissio. quo nichil desiderat.
nichil diligut n deu suu. In
istoꝝ corde habitatoꝝ celi dns
est: et ex istoꝝ caritate deus
oia reficiens suauit refcit.
Isti sp oculos habet ad ostiu
ne intret inimic9: aures ad
dnm: man9 ad pugnandu
ꝯtra inimicu. Hos tu filia in
q̃ntu potes imitare: q2 fu
dametu coꝝ e in petra fir
missia. Alie vo dom9 funda
metu habet in luto: et ideo
veniete vento ꝯcucientur.

Verba matris dei ad filiu p
sponsa. et qualit xps p salomo
ne figat: ⁊ de crudeli snia ꝯt
falsos xpianos. Caplm. iiij.

Mater dei loqbat ad
filiu dicens. Ecce fili
sponsa tua plorat:
q2 pauci sut amici tui. ⁊ inimi
ci mlti. Rndit filius. Scptu e.
q filij regni eicient: et filij no
regni accipiet hereditate. Sic
ecia scribit: q qda regina

de ultimis finibz venit vide
diuicias salomonis: ⁊ audie
sapiam ei9. Que cu vidit:
mx p amiracoe habuit spm.
Qui at erat in regno ei9
no attedebat sapiam ei9: nec
amirabat diuicias ei9. Ego
su ille salomon i figura: sed
loge dicioꝝ ⁊ sapiecioꝝ salo
mone: q2 a me e ois sapia. ⁊
si qs sapiens e. Diuicie mee
sut vita etna: ⁊ gloria indi
cibil. Has ego pmisi xpianis
et pbui tanq filijs: ut si me
imitaret et vbis meis crede
ret: sine fine eas possideret.
S; isti sapiam mea no atte
dut. opa despiciut: pmissioes
meas ⁊ diuicias habet pnich
lo. Qd ergo facia eis: Utiq;
q2 filij nolut habe hereditate:
extnei. id e pagani recipiet.
Ipi ei sicut regina extnea
p qua itelligo fideles aias.
veniet et mirabut diuicias
glorie mee ⁊ caritatis: in tm
q a spu ifidelitatis sue cadet
et spu meo replebut. Qd
at facia filijs regni: Facia
eis sicut sapiens figul9: q ma
teria qua de luto prius fecit
cu no pspexit ea honesta ⁊
apta: depmit ea ad tra ⁊ ꝯ
minuit. Sic ego xpianis fa
cia. Qui cu mei ee deberet
q2 eos ad ymagine mea for
maui. et p sanguine meu
redemi: ſ; deformati sut ꝯtep
tibile: ppterea sicut tra ꝯcul

cabunt. et i infernu deprimet.
Verba dni pnte sposa de
sua magnificencia. et i figura
mirabili qlit xps p dauid et
iudei et mali xpiani et pagani
p tres filios dauid designant.
et qlit ecclia subsistit i septe
sacmetis. Caplm quintu

Ego sum deus no la
pideus no ligneus
nec aliquo creatus:
s3 oim creator manes sine
pncipio et sine fine. Ego su
q veni i vgine et fui cu v
gine: no tn amittes deitate.
S3 ego qui era p huanitate i
virgine manete deitate: ego
ide cu pre et spu sco regnaba
i celo et i tra p deitate. Ego
eciā spu meo iflamaba vgi
ne: no q sps meus q iflama
bat separet a me: s3 ide qui
iflamabat ide erat i pre et
i me filio: et i eo pr et filius:
et hij vnus deus no tres dij.
Ego su filis dauid regi: q ha
buit tres filios. Vnus eo vo
cabat absolon: q qrebat vita
pris. Scds eo qrebat regnu
pris sui: sc3 adonias. Tercius
obtinuit regnu: sc3 salomon.
Primus notat iudeos. Hij st
q vita mea et morte mea q
rebat: et despiciebat ofiliu
meu. Ptea nuc cognita ret
bucoe eo: possu dice sicut dix
it dauid de filio suo mortuo.
Fili mi absolon. Ide e o filij
iudei ubi e nuc desideriu vrm
et expectacio: O filij mei: ubi
e nuc finis vester: Copacie
bar vobis ex eo q me desideras
tis venturu: que tot signis au
distis venisse. Cu desiderastis
fugitiua. q oia ia fugerit. S3
nuc magis copacior sicut da
uid: reiteras vbu pmu. q vi
deo fine vrm i miseria mor
tis. Ideo adhuc ex maxia ca
ritate dico: sicut dixit dauid.
Fili mi. qs det ut moriar pro
te: Dauid ei bene sciuit se no
posse morte sua renouare fili
u mortuu: s3 ut onderet affcm
caritatis prne et volutatis
bone pmptissim: si possibile
fuiss3. libent. lic3 sciret ee im
possibile. morte suscepisset
p filio. Sic ego nuc dico o fi
lij iudei. q lic3 mala volutate
habuistis ad me. et i qntum
potuistis fecistis ot me: tn si
possibile eet et pri sic placet:
libet adhuc morerer p vobis
q copacior miserie vre: qua
vobis exigere iusticia vosipi
fecistis. Dixi ei vob facieda
vbo et ondi exeplo: pcessi vos
qi gallina alis caritatis foue
do: s3 oia spreuistis. Ideo oia
q desiderastis fugierit. finis
vr e miseria: et labor ois eua
cuatus. In scdo filio dauid nota
t mali xpiani: qui ot patre
suu in senectute deliquit. Co
gitat ei sciu sic. Pr meus se
nex e et deficit viribz: si sinis
tra ei locutus fuero aliq no ver

podet: si fecero aliq̄ ɔtria non
iudicabit. Si attemptauero ɔtra
eu aliq̄ patiet' suffert. ꝓptea
faciā qđ volo. Hic cū q̄busdā
seruis dauid prīs sui ascēde
bat ī lucū ubi pauce erāt ar
bores ut regnaret. Sz appen
te sapia ⁊ volūtate prīs īmu
tatū ē ɔsiliū ei9: et ipi q̄ cū eo
erāt dehonestati sūt. Sic fa
ciūt in nūc xpiani. Ipi cogi
tāt apud se sic. Sigña dei et
iudicia: nō sūt nūc apta ut
pꝰus. Nos possum9 loqui qđ vo
lum9: qꝛ misericors ē ⁊ non
attēdit. Faciā9 q̄ nob' placet:
qꝛ facilit' indulget. Ipi diffi
dūt de potēcia mea: q̄ nūc
īfirmior sim ad faciēdū que
volo q̄ pꝰus. Ipi ciuitatē me
ā minorē arbitrāt': q̄ nolu
eri ia eis ut patribz eoꝝ mise
ri. Ipi ⁊ iudiciū meū repu
tāt ludibriū ⁊ iustīciā meā
vanitatē: ꝓptea ⁊ ascēdūt in
lucū cū quibusdā seruis da
uid ut regnet fiducialit'. Nōs
ē iste luc9 ubi pauce arbōes
stare solēt: n̄ scā ecclia q̄ ex
septē sacmētis q̄ ex paucis
arboribz subsistit: In hanc
ecclīā intrāt: sz cū aliquibz
seruis dauid. id ē cū paucis
opibz bonis: ut fiducialit'
obtineat regnū dei. Ma ipi
faciūt modica opa bona ex
quibz ɔfidūt q̄ ī quocūqz pcō
fuerīt. et q̄lecūqz pcīm fecerīt:
nichilomin9 regnū celeste q̄

hēditario iure habē possit. Sed si
cut filius dauid q̄ cont' volūta
te dauid regnū obtinē voluīt
repuls9 ē cū dedecore. q̄ abi
uit iniuste ⁊ iniust9 erat. ⁊ da
bat' sapiēciori ⁊ meliori: sic
ipi a regno me expellet': et da
bit' eis q̄ volūtatē dauid faci
ūt. Ma null9 n̄ q̄ caritatem
habuīt. regnū meū obtinē
potit: nec n̄ mūdus ⁊ scdm
cor meū se dirigēs. in mun
dissio potit appropinquare.
Terci9 fili9 dauid erat salo
mon. Hic significat paganos.
Cū audiuit betzabee q̄ alter
q̄ salomon cū dauid pmisit
post se regnaturū. a q̄busdā
elect9 eēt: intuit ad dauid
et ait. Dn̄e mi tu iurasti m̄
q̄ salomō post te regnaret: nūc
at alter elect9 ē. Si sic ɔtigit
et sic habebit pcessū: tūc e
go q̄ adultera iudicor ad ignē:
et fili9 meus erit illegitim9.
Quibz auditis: dauid erexit
se et dixit. Iuro p deū q̄ salo
mon in sede mea sedebit: et
post me regnabit. Et pcepit
seruis suis ut salomonē ex
altaret in sede regni sui: et
pdicaret regē quē dauid ele
gisset. Qui pceptū dn̄i sui
ɔplētes. cū ptāte magna exal
tauerūt salomonē: et oēs alij
qui fr̄i suo ɔsenserāt fugati
sūt ⁊ ī seruitutē redacti. Hec
ē ista betzabee q̄ se p adultā
si ali9 rex eligit' reputabat:

n̄ fides paganoꝝ. Nullū ei
peius adulteriū ē. ꝗ̄ fornicari
a deo et a fide recta: et aliū
deū credē ꝗ̄ creatorē om̄. Sꝫ
tanꝗ̄ betzabee quidā genti
liū cū humili corde ꝛ ꝯtrito ve
niūt ad me: dicētes. Dn̄e nos
in futurū eē xp̄ianos ꝓmisis
ti: ꝑfice ergo ꝓmissū tuū. Si
aliq̄s rex. si alia fides ꝗ̄ tua su
ꝑ nos surrexit. si tu sepabis
te a nobis: incedem̄ misere.
et q̄i adultera q̄ ꝓ legitimo
suscepit adulteꝝ moriem̄.
Et licꝫ tu ī etnū viuas. tu tn̄
moueris a nobis ꝛ nos a te:
cū tu ꝑ grām tuā elōgas te
a cordibꝫ nr̄is et nos ꝑ diffide
nā nr̄am opponim⁹ nos tibi.
Pr̄ea ꝯple ꝓmissū tuū ꝛ co
forta ī firmitatē nr̄am: ꝛ illu
mīa tenebras nr̄as. Nā si
distuleris. si te a nobis elon
gaueris: periem⁹. Quibꝫ
auditis: ego q̄i alter dauid
volo nūc erigē me ꝑ gratiā
meā ꝛ misc̄dia. Iuro igit̄ ꝑ
deitatē meā q̄ est cū huani
tate mea: et ꝑ humāitatem
meā que ē in spū meo. ꝛ ꝑ
spm̄ meū qui ē in deitate me
a et huanitate mea. et hij
tres nō tres dij sꝫ vn⁹: ꝗ̄ co
plebo ꝓmissionē meā. Mit
tā ei amicos meos q̄ salomo
nē filiū meū id ē paganos
introducāt in locū id ē ī eccle
siā: q̄ ex septē sacr̄mentis q̄i
ex septē arboribꝫ subsistit:

scꝫ baptismo. pnīa. ꝯfirmacoē.
crismate. sacr̄mēto altaris ꝛ sa
cdocij. ꝯiugio. ꝛ vnctione. Et
requiescet in sede mea: id est
fide recta scē ecclie. Xp̄iani
aūt mali. fient eoꝝ serui. Illi
gaudebūt de h̄editate ꝑpetua
et dulcedie q̄uā eis ꝑpabo: isti
aūt in miseria īgemiscēt. que
icipiet eis ī p̄nti ꝛ ī ꝑpetuū
durabit. Ergo amici mei q̄
iā tēp⁹ ē vigilādi nō dormi
ēt nō attēdiet: nā merces
gloriosa sequit̄ laborē eoꝝ.

Verba filij p̄nte sposa. de
quodā rege existēte in campo cū
amicis ad dextrā ꝛ inimicis ad
sinistrā. et q̄lr̄ ꝑ talē regē xp̄s
habēs xp̄ianos ad dextrā ꝛ
paganos ad sinistrā designat̄.
et q̄lr̄ reiectis xp̄ianis. suos
mittit p̄dicatores ad paganos.

Filius loq̄bat̄. Capl̄m. vj.
Ego sū q̄i rex
qui stabat ī campo:
ad cui⁹ dextrā stabāt amici
et ad sinistrā īimici. Quibꝫ
stātibꝫ: vox vna clamantis
venit ad dexterā: ubi oēs bn̄
armati stabāt. Galeas habe
bāt ligatas: et facies v̄sas
ad dn̄m. Clamabat aūt vox
sic. Vertite vos ad me ꝛ cre
dite m̄: ego habeo aurū dare
vobis. Qui audiētes: v̄terūt
se ad eū. Quibꝫ versis. dixit
vox scd̄o. Si volueritis vidē
aurū soluite galeas vr̄as:
et si possidē desideratis: ego

iterum liga<s>bo</s> galeas vras ad vo
lutate mea. Quibz fauetibz
ei. ligauit galeas eorum ex trans
uerso: ita q anteriora forami
na p q vide debebat erat in
occipite: et posteriora galee ob
umbrabat oculos ne videret.
Et sic ille clamas duxit eos
cecos post se. Quibz gestis.
nunciauerunt quida amici regis
dno suo: q homines sui ab inimi
cis suis eent supplantati. Qui
ait ad amicos suos. Exite ad
eos: et clamate sic. Soluite
galeas vras: et videte q decep
ti estis. Conuertimini ad me: et
ego recipiam vos in pace. Qui
noluerunt audire: sz habuerunt
p derisu. Que serui audientes.
nunciauerunt hec dno suo. Qui
ait. Ergo q contempserunt me ip
si: cito procedite ad sinistram: et
dicite eis qui ad sinistram stant
hec tria. Via q ducit ad vitam
parata e vobis: et porta aperta
est: et dns personaliter cu pa
ce vult occurrere vobis. Ergo
credite firmiter viam ee paratam:
sperate stabiliter porta ee a
pertam: et verba eius ee vera. Oc
currite cu caritate dno: et ip
se cu caritate et pace suscipi
et vos: et ducet vos in perpetu
a pace. Qui audientes verba
nunciorum: crediderunt. et suscep
ti sunt in pace. Ego sum ille rex
q xpianos habui ad dexteram
q eis eternu bonu promisi: quorum
galee tunc ligate et facies ad

me verse erat qui perfectam
volutate habuerunt facere vo
lutate mea. obedire manda
tis meis: et desideriu totu e
rat ad celu. Tande vox dya
boli id e superbia sonuit in
mundo: q ostendit mundi diui
cias. et carnale voluptate.
Ad qua voce tunc se verterunt
cu affectu: et superbie consensu
dederunt p qua tunc et galeas
deposuerunt: cu affectum ope co
pleuerunt. et spiritualibz temporalia
preposuerunt. Depositis ergo ga
leis diuine volutatis et armis
virtutum: tunc superbia preua
luit in eis et tm sibi eos obli
gauit: q libent usqz in fine
voluit peccare: et libent vel
let in eternu viuere: ut in eternu
posset peccare. Que eciam sic
obumbrauit eos. q foramina
galearum p que vide debent
stat in occipite: et in fronte
tenebre sunt. Que ei sunt fora
mina galearum: n consideracio
futurorum. et prouida circumspectio
preteritorum. Per primu forame de
berent considerare premia eterna
q delectabilia sunt. et futura
supplicia q horribilia: ac iu
dicia dei q terribilia sunt. Per
secundum forame debent conside
re q eent precepta a deo et
q prohibita: qntu excedent a
madatis dei et quo emenda
rent. Sz hec foramina stat in
occipite ubi nichil vident:
q consideracio celestium tradita e

obliuioi. Amor dei refrigescit: amor aūt mūdi tā suauiter ꝯsiderat et āplectit: qꝫ eos ducit tāq̄ rota bn̄ vncta ad q̄cūqꝫ velit. Derupti amici mei videtes dehonestatiō nē meā. a carū casū ꝫ dyabo li dominiū: cotidie ad me pro eis p̄cibꝫ suis clamāt. Quo rū p̄ces penetrauerūt celū: et itrauerūt aures meas. Et flex us p̄cibꝫ eoꝝ misi eis cotidie p̄dicatores meos: ostendi sig na: ꝫ multiplicaui eis grāꝫ meā. Sꝫ oīa spnētes: pctā pctīs addiderūt. Ptēa dicā nūc seruis meis: et ī verita te ꝯplebo. Procedite serui mei ad sinistrā id ē ad pagā nos: q̄ tanq̄ ad sinistrā. id ē in ꝯteptū hucusqꝫ fuerūt. Pcedite īquā ꝫ dicite sic. Dn̄s celi et creator oīm: facit vo bis dici. Via celi apta ē vob: habere volūtatē intradi cū firma fide. Porta celi stat vobis apta: sperate firmit̄ et itrabitis ī eā. Rex celi ꝫ dn̄s angeloꝝ vult p̄sonalit̄ ōdere vobis: et dare pacē ꝫ p̄petuā bn̄dictionē. Occurrite ei et suscipite eū cū fide eiꝰ quā vob̄ ondit: q̄ via celi pa tat. Suscipite eū cū spe quā speratis: cū spe habet iā vel le dare vob̄ celū. Diligite e ū toto corde ꝫ ope ꝯplete et īgredimi portas dei: a q̄bꝫ xp̄iani q̄ eas īgredi nolūt.

et se indignos p̄ opa sua fa ciūt. repellet. In vitate me a dico vobis: qꝫ ꝯplebo v̄ba mea et nō dimittā. Suscipiā vos ī filios et ero vob̄ ī pa trē: quē xp̄iani ꝯteptibilit̄ ꝯtēpserūt. Vos ergo amici mei qui estis ī mūdo p̄cedite securi: et clamate ꝫ anūn ciate eis volūtatē meā: et iuuate ut possit ꝯpleri. Ego ero ī corde ꝫ in ore vr̄o: et ergo ero dux vr̄ in vita ꝫ ꝯseruator in morte. Nō relīquā vos p̄ cedite audact̄: qꝫ ex labore cr̄ scet gloria. Oīa ei posse m̄ v no pūcto ꝫ v̄bo: sꝫ volo ut ex clamātē crescat vobis merces: et ex vtilitate vr̄a crescat ho nor meus. Nec miremi q̄d loquor. Nā si sapientissiꝰ in mūdo posset ꝯsiderare q̄t aīe descēdūt in īfernū: plures es set q̄ arena maris īnata et lapilli riparū. Nec ei ē ius ticia: qꝫ se a deo ꝫ dn̄o suo se pauerūt. Ptēa ut diminua tur n̄ūs dyaboli sciat p̄iculū et ipleat̄ exercitꝰ meus loq̄r: si forte audierit ꝫ resipiscat.

¶ Verba ihesu xp̄i ad sposā. qualit̄ eiꝰ deitas cōne ꝯpat̄. et quō statꝰ clicoꝝ ꝫ laycorū p̄ petrū et paulū designāt. ꝫ de modis ꝯt̄ īimicos tenēdis. et de ꝯdicōibꝫ penes milites se clares tenēdis. Ca. vij.

Filius loq̄bat̄ ad spo sā dicēs. Ego sū rex

corone. Nunquid scis tu quare dixe
rim rex corone? Certe deitas
mea sine principio erat: et sine
fine erit. Hec deitas merito co
rone assimilatur: quia sine inicio et sine
fine est. Sicut in regno corona ser
uatur regi futuro: sic deitas mea
seruabatur humanitati mee qua
ipsam coronaret. Ego autem habui
duos famulos: unus erat clericus
et alter laycus. Primus erat pe
trus habens officium: paulus
autem qui laycus. Petrus fuit alli
gatus coniugio: quia videns coniugium
cum officio clerici non posse conue
nire: et rectitudine mentis sue
in incontinencia periculum perpendens:
separauit se quantum ad commixtio
nem a coniugio quamuis licito: et per
fecta mente adhesit michi. Paulus
autem castitatem seruauit: et se in
maculatum a thoro custodiuit.
Ecce quale caritatem cum istis du
obus feci. Primo ei id est petro
dedi claues celi: ut quecumque li
garet et solueret in terra: ligata
et soluta essent in celo. Secundo id
est paulo dedi. ut petro fieret si
milis in gloria et honore. Sicut e
nim in terra pares fuerunt et con
uicti: sic nunc in celo in gloria
perpetua coniuncti sunt et glorifica
ti. Sed licet istos duos expresse
nominauerim: tamen cum eis et in eis
alios amicos meos intelligo.
quos gloria mea et caritate
repleui. Procedente autem aliquo
tempore ceperunt mala multipli
cari et caro infirmari: et proli

uior solito ad malum esse. Propterea
utriusque statum clericorum et laycorum
quos in petro et paulo intelli
go. misericorditer consules. primo
si clericos bona ecclesie ad utili
tatem corporis moderate habere:
ut eo feruenciores et frequencio
res essent in seruicio meo.
Permisi et laycis coniugium:
iuxta ritum ecclesie. Inter clericos
erat quidam bonus homo: qui
cogitabat apud se. Caro tra
hit me ad prauam volupta
tem: mundus ad nociuum visum:
dyabolus ponit michi multiplices
peccati insidias. Ideo ne suppla
ter a carne et a voluptate:
ponam modum in omnibus actibus
meis. Moderabo me in re
fectione et quiete: seruabo
tempus debitum in labore et oro
ne: refrenabo carnem ieiuni
is. Secundo ne mundus trahat me
ab amore dei: omnia que mundi
sunt quia caduca sunt relinquere
volo: paupertatem christi sequi
tucius est. Tercio ne dyabo
lus decipiat me qui semper
falsa ondit pro vero. subiciam
me regimini et obediencie alterius:
omnem voluntatem propriam abiciam:
et paratum exhibebo me ad
omnia quecumque michi ab alio fuerint
imperata. Hic est qui primo
instituit monasterium: et lau
dabiliter in eo perseuerans. aliis
vitam suam imitandam dereliquit.
Status laycorum bene erat ad
tempus dispositus. Quidam cor

excolebat t'rã: et labori agro
rũ viriliť instabat. Alij ve
hificabat navibz: et merco
nia alijs regionibz deferre
bat: ut vni9 regionis ferti
litas altius sublevarz ino
piã. Quidã instabat opi
manuũ. et diũsarũ artiũ.
Inť istos erat quidã defẽ
sores ecclie mee q̃ nũc dicũ
tur curiales: q̃ assũpserũt
sibi arma ad ultionẽ ecclie
scẽ. ad expugnationẽ ĩimi
corũ. In istis curialibz appa
ruit quidã bon9 homo et a
mic9 meus: q̃ cogitabat ap̃
se: Nõ excolo t'rã ut agrico
la: nõ desudo ĩ fluctibz ma
ris ut mercator: nõ insisto
labori manuũ ut opator
egregius. Qd ergo faciã?
Aut quibz opibz placabo
deũ meũ? Sz nec virilis sũ
in labore ecclie. Corp9 meũ
debile ẽ et molle ad paciẽ
dũ vulnera: man9 remissa
ad feriendũ ĩimicos: mẽs
fastidiosa ad cogitãdũ celes
tia. Qd ergo faciẽdũ ẽ m̃?
Certe scio qd faciã. Surgã
et obligabo me cũ iuramẽ
to stabili sub t'pali pncipe:
q̃ defensur9 sim viribz meis
et sanguinẽ fidẽ scẽ ecclesie.
Veniẽs ille aũt amic9 meus
ad pncipẽ. ait. Dñe ego sũ de
defensoribz ecclie. Corpus
meũ nimis molle ẽ ad pa
ciẽdũ vulnã. man9 remissa
ad feriẽdũ: mẽs instabilis ad
cogitãdũ bona et opandũ:
volũtas m̃ placz ppria: vñ
es nõ sinit me fortiť p do
mo dei stare. Ideo cõstringo
me cũ iuramẽto publico sub
obia scẽ ecclie et tua o prin
ceps: q̃ ea defensur9 sim õ
mibz diebz vite mee: ut si for
te tepida mẽs et volũtas fu
erit ad c̃tandũ: ppť iuramẽ
tũ teneor et cõpelli possũ ad
laborãdũ. Cui rñdit pnceps.
Vadã tecũ ad domũ dñi: et
ero testis iuramẽti tui et p
missionis tue. Venientes aũtẽ
ãbo ante altare meũ: amic9
meus flexo genu añ altare
meũ dixit. Ego nimis ifirm9
sũ in carne mea ad paciẽdũ
vulnã. volũtas ppria nimis
ẽ m̃ cara. manus tepida ad
pcuciẽdũ: ideo in p̃senti p
mitto obediẽciã deo et tibi q̃
caput es: cũ iuramẽto meo
firmiť astringẽs me sciam ec
clesiã cõt' ĩimicos ei9 defẽsu
rũ: amicos dei cõfortaturũ.
viduis orphanis et fidelibz
dei benefacturũ: cont' dei ec
clesiã et fidẽ ei9 nũq̃ aliqd
cõtrariũ acturũ. Insup obli
go me correctioni tue si er
rare me cõtigat: ad hoc ut ob
ligat9 ad obediẽciã tãto ma
gis cavẽ possim pctã et vo
lũtatẽ ppriã: et tãto ferueti9
et facilius ĩsistẽ volũtati dei
et tue: sciamq̃z in tanto esse

dapnabilius et ɔtēptibilius si
violatā obia mandatis tuis
contīre psupsero. Facta at p
fessioē ista ad altare meū:
pinceps sapiēt ɔsiderās dis
posuit sibi habitū ab alijs se
cularibȝ distīctū. ī signū ab
dicacōis ppue volūtatis: ⁊ ut
sciz se supiorē habē ⁊ debē
ei obtēpare. Dedit etiā sibi
pinceps gladiū in manu ei9 di
cens. Hoc gladio īimicos dei
ɔminues: et iterficies. Dedit
et in brachiū ei9 clipeū dicēs.
Hoc clipeo defende te cont in
imicoꝝ iacula et paciēt tole
ra illata: ut pus crepat cli
peus ꝙ fugias. Iste amic9 me
us hec oia audiente clico me
o qui psens erat: firmit' serua
turū se pmisit. Cui dic9 fra
pmissione dedit ei corp9 meū
in robur ⁊ fortitudinē: ut a
mic9 meus p corp9 meū in
unitȝ nuq̄ separet' a me. Ta
lis fuit amicus meus Geor
gius: ⁊ plures alij. Tales de
beret ēē milites: q nomē de
beret habē ppt dignitatē. ha
bitū ppt opacionē et defēsio
ne fidei sancte. Audi nūc q
inimici mei faciūt cont eā:
q amici mei pus fecerūt.
Deniq; amici mei igrediebā
tur monasteria: ex discreto
timore et diuina caritate. Sȝ
hij qui nūc sūt in mōsterijs
vadūt in mūdū p supbia et
cupiditate habētes ppria vo

lūtatē: facietes corpis sui de
lectamenta. Istoꝝ qui ī tali
volūtate moriūt' iusticia ē.
ꝙ nō sentiāt nec obtineat
celeste gaudiū: sȝ penā in
iferno sine fine. Scito etiā
ꝙ claustrales qui cogūt' ɔt
volūtatē ppriā ex diuina ca
ritate fieri plati: nō sūt in
coꝝ nūo ɔputādi. Milites
qȝ qui mea arma portabāt
fuerūt pati dare aiām pro
iusticia et effudē sanguinē
ppt fidē scām: indigētes pro
mouēdo ad iusticiā. malosq;
depmē et hūiliare. Sȝ nūc
audi quō auersi sūt. Placz
qppe eis nūc magis mori in
bello p supbia cupiditate et
inuidia iuxta dyabolicas sug
gestiones: ꝙ scdm mādata
mea viuē: ad obtinēdū gau
diū sepitnū. Ergo oēs q ī ta
li volūtate moriūt': dabit'
eis stipēdiū ex iudicio ius
ticie: scȝ aiabȝ eoꝝ ī etna
dyaboli ɔiūctioē. Hij vō qui
mi seruiūt: tenēt' habē sti
pendiū cū celesti exercitu
sine fine. Hec vba ergo ihs
xps locut9 sū ver9 deus et
hō: vn9 cū pre ⁊ spū sacto
semp deus. ¶ Verba xpi ad
sposā de cuiusdā militis ↄ̄
cessioē a vera milicia id est
ab hūilitate paciēcia obia ⁊ fide
ꝛc. ad falsā id ē ad supbiā ꝛc.
p ɔtrāu. et de sue dāpnacōis
expiencia. et de dāpnacōis in

cursu ꝑpter mala volūtate
fiat ꝑpt' opus. Caplm. viij.

Ego sū verꝰ dñs.
Nullꝰ ei dñs est
me excellētior: n̄
ante me fuit nec post me
erit. Ideo ego verꝰ sū dñs:
nec aliqs vē dñs dicēdus ē
n̄ ego solꝰ: q2 oīs ptās a me
ē. Dixi tibi p̄us q̄ duos ha
bui famlos. quoꝝ alt' vitā
laudabilē virilit' assūpsit
et viriliꝰ ꝯsūmauit. que
inuiabiles postea in eade vi
ta ⁊ milicia seqbat'. Nūc di
cā tibi qs de pfessiōe milicie
istitute ab amico meo p̄mo
recessit. Nomē eiꝰ nō dico
tibi. q2 nō ꝯgnoscas eū ex no
mie: s3 itētionē eiꝰ et affcōm
tibi ostēdā qualis erat. Qui
dā voles fieri miles: venit
ad tēplū meū. Qui īgredi
ēs audiuit vocē. Si tu vis
fieri miles: optet te habē
ista tria. Primo debes credē
panē qui videt' in altari eē
verū deū et hoīem: celi et
tre creatorē. Scd'o debes habē
maiorē abstinēciā a volū
tate tua post assūptā mili
ciā: q̄ antea ꝯsueuisti. Tcio
nō debes curare de honore
mūdi: et dabo tibi delectaci
onē diuinā ⁊ honorē sēpitnū.
Quibꝫ auditis ⁊ ipo secum
hec tria deliberāte: audiuit
ī mēte sua aliā vocē pessi
mā: tb3 p̄mis tria ꝯtria sonā

te. Si inqt voluis militare me:
dabo alia tria. Dabo tibi pos
sidē q̄ vides: audiē q̄ delectat:
obtinē q̄ appetis. Qui audi
ēs ista: cogitauit apud se.
Iste dñs p̄mꝰ iubet me cre
dē q̄ nō video: pmittit que
nescio: iubet abstinē a delca
bilibꝫ q̄ video ⁊ desidero. iubet
sperare icerta. Alter pmit
tit m̄ mūdi honorē quē vi
deo: delectacionē quā appeto:
auditū delcabiliū et visum
nō ꝓhibet. Certe meliꝰ est
m̄ sequi eū et habē q̄ video:
uti hijs de quibꝫ ctus sū: q̄
sperare icerta. Iste hō sic co
gitās: cepit p̄mo de vera mi
licia retrocedē: Ipē abnegā
uit pfessionē verā: ⁊ pmis
sione viciauit. Clipeū pa
ciēcie pieciat ante pedes me
os: gladiū defensiōis fidei re
iecit de manibꝫ suis: et sic ex
iuit de tēplo meo. Cui dixit
vox illa pessimā. Si sicut dixi
volueris eē meus: nūc debes
ꝓcedē cū oī supbia ī capitū
et ī plateis. Ut sicut ille dñs
ꝑcepit suis habē hūilitatē ī
oībꝫ: sic nullū sic nullū sit
genꝰ ostētacōis et supbie qd
te fugiat. Et sicut ille intra
uit cū sūa obiā. et oī se subdi
dit obie: sic nullū parē te
eē supiorē. Nulli curues p
hūilitatē ceruicē tuā: gladi
ū assume ī manibꝫ ad hoc ut
effundas sāguinē pximi tui:

ppt acquisicionē possessionis
ei9. Clipeū pone in brachio:
ad hoc ut libent' des vitā tuā
p acqsicōe honoris. Pro fide quā
ille habet tu dilige teplū cor
pis tui: ut a nulla volupta
te que te delectat abstineas.
In talibz ergo hoīe illo firmā
te volūtatē suā ⁊ itentionē:
pinceps suus īposuit collo ei9
manū suā. ī loco ad hoc ɔsti
tuto. Locus ei qualiscūqz nō
obest alicui si volūtas fuerit
bona: nec pdest. si fuit īten
tio pūa. Dictis at v̄bis ɔfir
macōis milicie sue. recessit
ille milicia suā exercēs ad
oēm mūdi supbiā: nō ppen
dēs miser qꝫ ad maiorē qꝫ
pius. et ad austeriorē vitā
fuerat obligat9. Hūc milite
infinite milicie sequūt' in su
pbia: et pfundius ppt' milici
e pfessionē descēdūt ī abissū.
Sz potes q̄rē qꝫ multi volūt
exaltari in mūdo et vocari
magni: sz nō tn̄ pualet. Nū
qd isti ppt' volūtatē malā
eque punient'? sicut hij q
oēm pcessū iuxta desideriū
habebūt? Ad qd ego r̄ndeo
tibi. Quicūqz ɔpletā habet
volūtatē. et facit qn̄tū pt ut
exaltari possit in mūdo. et
ī mūdi honore et nōīe vano
vocari. nec tn̄ ppt' occultum
iudiciū meū pmittit' effcūs
volūtati: p certo dico tibi. qꝫ
scdm voluntatē illā malā
puniet' sicut ille q ɔpleuit
ope: n̄ penitēcia volūtas
corrigat'. Exēe de duobz satis
notis pluribz dico tibi exem
plū: quoꝝ vn9 iuxta volū
tatē suā psp̄abat' et fere ō
nia q ɔcupiuit obtinuit: al
ter eandē volūtatē habuit.
sz nō obtinuit posse. Primus
obtinuit honorē mūdi. dilex'
tēplū corpis sui ī oī volup
tate: dn̄abat' ut voluit. ad
oīa ad q misit manū pficie
bat. Alt' eoꝝ volūtate ɔsilis
minorē habuit honorē: qui
libent' centies fudiss; sagui
nē pximi sui ut cupiditatē
suā pficē potuiss;: q ⁊ fecit
qd potuit. et volūtatē suā
iuxta desideriū suū adipleuit.
Isti duo pares sūt in suppli
cio horrēdo: q licz nō vno tp̄e
et vna hora mortui sūt am
bo: tn̄ sic loquor de aīa vni9
sicut de ababz: qꝫ abaꝝ ē
vna dāpnacio: vna etiā vox
abarū erat in sepacōe corpis
aīeqz egressu. Egressa ergo
aīa de corpe: ipa loquebat'
ad corp9 sic. Dic m̄ nūc ubi
est visio odor͛ delc̄abil': quā
m̄ pmisisti? Ubi voluptas
quā m̄ ostēdisti? Ubi verba
delc̄abilia: quibz me uti p̄ce
pisti? Affuit mox demon
et r̄ndit. Visio pmissa non
ē n̄ puluis. v̄ba nō sūt nisi
aer: voluptas nō ē n̄ lutū ⁊ pu
tredo: hec ad nichilū tibi va

let. Hic clamabat aīa. Heu
heu qꝫ miserabilit' decepta
sū. Ego video tā. Video enī
illū qui ī silitudinē panis
m̄ p̄mittebat. Ipē ē rex re
gū ꝛ dn̄s dn̄ancīu. Ego vi
deo qd' p̄misit: et hoc ē indi
cibile et īexcogitabile. Audi
o iā abstinēciā. quā fuisse
suasit utilissimā. Deīn alā
us clamabat cū tribꝫ ve. Ve
mꝫ qꝛ natꝰ sū: ve qꝛ tā lō
ga fuit vita sup t̄ra: ve qꝛ
victura sū ī morte p̄petua:
q̄ nūq̄ pt t̄minari. Ecce q̄n
tā miseriā miseri habebūt
p̄ cōtēptu dei sui: et p̄ t̄nsi
toria felicitate. Ideo sponsa
mea regraciare m̄ qꝛ vocaui
te de tāta miseria: obedi sp̄i
tui meo ꝛ electis meis. ¶

Verba xp̄i ad sposā. capl'i
īmediate p̄cedētis declaraci
onē iferēcia. et de occ'su dya
boli ad supdictū militē ꝛ de
t'ribili dāpnaciōe p̄ iusticiā.
Capl'm ix.

O(mne tē)pus vite huiꝰ: nō
ē n̄ vna hora apd
me. Ideo qd' dico tibi nūc:
hoc sēp fuit ī p̄ncia mea.
Dixi tibi p̄ꝰ qꝛ vnꝰ erat q̄
īcepit verā miliciā: alt' qui
misere discessit ab ea. Ille vō
qui discessit a vā milicia p̄
iecit clipeū an̄ pedes meos.
gladiū ad latꝰ meū: q̄n scꝫ
fregit p̄missionē et p̄fessio
nē suam. Qd at notat clipeꝰ

quē p̄iecit: n̄ fides recta qua
contra īimicos fidei ꝛ aīe sue
se defendet: Qd vō sūt pe
des mei: n̄ diuina delecta
cio q̄ hoiem m̄ attraho. et
paciā mea q eā suffero pa
cieter. Hic at clipeū p̄ie
cit: q̄n ingrediēs tēplū meū
cogitabat apud se. Hūc dnm
sequi volo qui ꝯfulit m̄ nul
lā abstinēciā: q dat m̄ q desi
dero: q p̄mittit m̄ audire q
delectāt aures. Sic ergo p̄
iecit clipeū fidei mee: q̄n ma
gis seq volūt volūtatē p̄p̄a
q̄ me: q̄n plus dilexit crea
turā q̄ creatorē. Si eī habu
issꝫ fidē rectā. si credidissꝫ me
oīpotētē: si iuste iudicātē et
datorē etne glorie: nichil n̄
me desiderassꝫ. nichil n̄ me
timuissꝫ. Sꝫ fidē meā abie
cit et hoc an̄ pedes meos:
q̄n spreta fide mea ꝛ p̄ ni
chilo reputata. nec gaudiū
meū querebat: nec paciam
meā attēdebat. Deīn p̄iec
gladiū ad latꝰ meū. Quid
notat gladiꝰ n̄ tīore dei:
quē verꝰ miles dei debet ha
bē ꝯtinue ī manibꝫ id ē in
opacōibꝫ suis. Quid vō sig
nificat latꝰ meū: n̄ custodiā
et p̄teccionē meā. sub q fi
lios meos sicut mater pul
los suos. foueo. et defēdo ne
dyabolꝰ noceat eis: ne p̄icla
ītolerabilia adueniant eis. Sꝫ
ille abiecit gladiū timoris

mei q̄n nō curauit cogitare
potēciā meā: nec attēdebat
caritatē meā et paciēciam.
Piecit āt ad latꝰ meū: q̄si
dicat. nō timeo nec curo de
defensiōe tua. Ex industria e
nī mea ē et nobilitate quod
habeo. Fregit eni p̄missionē
m̄ factā. Que ē p̄missio ve
ra: quā homo tenet' vouē dō:
Vtiq3 opus caritatis: ut q̄cq̄d
fecerit hō: hoc ex caritate dei
faciat. S3 hāc irritauit. q̄n ca
ritatē dei retorsit ad amorē
p̄priū: oēm volūtatē suā p̄po
suit delectacōi future et etne.
Ecce sic sepabat' a me: et exi
uit de tēplo humilitatis mee.
Oīa q̄ppe xp̄ianoꝝ corpa in
quibz regnat humilitas. tēplū
meū sūt: in q̄bz āt regnat su
pbia nō tēplū meū sūt s3 dy
aboli. qui eos iuxta volūta
tē suā regit ad mūdi appeti
tū. Egressꝰ āt de tēplo humili
tatis mee et reiecto clipeo fi
dei scē et gladio timoris mei as
cēdit in capū cū supbia: ex
ercuit se ī oī voluptate et
appetitu volūtatis p̄pe: cōtēp
to timōre meo. pficiēs ī pcc̄o
suo et voluptate. Cū āt ve
nisset ad extremū vite sue et
aīa exiret de corpe: demōes
occurrerūt ei cū impetu: cont
quē tres voces de īferno sonu
erūt. Prima dixit. Nunquid
nō iste ē q̄ recessit de humili
tate? et seq̄bat' nos in omi

supbia: Et si adhuc duobus
pedibz alcius ī supbia sup
nos ascendē posset ut excede
ret nos et p̄matū habēt ī su
pbia: libent' fecisset. Cui aīa
r̄ndit. Vere ego sū. Cui r̄nd'
iusticia. Hec ē retribucio tue
supbie: ut de uno decōne ca
das ad aliū. usq3 q° venias ad
nouissim īferni. Et sicut nl'
lus decōnū erat qui nō scē
bat ctā penā suā et supplici
ū p̄ oī cogitatu inutili et ope
īfligendū: sic nullꝰ suppli
ciū effugies quin oīm mali
cie et nequicie p̄ticeps sis. Scd̄a
vox clamabat dicēs. Nunquid
nō iste ē qui de milicia dei p̄
fessa se sepauit: et adhesit mi
licie mee: R̄ndit aīa. Vē ego
sū. Et dixit iusticia. Hec ē sors
p̄mij tui: ut oīs q̄cūq3 sequit'
miliciā tuā. malicia sua et pe
na. dolorē tuū et penā aug
mētabit: et ī aduētu suo ad
te q̄si letali vulnē pcuciet te.
Sicut eī ille qui habēt vulnꝰ
seuū. si ei vulnꝰ sup vulnus
usq3 q° corpꝰ vulneribz plenū
eēt inferret'. intolerabilit' af
fligēt' et clamaret ve sup ve:
sic miseria sup miseriā veni
et tibi: dolor tuus sup oēm
dolorē renouabit'. pena tua
nūq̄ deficiet: et ve tuū nū
q̄ minuet'. Tercia vox cla
mabat. Nūq̄d nō est iste q̄ re
didit creatorē p̄ creatura? ca
ritate creatoris p̄ amore sui.

Respondit iusticia. Utique ipe
est. Ideo aprient ei qui due ap
ture: p unā ingrediet ei ois
pena 9stituta p mimo pcto
usqz ad maxim: qr vēdidit crā
torē suū p voluptate sua. Per
scdam ingrediet ei ois dolor
et 9fusio: nec unqz ingrediet
ei caritas diuina et 9solacio:
qr dilexit se p creatore suo.
Ideo qr sine fine durabit vi
ta. sine fine durabit pena:
qr ab eo oēs sci faciē suā aū
tūt. Ecce sponsa mea qui mi
seri erūt q me 9tepnūt: et qm
tū dolorē emūt p modica vo
luptate. Xpi loqla ad spō
sa sicut ad moysen de rubo.
et qlit p pharaone dyabol9
et p pplm isrliticū moderni
milites et p rubū corp9 vgīs
designāt. et qlit milites et mo
derni epi parāt modernis
tpibz mašiões dyabolo. Cām x.

Scribit in lege moy
si. q moyses custo
dies pecora i deser
to cū videt rubū qui iflāma
bat et non ardebat: timuit
et velabat faciē suā. Cū dix
vox de rubo. Afflictio ppli me
i ascēdit i aures meas: et mi
serior eis qr durissio seruicio
opprimūt. Ego sū illa vox de
rubo sonās: qui nūc loquor
tecū. Miseria ppli mei ascē
dit i aures meas. Qs ēat po
pul9 meus n israel: Per hūc
nūc itelligo milites i mūdo
qui pfessi sūt miliciā meā. q
deberet ēē mei: sz nimis a dya
bolo affligūt. Quid aūt fecit
pharao pplō meo isrl i egipto:
Certe tā mala. Primo qr in
structura muro2 suo2 non
mīstrabant laboratoribz pa
lee quibz 9ficeret lapides: sz
psonalit 9gregabat p regio
nē ubi possent. Scdo qr edifi
catores p labore suo nō vpor
tabat grates: quius iposicu
nim lapidū iplemisset. Tcio
qr affligebant vehemēt a ppo
sitis: si in 9sueto nūo defecis
set. Iste pplus meus duas ur
bes maxiās i maxia afflicti
one edificauit pharaoni. Qs
ē iste pharao n dyabolus:
Qui affligit pplm meū: id ē
milites q tenēnt ēē ppls me
us. In vitate dico qr si mili
tes stetissēt in disposicōe et cō
stitucōe ab amico meo pmo
incepta: int carrores fuissent
m. Sicut ei abrahā accipiēs
pmo mādatū circūsiois et obe
diēs m factus ē amicus meus
ca 9stimus. nec nō et qcqt se
ipiebat fide abrahe et opaci
one ei9 facti sūt pricipes di
lcionis et glorie ei9: sic milites
int alios ordies m pcipue pla
cuerūt: qr vouerūt qd habe
bat carius scz sanguinē suū
p me fundē. P qd votū m su
me placuerūt sicut abrahā
i circūsione: et purgabat co
tidie in obseruatoē sue pfes

sionis et assupsione sce carita
tis. Nuc aut milites isti mise
rabili servitute dyaboli opprimu
tur: ita q vulnat eos dyabolus
letali vulne. Insup et detru
dit eos in suppliciu et dolore.
Epi ecia ecce edificat ei si
cut filij isrl duas urbes. Pma
urbs e labor corpis et supua
cua sollicitudo acqrendi mu
dialia: scda e inquietudo et
turbacio metis: qr ab appeti
tu mudi nuqp sinut quiesce.
Extius e labor et itus iquie
tudo et anxietas: spualia fa
ciens onerosa. Sz sicut phara
o no mistrabat pplo meo ne
cessaria ad cofiriendu lateres.
nec areas dabat plenas fru
mento. no vinu no alia uti
lia: sz cu dolore et ostrictione sps
pplus sibi psonalit acquirebat:
sic nuc facit eis dyabolus. Cu
ius ipi laborat et totis medul
lis cordis inhyant mudo: no
tn pnt pficere qd cupiut: nec
possut saciare siti cupidita
tis sue. Ideo uruntur dolore i
terius: et extius labore. Ob
qd spacior afflictioi eorz: q
milites mei et pplus meus
edificat dyabolo masioes et
laborat indesinet: et q no
pnt adiplere qd cupiut: et q
angustiat in supuacius. et p
ipa angustia non reportat fr
tu bndcois. sz retribucione co
fusiois. Postea cu moyses mi
teret ad pplm: dedit ei dns

signu triplici de causa. Primo
qr vniusqsqz i egipto colebat
deu suu singularit: et inu
merabiles erat qui dicebat
dij: et ideo dignu erat fieri
signu: ut ostenso mirabili sig
no et potencia dei. unus deus
et unus oim creator ee p sig
na crederet: et ydola oia vana
ee pbarent. Scdo dabat moy
si signu: in figura et repsenta
cioe corpis mei futuri. Quid
eni rubus ardes et no obustus
designabat: n vgine de spu
sco fecudata et sine corrup
tione parere: Ego ete de ru
bo illo pcessi: ego de vginea
carne marie assupsi huani
tate. Sili ecia serpes moysi
in signu datus: significabat
corpus meu. Tercio dabat sig
nu moysi ppt veritate astru
enda faciendorz. et p figura
signorum splendorz: ut vitas
dei tato certior ee pbaret:
quo ea q signa significabat
tpe suo euidencius fuisset ad
ipleta. Nuc aut mitto verba
mea ad filios isrl et ad mili
tes: quibz ia no e nece fieri
signu tplici de causa. Primo.
qr ia colit et scit unus deus
oim creator: ex scriptura sca
et multiplicibz signis. Scdo.
qr ia no sperat me nasciturum
ru: qr sciut me vacit natu:
et sine corrupcoe incarnatu.
Tercio. qr scriptura ois oplet
e. nec melior fides u certior

haberi et credi debet: q̄ que
nūc a me ₇ a s̄cis p̄dicatorib;
meis ē. Veruptm̄ tria feci
tecū: quib; credi p̄t. Primo.
q̄ v̄ba mea vera sūt: et nō
discrepāt a vera fide. Scd̄o.
q̄ ad v̄bū meū exiuit ab hoī
ne obsesso demoniū. Tercio.
q̄ vni dedi. dissidēcia corda
ad caritatē mutuā reforma
re. Ideo nō dubites de hijs q̄
creditum sūt m̄. Qui ei cre
dūt m̄: credūt ₇ v̄bis meis.
Quib; ego sapp̄: et sapiut v̄
ba mea. Ptēa scbit q̄ moy
ses ex collocucōe dei velabat
faciē suā. Ego q̄ppe aperui
tibi oculos sp̄uales: ut vide
as sp̄ualia. Aperui tibi au
res: ut audias q̄ sp̄us sūt. Ego
deniq; ostēdā tibi corpis mei
effigiē. quale fuit ī passiōe
et an̄ passionē: q̄le fuit p⁹
resurrectionē. q̄d magdale
na et petr⁹ et alij viderunt.
Audies eciā vocē meā q̄ lo
quebat in rubo moysi: hec
eadē nūc loquit ī aīa tua.

¶ Verba melliflua xp̄i ad
sp̄osā. de gl̄a ₇ honore boni
et veri militis. et de occursu
āgelorū mirifico ad ip̄m. et
qualit ip̄m gloriosa trinitas
pijssime ad incredibilē requiē
p̄ paruo labore recipit ₇ as
sumit. Ca^m. xj.

Dixi ti
bi p̄us de fine ₇ pe
na militis. q̄ p̄mo
recessit a milicia m̄ p̄fessa.
Nūc dico tibi p̄ silitudinē q̄
alit sp̄ualia nō potis ītelli
gē. de gloria et honore illi⁹:
qui viriliť miliciā verā īce
pit. et viriliūs c̄sūmauit. Iste
amic⁹ meus cū venit ad fi
nē vite sue et aīa de corpe
exiret: quinq; legiones ange
lorū mittebat in occ̄sū ei⁹:
int quos venerūt īnuabiles
demones ut aliq̄d sui iuris
īuenirēt: q̄ pleni malicia
sūt: et ab ea nūq̄ cessat. Tūc
vna vox clare et lucide sonu
it ī celo dicēs. Nūq̄d nō iste ē
o dn̄e p̄r: qui se ad voluntatē
tuā alligauit. et eā p̄fecte cō
pleuit. Tūc ipse p̄sonaliť vn
dit in c̄sciā sua. Vē ego sum.
Deinde tres voces audiebat:
vna ex p̄te deitatis dicēs. Nū
q̄d nō ego te creaui: et dedi
tibi corpus et aīam. Tu es fi
li⁹ meus: et voluntatē p̄ris fe
cisti. Veni ergo nūc ad me po
tētissim creatorē tuū: et dul
cissim prem. Tibi eī debet
etnā hereditas q̄ filius es: tibi
debet hēditas p̄ris q̄ obedis
ti ei. Veni ergo dulcissiē ad
me: ego recipiā te cū honōe
et leticia. Scd̄a vox audiebat
ex p̄te hūanitatis dicēs. Frat
mi: veni ad frēm tuū. Ego
eī obtuli me p̄ te ī bellū: ego
fudi sanguinē meū pro te.
Veni ad me q̄ sequebaris volū
tatē meā: veni ad me q̄ re
pendisti sanguinē p̄ sanguīe:

qui pat9 fuisti dare morte pro
morte, vita p vita. Ideo tu q
sequebaris me i vita tua. veni
nuc in vita mea et gaudiu
meu qd nuq finiet: veraciter
ei te cofiteor ee fratrem meu. Tercia
vox audiebat ex pte sps: q
no tres dij sz vn9. Veni inqt
miles meus: qui fuisti sic de
siderabil' intus. qp concupiui habi
tare tecu. Tu fuisti sic viril'
ext: qp dign9 eras ut defen
dere te. Ideo p corpis tui in
quietudie intra in requie:
p meis tue tribulacoe intra in
cosolatione ineffabile: p ca
ritate tua et virili dilectacoe.
intra in meipm. et habitabo
i te et tu in me. Veni ergo
egregie miles ad me q nichil
desiderasti n me: veni et re
plebetis diuina volutate.
Postea quinq lectiones ange
lor qi qnq vocib; sonuerut.
Prima loquebat dicens. Pre
cedam9 egregiu milite istu
et feram9 ante eu arma su
a: id e psentem9 do nro fi
de sua qua iconcussa serua
uit. et ab inimicis defensauit.
Scda vox ait. Feram9 ante
eu clipeu suu: id e demostre
m9 deo nro paciaz sua: que
quis deo nro nota sit. glorio
sior tn erit ex nro testionio.
Per paciencia ei no solu ad
usa sustinuit paciet: sz et
p aduersis gras deo referebat.
Tercia vox ait. Precedam9

eu et psentem9 cospectu dei
nri gladiu ei9. id e demostrem9
obiam ei9: q in duris et leui
b; iuxta modu pfessiois sue
obediuit. Quarta vox ait. Ve
nite et ostedam9 deo nro e
quu suu: id e testioniu pln
bea9 humilitatis ei9. Sicut ei
equ9 fert corp9 hois: sic hu
litas ei9 precedes eu et subseqs
ad oe op9 bonu ferebat eum.
Nichil quippe in eu inuenit su
pbia suu: ideo secure eqta
bat. Quinta vox ait. Venite
et psentem9 deo nro galea ei9:
id e testioniu dem9 de diuio
desiderio ei9 qd habuit ad deu.
Ipe denique oi hora medita
bat eu in corde: ipm habe
bat i ore. ipm in opib; ipm
sup oia desiderabat: p ei9
honore et amore exhibuit se
mortuu mudo. Ergo psentem9
hec do nro: qr dign9 e iste p
modico labore etna qete: et
cu dno suo letari que totiens
et tm desiderabat. Cu talib;
vocib; et mirabili choro age
loru: ferebat amic9 meus i
requie. Que vides aia ex
ultas intime ait. Felix ego qr
uq creata fui: felix ego qr
deo meo seruiui: que nuc vi
deo. Felix ego qr gaudiu ha
beo et gloria: q no finiet. Ecce
talit amic9 meus venit ad
me: et tali pmio remuneat9
e. Et quis no oes fuderint
sanguine p noie meo: tn

eandē mercedē habebūt si
habet volūtatē dare vitam
suā p me. tpe sit se offerēte:
et necītate fidi īgruēte. Ecce
q̄ntū bona volūtas facit.

Verba xp̄i ad sp̄osā de sue
iusticie īmutabilitate & etni
tate. & q̄lit' assūpta hūanita
te talis iusticia p xp̄m fuerit
illūnata. et quō pie suā mi
sedīā exercet ī dāpnatis. & dul
cit' ad misedīā monet mili
tes prelibatos. Caplm. xij.

Ego sū verus deus &
rex. Nullꝰ ē dignꝰ
vocari rex n̄ ego:
q2 a me ē oīs honor & ptās.
Ego sū q̄ iudicaui p̄mū an
gelū: q̄ cecidit p suꝑbiā. cu
piditate & īuidiā. Ego sū q̄
iudicaui adam & caym & to
tū mūdū: īmittēdo ꝓpt' pctā
hoīm diluuiū. Ego idē sum
q̄ pmisi ꝑplm israeliticū in
captiuitatē venire: et eum
mirabilit' ī signis mirabilibz
eduxi. In me ē oīs iusticia
et erat et ē sine p̄ncipio et
sine fine: nec aliq̄n īminu
it' apud me: s3 vera ī me p
manet & īmutabil'. Et q̄uis
nūc isto tpe iusticia mea vi
det' aliq̄ntulū mitior. & dās
q̄i in iudicādo nūc paciētie:
hoc tn̄ nō est īmutacio ius
ticie mee q̄ nūq̄ īmutat':
s3 ostēsio maior caritatis me
e. Eadē q̄ppe iusticia. & eadē
vitate iudicij nūc mundū
iudico: qua tūc cū ꝑplm meū
egipcijs seruire pmisi. & q̄ in de
serto afflixi. S3 ante īcarnaci
onē meā occultabat' dilcō quā
ī iusticia habui: q̄i lux abscō
dita seu aliq̄ nube obūbrata.
Assūpta vō hūanitate. lic3 mu
tabat' lex data tn̄ nō muta
bat' iusticia: s3 euidēcius ap
paruit et copiosius illūnaba
t' in caritate p filiū dei: & hoc
t'plicit'. Pmo. q2 mitigabat'
lex q̄ erat dura ꝓpt' īobediē
tes & induratos: et difficilis
ꝓpt' domādos suꝑbos. Scdo.
q2 filius dei passus & mortuꝰ
est. Tercio. q2 iudiciū q̄i lon
gius q̄ antea ex mīa ptrahit':
et videt' mitius nūc ee ī pec
cātes. Multū q̄ppe rigida &
stricta videt' fuisse iusticia ī
p̄mis pntibz. in vnda diluuij.
in morte ī deserto ꝓstratoꝝ:
et eadē iusticia nūc meā est
et etnalit' fuit. S3 nūc magis
mīa et caritas apparet q̄ tūc
racioēbilit' in iusticia occulta
bat' et misericordit' lic3 oc
cultius exhibebat': q2 nūq̄
iusticiā sine mīa feci nec
facio. nec sine iusticia pieta
tē. Nūc aūt potes q̄rē. Si in
oī iusticia habeo mīam: q̄
mō misericors sū in dāpna
tos: Rndeo tibi p exemplū.
Quasi aliq̄s iudex sedet in
iudicio: et frat' eiꝰ veniret ad
iudiciū iudicādꝰ. Cui dixit iu
dex. Tu frat' meus es & ego

iudex tuus: et licz te itime di
ligo: tn no potero nec decet
face ctra iusticiam. Tu vides
oem iusticia in csciam tua se
cundu merita tua: scdm hac
ergo oportz te iudicari. Si ei
possibile eet venire ct iusticia
am: libent p te portare. Ego su
sicut iudex ille: hic fc meus
e p huanitate. Quo veien
te ad iudiciu meu: cscia eius
dicit culpa sua: et itelligit se
cundu quam iudicadus e. Ego vo
qui iustus su vndeo aie p sili
tudine: dices sibi. Tu vides o
ne iusticia in cscia tua: dic er
go qd meris. Rndit in aia.
Judiciu meu dicit in cscia me
a et ipm e. pena digna p me
ritis: qz no obediui tibi. Cui
ego vndeo. Ego iudex tuus sus
cepi oem pena p te et notu
feci tibi piculu tuu: et viam
eundi ne tu venires i pena
Justicia qppe erat. ut an sa
tisfactione culpe celu no int
res: hac ego sustinui p te: qa
psonalit ipotes eras ad pati
endu. Ego ondi tibi p pphas
q in futura erat: et nec mi
mu puctu de quo pphe vatici
nabat pretermi. Ego ondi
tibi one dilcione qua poteram:
ut vteres te ad me. Sz qz au
tisti te a me. ideo iusticia nuc
es dignus: qz miam ctepsisti.
Verutn adhuc ita misericors
su. q si possibile eet me itato
mori. magis eade pena qua

in cruce semel paciebar iteru
magis paterer p te: q tali
iusticia videre te iudicari.
Sz iusticia dicit: ipossibile ee
me iterato mori. Mia vero
dicit. Si possibile eet: libenter p te
morerer. Ecce quo misericors
su in dapnatos. et q carita
tiuus. Et qd ei facio: hoc facio
ut osteda caritate mea.
Ab inicio qppe dilexi hoiem:
etiam cu iniqus viderem. Sz dila
one mea nullus curat. nec at
tendit. Nunc ergo qz iustus et
misericors su moneo eos q
dicunt milites ut qrant miaz
mea. ne iueniat eos iusticia
a mea: q e stabilis sicut mons.
ardens sicut ignis. horribilis
qi tonitruu: subita qi arcus
extetus ad sagittandu. Ego
moneo eos tpliciter. Pmo sicut
pr filios ut revertant ad me:
qz ego pr et creator eoz su.
Revtant et dabo eis pmo
niu: qd pno iure debet e
is. Revertant: qz licz ctepti
su: attamen cu gaudio suscipi
a eos et occurra eis cu carita
te. Scdo rogo eos sicut frat:
ut recordent vulnez meo
ru et opm. Revtant: et sus
cipia eos sicut frat. Tercio.
rogo ut dns. ut revtant ad
dnm suu cui dederut fide: cui
et obsequiu tenet et iurame
to se obligauerut. Ergo o mi
lites revertimi ad me prem
vestru: qui cu caritate educa

iu vos. Cōsiderate me fr̄em
vr̄m: ꝓ vobis et vobiscū fim
simile. Reuertimī ad me pi
ū dn̄m: īhonestas q̄ppe est
magna alij dn̄o dare fidem
alij obsequiū. Vos enī mi
chi dedistis fidē ꝙ defenderetis
eciam mea et ꝙ miseris sb
uenireris: et ecce īimicis me
o datis obsequiū. Deposuistis
eciā vexillū meū: et vexil
lū īimici mei erexistis. Ergo
o milites redite ad me cū ve
ra humilitate: qui a me cū su
ꝑbia discessistis. Si durū vide
tur aliq̄d ꝓ me vobis pati:
ꝯsiderate q̄d et ego feci ꝓ vo
bis. Ego iu causa vr̄i sangui
nolentis pedibꝫ ad cruce: ego
habui man9 et pedes ꝓ vob
ꝑforatos. ego nulli mēbro i
meo peperci ꝓ vobis: et tn̄ h9
totū neglexistis. recedendo a
me. Redite ergo: et dabo ī
auxiliū t̄ā. Primo fortitu
dinē: cont̄ īimicos corporales
et spūales. Scd̄o magnani
mitatē q̄ nichil n̄ me time
bitis: q̄ delectabile videbit̄ vo
bis ꝓ me laborare. Tercio.
dabo vob̄ sapiam: q̄ intelli
getis verā fidē et dei volun
tatē. Ergo redite: et state vi
rilit̄. Ego eī q̄ moneo vos sū
ille cui angeli seruiunt: et pa
tres vr̄os obedientes liberaui.
īobedientes iudicaui: et sup
bos humiliaui. Ego fui p̄m9
in bello: p̄m9 ī passione. Se

quimī ergo me: ne sicut cera
ab igne dissoluamī. Cur re
cessistis ꝓmissionē vestrā?
Cur iuramentū ꝯtempnitis?
Nunq̄d ego minor sū amico
vr̄o t̄pali: cui si datis fidē sol
uitis? Michi aūt datori vite
et honoris. ꝯseruatori sanita
tis. nō redditis ꝓmissū. Ꝓp
terea boni milites soluite
ꝓmissū: et si non sufficitis
ope. saltim conamī volunta
te. Ergo eī ꝯpaciēs seruituti
vr̄e q̄ dyabolꝰ oppmit vos: vo
luntatē recipiā ꝓ ope. Si redi
tis ad me cū caritate. labora
te ꝓ fide ecc̄ie mee: et ego
q̄ pius pr̄ cū oī exercitu
meo occurrā vob̄: dabo ꝗ vob̄
ꝓ p̄mio q̄ruꝫ bona. Primo ho
nor etnus: nunq̄ recedet ab auditu
vr̄o. Scd̄o facies et gloria dei
nunq̄ recedet a visiōe vr̄a.
Tercio laus dei nunq̄ recedet
de ore vr̄o. Quarto aīa vr̄a ha
bebit oīa q̄ desiderabit: et ni
chil aliud desiderabit n̄ q̄d ha
bet. Quinto nunq̄ sepabimī a
deo vr̄o: sꝫ sine fine durabit
gaudiū vr̄m. et sine fine in
gaudio viuet vita vr̄a. Ecce
milites. talis ē retribucio. si fi
dē meā defenditis: et si ꝓ ho
nore meo plus q̄ ꝓ vr̄o labo
ratis. Recordamī si intellc̄s est
vobis. q̄ ego paciēs ī vos sū:
et ꝙ iferetis mī tale ꝯtueliam
q̄lem vos ipi a vr̄is nō vul
tis pati. Sꝫ licet oīa ex pote

cia mea possu? et licz iusticia mea clamet sup vos vindictã: adhuc tñ mĩa mea q̃ est in sapia et bonitate parcit vobis. Ptẽa q̃rite mĩam: ex caritate ei pbeo ea que rogari debere.

¶ Verba potẽcie xpi ad sposã cont huius tpis milites. et de forma tenẽda in militibz pcreãdis. et quõ deus talibz robur et auxiliũ in agendis pstat et administrat. Caplm. xiij.

Ego sum cũ pr̃e et spu. vnꝰ deus i tbz psonis. Vnꝰ non separatur ab alio. nec diuiditur. Sz pr̃ ẽ filio et spu: et sps i ambobz. Deitas misit v̇bũ suũ v̇gini marie: p angelũ suũ gabrielẽ. Nichilominꝰ tñ idẽ deus mittẽs et missꝰ a se ipo erat? cũ angelo erat: cũ gabriele et ante gabelẽ in virgine. Dicto at v̇bo ab angelo: v̇bũ caro fcm ẽ in v̇gine. Hoc v̇bũ ego sũ: qui loquor tecũ. Pat̃ misit me p seipm cũ spu sco in vẽtre virgĩs. nõ sic q angeli carucrũt visione dei? Sz ego filiꝰ q̃ fuit cũ pr̃e et spu sco in vẽtre v̇gineo idẽ erat i celo cũ pr̃e et spu in visione angelorꝫ oia gubernãs oiaqꝫ sustẽtãs: licet humanitas mea a me solo filio assũpta req̃euit in ventre marie. Ego igit̃ in deitate et humanitate vnꝰ deus. ad ostẽsione caritatis mee et robur fidei sce: nõ dedignor loqui tecũ. Et licet humanitas mea videat̃ ẽe iuxta te. et loqui tecũ? verisimilius ẽ tñ q aĩa tua et cõsciã tua mecũ ẽ et i me: nichil ei m̃ ĩpossibile est: et nichil difficile i celo et in t̃ra.

Ego qppe sũ q̃ rex potẽs? qui cũ exercitu suo veniẽs ad ciuitatẽ oia loca ĩplet oia occupat: sic gr̃a mea oia mẽbra tua replet oia fortificat. Ego denuqꝫ sũ in te et ext̃ te. Ego q̃uis loquor tecũ: idẽ tñ sũ in gloria. Qd m̃ difficile est qui potẽcia mea oia sustẽto: sapia mea oia dispono. v̇tuositate mea oia supero?

Ego cũ pr̃e et spu sco sine pricipio et sine fine vnꝰ deus? qui p salute hoim in humanitate assũpta deitate illesa pmanẽte v̇e passus sũ. resurrexi et ascẽdi: nũc veracit̃ loquor tecũ. Dixi tibi pꝰ de milicia q̃ in quondã gratissĩa fuit: q vinculo caritatis m̃ colligata fuit. Nã voto suo obligabãt sedare cĩnẽ suã p carne mea: sãguinẽ suũ p sanguine meo. Ido et ego cõsensi i eos? iunxi eos m̃ in vnũ vinculũ: et in vnã societatẽ. Sz nũc cõq̃ror sup ipos milites qui tenẽnt̃ ẽe mei? q ausi sũt. Ego qppe sũ creator et redẽptor: ergo et

auxiliator. Ego creaui eis
corp9 et mẽbra: ego oĩa q̃ i
mũdo sũt ad utilitatẽ eorꝫ
feci. Ego redemi eos sãguĩe
meo: ego emi eis hẽditatẽ
etnã passione mea: ego ĩ
oĩbz piculis defendo eos.
Ego do eis fortitudinẽ ad a
ffendũ et laborãdu. Nũc
at ipi auisi sũt a me. ducũt
ꝓ nichilo passionẽ meã:
negligũt ṽba mea quibz aĩa
eorꝫ pasci et delectari deberet
Cõtẽpnũt me eligẽtes aĩo et
toto affectu carnẽ suã dare
et lacerare ꝓ laude hoim: sã
guinẽ suũ fundẽ ꝓpt̃ expleci
onẽ cupiditatis sue: libenter
mori ꝓpt̃ mũdana et ṽba dy
abolica et ĩania. Adhuc tñ
licet sic auisi sũt: mĩa mea ꝫ
iusticia ẽ in eos. Nã ꝓ mi
sẽdiã custodio eos ne tradã
t' dyabolo: ꝑ iusticiã tolero
eos paciẽt'. Et si adhuc ũuer
ti voluerit: ego gaudẽt' sus
cipio eos et occurro eis letãter.
Dic ergo illi qui miliciã ad
me ɔuertẽ vellet: q̃ sub hac
forma m̃ deuuo placẽ pos
set. Quicũqꝫ eĩ miles fieri
vellet. deberꝫ cũ equo suo ꝫ
appatu ad cimiteriũ ꝓcedẽ
et eũ ibi relinquẽ: qꝛ equus
nõ ẽ creat9 ad supbiã hoi
nũ: sꝫ ad vite utilitatẽ et
defensionẽ. et ĩimicorꝫ dei
expugnacionẽ. Deinde as
sumat cũ ligatura poneda
mantellũ

ẽ sup frontẽ: ut sicut dyaco9
assumit stolã in signũ obẽe
et paciẽ diuine: sic ipẽ as
sumit mãtellũ et ligatura
ponit sup frõtẽ in signũ pro
fesse milicie et obẽe ꝑ crucis
mee defensiõẽ assumẽde. Nũc
eciã ꝓcedat vexillũ ptãtis se
cularis: ut sciat se ptãti mũ
dane in oĩbz q̃ nõ sũt cõt' dm̃.
debẽ obedire. Ingresso at eo
cimiteriũ dicti occurrit ei cum
vexillo ecce: in quo depicta
sit passio mea et vulnera
mea: in signũ q̃ ecclam dei
et ei9 platis eciã obtempare
defendẽ debet. Quat ingredit̃
ecciã. vexillũ tpal' potẽcie
foras ecctiã remaneat: et
vexillũ dei ꝓcedat eũ in ec
clesiã: in signũ q̃ diuina po
testas ꝓcedat secularẽ: et q̃
de spũalibz plus curãdu est
q̃ de tpalibz. Dicta võ mis
sa usqꝫ ad agn9 dei. platus sꝫ
rex vel aliq ꝓcedat ad militẽ
circa altare: et dicat. Vis tu fi'
miles? Quo rñdente volo:
subiũgat. Pmitte inqt deo.
et m̃ fidẽ te sce ecce defedẽ:
et platis ei9 in oĩbz q̃ ad deũ
sũt obedire. Quo rñdente
volo: tradat gladiũ ĩ manu
ei9: et dicat. Ecce trado tibi
gladiũ in man9 tuas: ut nõ
parcas vite tue ꝑ ecciã dei:
ut ĩimicos dei deprimas: et
ut amicos dei defendas. Pos
tea ɔmittat clipeũ: et dicat.
Ecce do tibi clipeũ ut defen

das te ɔtra īimicos dei: ut vi
duis et orphanis tbuas aux
iliũ: ut honore dei ī omībz
augmētes. Postea manũ ī
ponat collo ei9: dicēs. Ecce
obediētie subiectus es ꝛ ꝑta
ti: vide ergo ut sicut ligas
ti te ꝓfessioē sic ipleas ꝛ ope.
Post hec mātellũ adaptet
sibi ad ligatura. ut cotidie
habeat ī meōria qd deo vo
uit: et q̄ ad eccłie dei ꝓtecti
onē plus q̄ alij se ꝓfessioē
ī facie eccłie obligauit. Hijs
ergo pactis et dicto agnus
dei sacerdos qui missā cele
lebrat tradat sibi corp9 me
ũ: ut fidē scē eccłie defendat.
Ego ero in eo: et ipē in me.
Ego ministrabo ei robur ꝛ aux
iliũ: ego incēdā eũ flāma ca
ritatis mee: ut nichil velit n̄
me: nichil timeat n̄ me deũ
suũ. Qd si forte fuit ī capo
et ibi ꝓ honore meo et fide
mea defendēda sustīerit mi
liciā: nichilomin9 ei ꝓdest si
itencio fuit recta. Ego denuqz
in oī loco sum ꝓ potenciam
meā: et oēs in intēcioē recta
et volūtate bona placē ꝑnt.
Ego aūt sū caritas: et null9
ad me venire ꝑt. n̄ qui ha
bet caritatē. Ideo nullis ꝑci
pio hoc facē. qz tũc seruirent
n̄ ex timore. Sz quicūqz vellet
sic assumē miliciā. n̄ placē
possent. Dignũ qppe esset ut
sicut ꝑ supbiā a vera ꝓfessi

one milicie excessũ ē: sic per
humilitatē ad vē milicie cultũ
se reuti velle ostēderet. ¶

Qualit xps ꝑ fabrũ et dei v̄
ba ꝑ aurũ designat. et quō ta
lia v̄ba caritate diuinā ɔsciaz
recta ꝛ sensꝰ ordiatos hntibz
sunt ꝓponēda. et quō dei ꝑdica
tores debēt eē solliciti et non
desidiosi ad aurũ vendēdũ. id
ē ad v̄bũ dei ꝓponendũ. Cam. xiiij.

Ego sũ sicut bonꝰ aurifaber qui
mittēs famulũ suũ
ad vendēdũ aurũ suũ ꝑ tra.
dicat ei. Tria debes facē. Pri
mo nō debes ɔmittē aurum
meũ nisi eis qui sēnos et lu
dos habet oculos. Scdo non
ɔmittas eis qui nullā habet
ɔsciām. Tercio habe aurum
meũ venale: ꝑ dece talētis
ponderis duplicati. Sz īmi
cus meus tria habet aduer
sus te: ꝑ quibz tibi cauendũ
ē. Primo vult facē te desi
diosũ in ꝓferēdo et demō
strando aurũ meũ. Secūdo ɔ
siderat platare et īserē ali
qd viciosũ in aurũ meum:
ut videntes et ꝓbātes aurũ
credat aurũ meũ eē lutũ
et putredinē. Tercio ponit
in os amicoꝝ suoꝝ quō resi
stat tibi: et dicat ɔstant' au
rũ meũ nō eē bonũ. Ecce
ego sũ quasi aurifex iste. E
go oīa q̄ sūt ī celo ꝛ ī tra fabrica
ui nō malleis et īstrumētis.

ƺ potẽcia mea et v̈tute. Et oīa
quecūqꝫ sūt et fuerūt ⁊ futā
sūt: oīa in p̄sciā mea sūt. Nā
nō mīm⁹ vermis et nō mīmū
q̄mī sine me ē neqꝫ sine me
subsiste pt.: nec tā mīmū.
qd̓ se a p̄sciā mea occultāe
possit: qꝛ oīa a me sūt ⁊ oīa
in p̄sciā mea. Int̓ oīa tn̄ q̄
fecī verba mea q̄ ꝑ̆p̄o ore
locutꝰ sū dignioꝛa sūt: tāq̄
aurū cetis metallis. Ideo fa
mulis meis cū quibꝫ aurū
meū p̄ t̄ras mitto: t̄ria facie
da sūt. Primo nō ɔmittant
aurū meū illis: q̄ nō habēt
lucidos et claros oculos. Sed
potes q̄ē. Q̄d sibi vult ha
bē clarū visū? Vtiqꝫ ille cla
re videt: qui habet diuinā
sapiam cū diuina caritate
ƺ quō hoc cognoscedū est.
Certe hoc manifeste patet.
Ille enī qui sc̄dm hoc qd̓ ītel
ligit viuit. q̄ se a mūdi vā
tate et curiositate subt̄hit.
q̄ nichil sic q̄rit sicut deū sū
ū: hic habet clarū visū: hu
ic ɔmittēdū ē aurū meū.
Ille at̄ qui habet sciām sed
nō diuinā caritatē in opan
do qd̓ intelligit: ip̄e similis
ē ceco. q̄ quidē videt habē
oculos ad deū ƺ nō habet:
qꝛ v̈tit eos ad mūdū ⁊ oca
put ad deū. Scd̓o nō ē cōm
tendū aurū meū ei: q̄ non
habet ɔsciām. Q̄s habet cō
sciām? n̄ qui disponit t̄pa

lia ista et caduca in eterna.
Qui habet ī celo aīm: et coꝛ
pꝰ in t̄ra. Qui cotidie rumi
nat quō exeat de t̄ra et rñde
at deo de factis suis: huic cō
mittat̓ aurū meū. Tercio
debet habē aurū meū vena
le p̄ decē talētis bis podera
tis. Quid notat̓ in statera
in q̄ poderat̓ aurū: n̄ ɔsciā.
Q̄d v̓o manꝰ q̄ poderare de
bet: n̄ volūtas bona et desi
deriū. Q̄d at̄ sūt pondera
īponenda: n̄ spiritualia ⁊ coꝛ
poꝛalia opa. Aurū ergo meū
id ē v̓ba mea qui habē et ē
mē voluit: debet in ɔsciē sue
statera examiāre et ɔsidera
re cū bona volūtate: ut red
dant̓ p̄ eo decē talēta ad vo
lūtatē meā bene poderata.
Primū talētū est visus hoīs
bene modestus: ut hō cogitet
q̄ntū int̓ coꝛpalē visū distat
et sp̄ualē: que utilitas ī pul
chritudine et visu coꝛpali:
et que honestas in pulchri
tudie et honoꝛe āgeloꝝ et v̓
tutū celestiū. q̄ vincit spledo
re oīa sidera celi: que dulcedo
et q̄le aī gaudiū in mādatis
dei et honoꝛe. Hoc talētū coꝛ
palis scꝫ visus et sp̄ualis qd̓
est ī mādatis dei et p̄dicacōa
nō equa lance appedi debēt:
ƺ sp̄ualis visus coꝛpali p̄pon
deriꝫ: et plus ī statera appēdꝫ.
Nā ad aīe utilitatē ⁊ coꝛpo
ris nc̄citatē apериēdi st̓ oculi.

ad ianua vo et scurrilia sunt
claude di. Secundum taletu e au
ditus bonus. Consideret ergo ho
ad qd valet vba scurrilia:
ad qd inepta et risoria. Certe
no sut nisi vanitas: et qsi
aer ptransies. Ergo audire de
bet homo laudes dei et canti
ca eius: audire debet facta et
dicta scorum: audire debet ne
cessaria aie et corpis i bono
edificatoria. Iste auditus plus
appedet in statera: qm auditus
scurriliu. Iste bonus auditus
cu alio appesus i statera to
tu pondus stinet: alius vero
qi vacuus ascendes euanes
cat. Tertiu talentu e talen
tu oris. Appendat eni homo
in statera sciencie sue vba edi
ficatoria et modesta: qntu
sint utilia et honesta. Atte
dat etia vba vana et ocio
sa qntu sint nociua et inuti
lia: et dimittat vba vana
et diligat bona. Qrtu ta
letu est gustus. Qd eni est
gustus mudi: n miseria in
pricipio ingressionis labor in
pgressu. dolor et amaritudo
in fine. Ergo appendat homo
diligent spuale gustu cu tpali:
et spualis gustus tpali ppondera
ret. Quia spualis nuqua timia
tur ~~nuqua eminat~~ nuqua tedio
habet: nuqua minuit. Hic gus
tus incipit in pnia refrenacoe
voluptatis et modesta dispo
sicoe vite sue: et durat sine

fine in celis in fruicoe et dulce
dine dei. Qntu taletu est talen
tu tactus. Appendet ei homo
qnta sollicitudine et miseria
sentit ex corpe: qnta inqetu
dine a mudo. qnta contrarie
tate a pximo: et ubiqz sentit
miseria. Appendat etia qlis
requies e aie et ai bn disci
plinati: qnta dulcedo non
sollicitari i supuacuis: et tuc
ubiqz sentiet cosolacione. Et
ergo bene poderare voluerit
appedat in statera tactu spu
ale et corpale: et sic appedat
ut spualis plus appedat et
ponderet qm corpalis. Hic tac
tus spualis incipit et pgreditur
in pacia contrarior reru: in pse
ueracia madator dei: et du
rat etnalit in gaudio et pa
ce qetissima. Qui at plus ap
pedit corpale rege et tactu
mudi et eius gaudii qm eter
nu: no e dignus tange auru
meum. sum leticia mea. Sex
tu taletu e opus hois. Appe
dat ho diligent in sciencia sua
spuale opus et corpale. Illud
ducit ad celestia: et istud ad
mudu. Illud vero ad etna
vita sine supplicio: istud ad
tribulacione magna cu sup
plicio. Sz q auru meu desi
derat. appedat plus spuale
opus qd e in dilcione mea:
qr spualia manet. corpali
a at casura sut. Septimu
taletu e disposicio tempis.

Aliud tep9 accepit homo ad so
la spualiu reru vacacione: a
liud ad corpis ncitate sine qua
no pt ee qd' mt spualia si ra
cionabilit' fit reputat': aliud
ad corpis utilitatis exercita
cione. Et qz ho racione tpis
sui sicut et opm redditur9
e: ideo ipe corpali labori spu
ale tep9 ppondet: et sic dispo
nat' temp9 ut spualia plus
reputet' q tpalia: et nullu
tepus sine discussione et eq
iusticie libracoe ptnsire per
mittat'. Octauu taletu est
equa dispesacio tpaliu bono
ru 9cessor: ut qui diuces e
ingntu facultas se extedit
cu caritate diuina paupibz
tribuat. Sz potes quere. Qd
debet paup dare: q nichil ha
bet: Utiqz habeat volutate:
et 9sidet sic secu. Si habere
aliqd: libes largit' dare. Hec
ei volutas: reputat' ei p̄o
ope. Si at talis fuit volun
tas paupis q libet' haberet
tpalia sicut et ceteri. no tn
vellet dare paupibz n mo
dicu et abiectiora: tal' volu
tas reputat' ei p modico ope.
Ergo homo diues qui habet
bona faciat opa cu carita
te dei: qui vo no habet. ha
beat volutate dandi et pro
derit ei. Qui at plus appe
det tpale q spuale. ut q vnu
denariu dat m et centu mu
do et sibi mille no eque me

surat: et talis mesurator m
dignus e habe auru meu: qz
ego qui oia dedi. et oia pos
su auferre. dignior pre dign9
su. Tpalia at ad utilitatem
hois et necessitate cata sut:
no ad supfluitate. Nonu ta
lentu est diliges 9sideracio
tpis sui trnsacti et pteriti.
Cosidet ei homo facta sua
qlia fuerut et qnta: et quo
emedata sut et q digne. At
tendat eci̅a ne forte opa bo
na miora fuerit q mala:
q si ineniat mala sua maio
ra q bona: assumat sibi vo
lutate pfecta emedadi. et co
tricionem vera de 9missis.
Et hec si vera fuerit et fir
ma: plus ponderabit cora
deo q oia pcca sua. Decim
talentu e 9sideracio t dispo
sicio tpis sui futuri. Si homo
habet tale volutate q nichil
vult dilige n que dei sut. ni
chil desiderare n q place no
uerit deo. one tribulacione li
bent' et pacict' aplecti: t in
ferni penas si deus inde ha
bet 9solacione et si sic esset
volutas dei ferre: hoc tale
tu oia excedit. Per hoc ta
lentu oia venienca facile
vitant'. Quicuqz ergo hec
dece talenta dederit: ipe ha
bebit auru meu. Sz eos qui
auru meu deferet tplicite
sicut dixi vult ipedire inimi
cus. Primo vult face eos de

sidiosos. Alia ei est desidia cor
palis: alia spūalis. Corpal'
est: q̄n corpus attediat' ad la
borādū et surgēdū ⁊ hymor.
Spūal' desidia ē. q̄n hō spūa
lis sentiēs spūs mei dulcēdi
nē et grām magis vult in
illa dulcēdīe q̄uiescē solus q̄ ad
alios egredi et alios secū iu
uare: ut et illi de dulcedīe su
a participaret. Nūqd petrus
et paulus habuerūt dulcēdi
nē copiosā spūs mei? Ce si
in fuisset acceptabile: magis
cū dulcedīe mētna quā habu
erūt in pfūdissīo loco terre
iacuisset absconditi: q̄ exis
sent ī mundū. Attn̄ ut alii
fieret principes dulcēdis eoꝝ
et alios secū edificare possēt:
magis elegerūt egredi ad
alioꝝ pfectū et maiorē eoꝝ
gloriā: q̄ soli eē. et nullos
de grā eis data ꝯfortare. Sz
eciā amici mei nūc q̄uis li
bet' soli vellet eē et letari
de dulcēdīe quā habet: attn̄
egredi debet. ut alii principes
fiat gaudii eoꝝ. Sicut ei tpa
libꝫ aliq̄s habūdās. nō utit'
eis solus s; ꝯmittit aliis: sic
eciā v̄ba et grā mea nō oc
cultari debēt: s; diffundi in
alios ut ipi edificēt'. Tribꝫ
enī generibꝫ hoīm amici mei
succurrē pnt. Primo dāpnatis.
scdō peccātibꝫ scꝫ cadētibꝫ in
pcc̄m et resurgentibꝫ: tercio
bonis stantibꝫ. Sz potes q̄re.

Quō pnt succurē dāpnatis:
cū indigni sunt grā et īpossi
bile ē eos redire ad grām? Ad
qd ego volo tibi r̄ndē p exem
plū. Sicut ei si ī pfūdissima
aliqd suppliciū eent īfinite
fosse. p quas qui ī pfundum
cadēt necesse eēt q̄ descēdēt:
si at aliq̄s obstruerꝫ aliquā
illaꝝ fossarū. nō tam pfun
de ppt' obstructionē descēdēt:
sicut alit' si nulla eēt fossa
obstructa. Sic eciā in dāpna
tis ē. Q̄uis ei ex iusticia me
a et malicia eoꝝ indurata
īfinito tēpe et p̄sato dāpnā
di sūt: leuius tn̄ suppliciū
fieret eis si p aliquē a malis
aliquibꝫ refrenarēt et ia
tarēt ad aliqd bonū. Ecce
q̄ misericors sū in dāpna
tos: quibꝫ et si mīa dicet p
cē: iusticia tn̄ et eoꝝ mali
cia ꝯtradicat. Scdō pnt succ
rē cadētibꝫ et resurgentibꝫ si
docēt eos quō resurgāt: pre
cautos faciūt ꝯtra casū: īstru
ūt quō pficiat et cupidita
tibꝫ suis resistāt. Tercio pficē
pnt iustis et perfectis. Nūqd
nō et ipi cadūt? Utiqꝫ. Sz ad ma
iorē eoꝝ gloriā et dyaboli cōfu
sionē. Sicut ei miles leuit' percus
sus ī bello. āplius incitat' ex
percussiōe. ad bellū forcius ex
acuat': sic electi mei ex tēp
tacōe dyabolice adūsitatis am
plius excitant' ad spūalē labo
rē et humilitatē: et eo fer-uē

ous p̄fu

cius p̄ficit ad cōna ꝯfle acq̄
rendā. Ergo v̄ba mea ab a
micis meis nō occultet: qz au
dita ꝯtra mea ā plus ad de
uocōnē meā p̄nt excitari.
De s̄c̄do q̄ inimicꝫ meus la
borat ut aurū meū videat
lutū p aliquā infidelitatē:
ideo cū t̄nsscribūt aliq̄ addu
cat sc̄ptor i testionū duos
fideles vel vnū p̄bate ꝯsc̄ie:
et examiato ab eo qd̄ sc̄ptu
ē. t̄nsmittat ad quos velit:
ne forte si absqz testionio in
manꝰ inimicoꝝ venerit adda
tur eis aliqd̄ falsitatis: ex quo
v̄ba veritatis apud simplices
possit denigrari. De t̄cio. scꝫ
q̄ inimicꝫ meus ponit i os ai
coꝝ suoꝝ ut resistat auro i
meo: ideo dicat amici mei cō
tradicētibꝫ ista v̄ba. In auro
v̄boꝝ ostensoꝝ nō sūt n̄i q̄i
tria v̄ba. Docet ei timē r̄ce:
dilig̃e p̄ie: desiderare celestia
sapient̃. P̄bate v̄ba et videte:
et si alit̃ inueneritis ꝯtradicite.

Verba xp̄i ad sponsā de vi
ā padisi in suu aduētu apta
et de ardēti eiꝰ caritate nobis
ōnsa. mlt̄as passiōes a suu na
tiuitate usqz ad mortē p nobis
sustinēdo. et q̄lit̄ nūc via ifer
ni ē lata et padisi est stricta.

Miraris q̄re. Cam̃. xv.
talia loquor: et tāta
ostendo tibi. Nūqd̄
ꝓpt̃ te solā: Nō utiqz: sꝫ ꝓpt̃
alioꝝ edificatione et salutem.

Dñā mundus erat q̄i quedā so
litudo in q̄ non erat n̄i vna
via: q̄ deducebat ad maximū
abissū. In abisso aūt erat duo
receptacula: vnū erat sic pro
fundū q̄ nullū habebat sub
se fundū: in qd̄ qui descēderit
nūq̄ ascēderūt. Sc̄dm vō nō
erat sic p̄fundū ut p̄mū nec
ita horribile: sꝫ quicūqz descē
derūt in ip̄m sperabat sibi
auxiliū. desideriū et dilacō
nē quādā habebat nō miseri
ā: tenebras experiebat̃ nō pe
nas. Isti aūt qui habitabat in
isto s̄c̄do receptaculo clama
bāt cotidie ad ciuitatē quādā
optimā ꝓpe iacētem: q̄ plena
erat oībꝫ bonis et delcacoībꝫ.
Clamabat aūt valent̃: qz scie
bāt viā ad ciuitatē q̄ ivent:
sꝫ solitudo et silua sic dēsa e
rat. q̄ p densitate nec t̄nsmi
grare nec icedē valebat: sꝫ
nec fortitudinē ad ꝓparandam
viā habebat. Sꝫ qd̄ clamabāt:
Vē clamabat sic. O deus ve
ni et da auxiliū: monst̃ viā:
et illūīa nos qui expectamꝰ
te. In alio aūt nō ē nobis salꝰ
n̄i in te. Iste clamor ascēdebat
i celū ad aures meas: iste
traxit me ad miām. Ego aūt
mitigatꝰ clamore tanto ve
ni in solitudinē sicut peg̃inus.
Sꝫ anq̄ incedē et laborare
icipere: vox ante me sonuit
q̄ dixit. Securis iā posita ē
ad arborē. Que fuit vox ista:

n iohānes baptista qui an̄ me
in heremo missus clamabat: Se
curis ad arborē posita ē. Audi
ret. Homo iā paratꝰ sit: qꝛ iam
securis parata ē. Et venit ille
qui viā ad ciuitatē pparādo: et
extirpabat oīa obstacula. Ego
aūt veniēs. ab ortu solis usqꝫ ad
occasū laboraui: et ab incarna
cōe mea usqꝫ ad mortē cunctis
ꝗ hoīs opatus fui salutē: fugiēs in
pricipio ingressiōis in solitu
dinē istā ꝓpt' inimicos meos
scꝫ herodē psequētē. Temptatus
a dyabolo fui: et psecutiōes
passꝰ ab hoībꝫ. Deīn laboēs
multiplices passꝰ. comedebā
et bibebā: et alias natē ne
cessitates explevi absqꝫ pctō
ad fidei īstructionē et vē na
ture assūpte ostensionē. Deinde
viā ad ciuitatē scꝫ celestē ꝑpa
rās et ꝯtra suborta extirpās
aculei et spine acutissiē pu
pugere latꝰ meū: et acerbi
claui vulnerauerīt manus
et pedes meos: dentes mei ⁊
gene mee male ꝯtracte sunt.
Ego aūt paciēt' sufferēs nō re
trocessi: sꝫ eo feruencius pcessi
tanqꝫ aīal qd' īedia ꝯfectū cū
ꝯspicit hoīem ꝯt' se lanceā ten
dentē irruit in lanceā ꝓpter
desideriū vite: et quo plus hō
lanceā in viscera aīalis in
truserit: tāto plus aīal ꝓpter
desideriū hoīs seipm econtra
ītrudit ī lāceā: donec viscera
⁊ totū corpꝰ pfodiūt. Sic ego tā

ta caritate arsi ad aīam: qꝫ cu
pere oīa acerbissiā tormēta
et experirer. quo magis homo
voluntarius fuit ad occidendū
me: tanto plus ardencior erā
ad paciendū ꝓ salute aīarū.
Sic ergo ego in solitudīe ista
mūdi cū miseria et labore
pressi: et ꝑpaui viā in san
guie ⁊ sudore meo. Cui qdē
mūdꝰ bene solitudo dici pt:
qꝛ ab eo oīs v'tus deficiebat:
et solitudo viciorꝫ remanebt.
In quo nō erat n' vna via:
p quā oēs ad infernū desce
debat. Sꝫ dāpnati ad dāpna
cionē: boni aūt ad tenebras
solas. Longū igit' future sal
uacōis desideriū misericordi
ter audiēs veni sicut pegrīꝰ
ad laborādū: et incognitꝰ scdm
potēciā et deitatē meā. ꝑpaui
viā que ducit ad celū. Hanc
viā amici mei videtes et dif
ficultatē laboris mei et ala
critatē animi ꝯsiderātes: gau
dentes secuti sūt multi ⁊ ml'
to tpe. Sꝫ nūc vox imutata
ē que clamabat: estote pa
ti. Via mea imutata ē et
succreuerūt iterꝫ frutecta et
spineta: cessaueruntqꝫ icede
tes p eā. Via aūt inferni a
perta ē et lata: et trāseunt
p eā plurimi. Attn̄ via me
a ne eēt oblita oīno ⁊ negle
ta pauci amici mei ꝓ desi
derio celestis patrie p eā. qsi trāseūt ad
aues trāsmigrātes de rubo ī

rubū. qͥ occulte ꝑ tiore seruī
entes: qꝛ ꝑ viā mūdi tn̄site
oībꝫ videt felicitas et gau
diū. Postea qꝛ via mea fac
ta ē arta et via mūdi lata.
clamo nūc ad amicos meos
in solitudīe id ē in mūdo: ut
a via que ducit ad celū extu
pet spinas et t̄bulos. et ꝓpo
nat viā meā īcedētibꝫ. Na
sicut sc̄ptū ē. btī sūt qui nō
viderūt me ⁊ crediderūt: sic
felices sūt illi qui nūc credt
v̄bis meis ⁊ ope ea ꝯplet. Ego
quippe sū qͥ mater occurrēs fi
lio suo errāti: q in via porri
git ei lumē ut videat iter.
obuiat ei ꝑ amore ī via ab
breuiādo viā eiꝰ: et appropī
quās āplectit̄ eū et gratula
tur. Sic ego oībꝫ reūtētibus
ad me et amicis meis occ̄
rā cū caritate: et illūīnabo
cor et aīam eoꝝ ad diuinā
sapiam. Amplecti eos vo
lo cū oī gloria et celesti cu
ria ubi nō est celū subtꝰ vel t̄
ra īferius. ſꝫ dei visio. vbi
nō cibꝫ vel potus: ſꝫ diuīa delec
tacio. Malis aūt aperiatur
via ad īfernū: in quē ingre
dietes nūqͣ ascēdet. Care
bt̄ eī gloria et leticia: et ī
plebūt̄ miseria et obꝑbrio
sempit̄no. Ideo loqͦr v̄ba ista
et ostēdo caritatē meā. ut
reūtant ad me q auersi sūt:
et recognoscat me creatorē
suū quem obliti sunt.

Verba xp̄i ad sponsā q̄re
ei magis loquit̄ qͣ aliis ipsa
melioribꝫ. et de tribꝫ a xp̄o
sponse p̄ceptis et de t̄bꝫ ꝓhi
bitis ⁊ de t̄bꝫ ꝓmissis et de t̄bꝫ
ꝯsultis. optim̄ documētū. Caᵐ. xvj.

Mirant̄ multi
cur tecū loquor. et
nō cū aliis q̄ meli
orē habēt vitā. et longiori
tp̄e m̄ seruierūt. Cuiꝰ ꝑ exē
plū r̄ndeo. Est dn̄s qui habꝫ
plures vineas. ⁊ ī pluribꝫ
t̄raꝝ locis: et uniuscuiꝰqꝫ vi
nū sapit de t̄ra illa ī q̄ plā
tatū ē. Cū vō vinū exp̄ssū
fuit. dn̄s vineaꝝ quiqꝫ bib̄
de vino mediocri et leuiori:
et nō de meliori. Qͥ si forte
videntiū aliqͥs et astātium
dixit sic dn̄o. cur sic facē vo
luit. r̄ndebit dn̄s: qꝛ hoc vi
nū magis sapuit sibi ⁊ dl̄cius
fuit tūc tp̄is. Nec ideo dn̄s
meliora vina effundit ⁊ cō
tēpnit. ſꝫ et ea ad honorē ⁊
utilitatē suā tp̄e ꝯgruo reser
seruat. vnūqͥdqꝫ ad qd̄ tūc ē
aptū. Sic ego feci tibi. Ego mlͭ
tos habeo amicos quoꝝ vita
dulcior ē m̄ melle. delectabi
lior oī vino: et lucidior in cō
spectu meo sole. Attn̄ qꝛ m̄
sic placuit. elegi te ī spm̄ me
ū. nō qꝛ tu illis es melior ā
eis ꝯpanda vl̄ meritis eorū
dignior: ſꝫ qꝛ sic volui. qui de
īsipiētibꝫ facio sapiētes. ⁊ de
peccatoribꝫ iustos. Nec qꝛ tecū

tale gratiam facio ideo contepno.
sz magis eos ad alia utilita
te mea et honore ꝓ ut tunc
iusticia exiget reseruabo. Scdo
humilia te i oibz: et no turbe
ris n de peccatis tuis. Dilige e
tiam oes q te odire vident et
tibi detrahe: quia ipi maiore
occasione dat tibi ad coronam.
Primo precipio tibi tria facere:
scz nichil desiderare n deu
tuu: scdo abicere abicere oem
supbia et arrogantia: tercio co
dire i ppetuu carnis luxu
ria. Tria mado tibi no facere.
Pmo diligere vba vana et sc
urilia: scdo excessu ciboꝝ et
aliaru reru superfluitate: t
cio fugere mudi gaudiu et le
uitate. Tria pmitto tibi fa
cere. Pmo moderatu sopnu
ad habitudine bona: scdo te
patas vigilias ad corpis ex
ercitatione: tcio moderatu
cibu ad corpis fortitudine
et sustentatione. Tria osulo
tibi facere. Primo labore i ie
iunijs et opibz bonis qbz p
mittit regnu celoꝝ: scdo ea
q habes ad honore dei dispo
nere: tcio osulo tibi cogitare duo
otinue i corde tuo. Primo q
feci p te: patiedo et morie
do p te. Hec cogitacio exci
tat caritate ad deu. Scdo osi
dera iusticia mea: et futuru
iudiciu. Hec icutit tiore in
aio. Qrto demu e qd pci
pio et mado. et osulo. et pe

mitto: hoc e obedire ut tene
ris. Hoc pcipio quia deus tuus
su. Hoc mado ut no alit facias:
quia dns tuus su. Hoc per
mitto tibi: quia et sponsus tuus
su. Hoc et osulo: quia amicus tuus
sum. Verba xpi ad sposa
qlr deitas vgis veracit narra
pada e. et de multiplici sup
platatoe hois p dyabolu isti
gata. et de multiplici reme
dio in hois adiutoriu p xpm
addito et suppleto. Cam. xvij.

Filius loqbat ad spo
sa dicens. Credis tu
firmit qd hoc qd ptr
tenet in manibz sit corpꝰ
dei: Rndit illa. Ego credo f
mitter: quia sicut vbu missu ma
rie factu e in vetre eiꝰ caro et
sanguis: sic hoc qd nuc vide
o i manibz sacdotis. credo ee
veru deu et hoine. Cui rndt
dns. Ego su ide qui loquor
tecu eternalit manes: et in
utero vginis huanatus no ama
mittens deitate. Deitas me
a merito pt vocari vtus: quia
i ipa duo sut: scz potecia po
tetissia a q est ois potecia:
scdo sapia sapietissia: de q et
in q e ois sapia. In ipa qppe
deitate oia quecuqz sut: raci
onabilit et sapiet ordiata st.
Na non e vna stella i ce
lo q non e in ea et p ea osti
tuta et puisa: no vnus athomꝰ
in tra. no vna sintilla i infer
no e qn eiꝰ ostitucione exce

dat. et qd ab eius pñtia se pos
sit occultare. Nunqd miraris
qre dixi vnā tortellā ī celo?
Deniqȝ sicut tortella ē pfcīo
ubi glosati: sic vbū pfcīo ē
oīm. et ī honore oīm institu
tū. Quare aūt dixi vnū atho
mū in t̄ra? nī qz t̄rena oīa
t̄nsitoria sūt? Nec tn̄ illa
qn̄tūcūqȝ modica dispositio
nē dei et puidētiā excedūt.
Quare aūt dixi vnā scintil
lā in īferno? nī qr ī inferno
nichil ē nī īuidia? Sicut eni
scintilla pcedit ab igne: sic ab
īmūdis spiritib3 pcedit oīs in
uidia et malicia: ut sp ipi et
eorū fautores habeat īuidiā.
caritatē vō nullā. Ergo qr ī
deo ē pfecta sciā et piacia: ideo
vnūqdqȝ sic dispositū ē ut
potētie dei nichil pualeat.
nec irracionabilit' aliqd cau
sari pt factū: s3 oīa racionabili
ter facta sūt: sicut vnicuiqȝ
rei cōgruebat. Deitas igit'
qz veracit' vtus nūcupari pt:
vtutē suā maximā ostēdit
ī creacōe angelorū. Creauit
eos qppe sibi in honorē et si
bipsis ī delectacionē: ut et ca
ritatē habēt et obediētiā: ca
ritatē q̄ nichil diligerēt nisi
deū: obediētiā qua deo ī oī
bus obedirēt. Cōtra hec duo
quidā angelorū male errātes.
male mouerūt volūtatē suā.
Verterūt qppe volūtatē suā
directe cōtra deū: ita qd virtus

erat eis odiosa. Et ideo qd deo
erat cōtrariū: eis erat carū. Et
ex isto īordinato meruerūt motu
casū: nō qz deitas eū ipis cre
asset: s3 qr ipsi ex īordinacōe
sciē sue sibiipis eūdē casū pro
curauerūt. Cū ergo vidisset
deus ī suo exercitu celesti di
minucionē ex pprio vicio ipo
rū facta: fecit iterū deitas vir
tute suā. Nā creauit hoīem
cū corpe et aīa. Eidē vō dedit
duo bona: libtatē scz faciēdi bo
na: et cōmittēdi mala. Nā cū
plures angeli creari nō debe
rēt: iustū fuit ut hō haberet
libertatē ascēdendi si vellet ī
dignitatē angelorū. Sīc hoīs
dedit deus duo bona: scz raci
onē discernēdi cōtraria a cōtrariis.
et meliora ab optimis. Scdō de
dit ei fortitudinē in bono sta
di. Cūqȝ ista caritatē ad hoīe dei
nē viderz dyabolus: cogitauit
secū ex īuidia sic. Ecce deus
qddā nouū fecit qd in locū
nrm̄ pt ascēdere: et pugnādo
vicē qd nos negligēt deliqm9.
Si poterimus illud supplātare et
decipe deficiet a pugna: et
sic ad tātā dignitatē nō ascē
det. Deinde excogitato cōsilio
decepcionis. deceperūt ex ma
licia sua pmū hoīem: et in
eū ex iusta pmissiōe mea p
ualuerūt. S3 quo vl' qn vic
tus ē homo? Vtiqȝ qn dimi
sit vtutē et fecit phibitū: qn
magis delectabat pmissio

serpētis ꝙ obiā mea. Pter hāc igit̄ inobediēciā nō debebat ī celo eē qr ꝯtēpsit deū: necīā ī iferno: qr aīā sucurrente racōe ꝯsiderabat qd feceͭ diligent̄. et assūpsit sibi ꝯtrīcōne ꝑ ꝯmisso. Ptēa vtuosus deus ꝯsiderās miseriā hoīs disposuit ei q̄ſi vnā custodiā ⁊ locū captiuitatis: ut in eo homo experiret̄ infirmitate suā: donec mereret̄ ascendē ad dignitatē quā amisit.

// et lueret ī obediencīā suā //

Hic interī ꝑpendēs dyabolus voluit interficē aīam hoīs ꝑ ingratitudinē: et īmittens stertus suū in aīam sic obūbrabat intellcm̄ illi9: ꝙ nec habebat dei caritatē nec timorē. Obliuiscebat quippe iusticia dei et iudiciū ei9 ꝯtēpnebat. et ideo nō timebat: et dabat obliuioni bonitas dei. et donū ei9. et ideo tūc nō diligebat: ſʒ sic obūbratam ꝯsciā miserabilit̄ stabāt hoīes et miserabilius ceciderūt. Quius nōsit dispositꝰ fuit homo. nō tn̄ adhuc defuit vtus dei: ymo ondit miam suā ⁊ iusticiā. Misc̄dia ostendit hoībz scʒ a de et alijs bonis: ꝙ tpe pͥmi to obtineret auxiliū: ꝑ qd̄ fervor et dilc̄o ad deū excitabat. Ostendit iusticiā scʒ ī diluuio sub noe: ꝑ qd̄ timor dei cordibz īfundebat. Post hec aūt dyabolus nō destitit adhuc iterū īquietare hoīem: ſʒ duabz maliciꝭ alijs aggressus ē eū. Primo īmisit ei ꝑfidiā: scd̄o desꝑacione. Pfidiam: ne crederet hoīes verbo dei. et ut mirabilia ei9 facto deputaret: desꝑacione vō. ne sperarent salutē ⁊ glorie amisse adeptione. Cont̄ hec duo deus vtuosus nō destitit alia duo remedia oppone. Nā ꝯtra desꝑacione dedit spem. nōīnās nomē abrahe: et ꝑmittēs ei de semīe ei9 nascituꝝ. q̄ ad amissā hēditatē reduceret eū et fidei ei9 sectēs. Insuꝑ et īstituit ꝓphetas: quibz modū redēpcōis ⁊ loca ⁊ tpa passiōis ondit. Cōt̄ scd̄m scʒ ꝯtra ꝑfidiā loq̄batur deus moysi: et ondit ei legem et volūtatē suā. et ōba sua signis et opibz adīplebat. Hijs īpletis. nec adhuc malicia dyaboli destitit: ſʒ hoīnē ad deteriora sꝑ instigās īmisit cordi ei9 alia duo. Primo scʒ cogitare legem nimis ītolerabilē: et īquietari in ei9 obseruacōe. Scd̄o īmisit ei ꝙ q̄ſi incredibile vidēt̄ et nimis difficile: ad credēdū ꝙ d̄s ex caritate vellet mori. et ex caritate t̄bulari. Cont̄ hec duo deus iterū alia duo remedia dedit. Primo ne hō ingemeret in legis duricia misit filiū suū in vḡīs uterū: q assūpta humanitate cōpleuit ea q̄ legis erāt: deinde ipām legē mitigauit. Cont̄ scd̄m ondit deus virtutē maximā. Nā mortuus

ē creator p creatura. iustq p
ipius? tribulatus ē in ores usq ad
ultim punctu: sicut p prophetas
fuit ppphatu. Nec adhuc cessa
uit negcia dyaboli: Exercuit
se adhuc cont hoīne alia duo
inmittēdo. Primo ei cordi eius. ut
vba mea habent p derisione:
scdo ut opa mea qi darent ob
liuioi. Cont hec duo vtus dei
iteru incepit demostrare alia
duo remedia. Primo ut vba mea
reducant in hoie: scdo ut opa
mea ad imitacionē assumant.
Ideo duxit te deus i spm suu:
ondit ⁊ p te volūtate sua in t̄
ra sua amicis suis spealit ppt
duo. Primo ut mia ondat q̄
renouari addiscant hoies ad me
moriā caritatis ⁊ passiois dei:
scdo ut iusticia dei attēdat
et seueritas iudicij mei time
at. Ptea dic isti. ut q̄ mia
mea iā venit pferat eā i lu
cē: ut discāt hoies qre miam
et de iudicio sibi pcaue. Insup
dic ei. q licz verba mea scripta
sint: tn̄ pus anūciari debent
et sic venire i opa. Sicut per
exēplu intelligere potis. Cum
moyses acceptur9 erat legem
ppata erat vgā et dolate tabu
le: nō tn̄ miracula fecit cum
vgā anq̄ necitas erat ⁊ tēp9
reqrebat. Veniēte āt tpe ac
ceptabili: tūc ondsa sūt mira
cula ⁊ vba mea opibz decla
rata. Silr et veniēte noua
lege pmo corp9 meū cresce

bat ad etatē debitā: deinde v
ba mea audiebāt. Attn̄ licet
vba audiebāt. tn̄ nō habebat
in se vim ⁊ fortitudinē anq̄
peniret opa: nec cōpletionē ha
bebat anq̄ p passionē cōplerent
oīa q̄ de me erāt pphata: sic e
tiā nūc ē. Ita licz vba cari
tatis mee scripta sit et portari
debeat in mūdu: nō tn̄ vim
habē poterūt anq̄ in lucem
plenariā venerit. ¶ De tribz
mirabilibz q̄ xps fecit cum
sponsa. et quō visio angelorū
ppt pulchritudinē et visio de
moniorū ppt turpitudinem
ē intolerabil' i sua cencia.
et q̄re dignat9 ē xps talem
viduam hospitari. Cam̄ xviij.

Tria mirabilia feci
tecū. Vides ei spūa
libz oculis? audis e
tiā spūalibz auribz: tu sentis
corpali manu spm meū in
tuo viuēti pectore. Visio quā
vides nō videt' tibi sicut est.
Si ei vidēs spūalē pulchritudi
nē angelorū ⁊ aiarū scīarū: cor
pus tuū nō sufficeret vidē: sed
rupēt' qi vas corruptū ⁊ pu
tridū ppt gaudiū aīe ex visiōe.
Si āt vidēs demones sicut sūt.
aut viuēs cū nimio dolore: ā
moreris p subitanea morte
ppt terribilē visionē eorū. Ideo vi
dent' tibi spūalia qi corpalia.
Angeli ⁊ aīe videt' tibi in simili
tudinē hoim q̄ habēt vitā et
aīam: q angeli viuūt cū spū

suo. Demones videntur tibi i forma q est ad morte z mortalis:
ut in forma aialiu vl aliaz creatura.
Illa eni habet mortale spm:
qr moriete carne morit spus
Dyaboli ei moriut in spu: si
fine ei moriut et sine fine vi
uut. Spualia ei vba cu siliu
dine tibi ondunt. Int oia aut
e istud mirabilius: qp spus me
in corde tuo sentit moueri.
Tuc illa rndit. O dne mi et
filius virginis. qre dignatus es tu
tam vile vidua hospitari? que
paup sum i oibz bonis opibz.
et modica in scie intellectu z
psupta in oi pcto longitudina
te temporis? Cui ille rndit. Ego
habeo tria. Primo. ego possu
paupere ditare: isipiete et
modici itellectus et face suffi
ciete et itelligente: ego suffi
cio etia antiquu ad iuuetute
renouare. Sicut ei fenix co
portat i valle stipulas siccas.
int qs sportat stipulas unius
arboris q extius e sicca ex na
tura et intus calida: in quam
pmo venit calor radij solis
et icendit. deinde ex ipa oes
stipule accendunt: sic oportz
te congregare oes vtutes. qbz
a pctis renouari possis. Int
qs unu lignu habe debes qd
intius calidu et extius e sic
cu: id e cor qd puru sit z sic
catu extius ab oi mundi de
lectacoe: et itius plenu oi ca
ritate. ut nichil velis nichil

desides ni me. Tuc in hoc p
mo veniet ignis caritatis
mee: et sic icenderis oibz v
tutibz: in qbz cremata z a
pctis purgata. resurges qsi
auis renouata deposita pel
le delectacois. ¶ Verba xpi ad
sposa qlit deus loquit amicis
suis p pdicatores et p tribula
coes. et quo xps p apu pos
sessore et etia p alueolum
et xpiani p apes designant
et qre mali xpiani int bonos
viue pmittuntur. Cam xix.

Ego su deus tuus spus
meus introduxit te
audire et vide et se
tire. Audire vba mea: vide
silitudines: sentire spm meu
cu gaudio et deuocoe aie. In
me e ois mia cu iusticia: et i
iusticia mia. Ego su sicut ille
qui videt amicos suos cade i
via ubi calhos horredu e: de quo
ipossibile e surge. Quibz a
micis loqr p eos qui habent
intelligeciam scripture: loquor
p flagella: premoneo eos de pi
culo eoz: s ipi eront. Nam in
uniu vadut: no curates de v
bis meis. Verba mea no sut
n unu vbu. Hoc e. couerte
pctor ad me. Vadis ei picu
lose qr isidie sut in via: et a
te p tenebris cordis tui qles
sut abscondunt. Hoc vbu meu
contepnit: hec mia mea negl
ligit. Veru ptm qmus sic mi
sericors su qp eos pectantes

moneo? tñ ita sit iustus q etiã
si oẽs angeli trahent eos nõ
posset ɔuerti: nisi ipimet mo
uerit voluntatẽ suã ad bonum.
Si võ ipi voluntatẽ ɔuerterit
ad me et affectu ĩ me ɔsense
rit: nõ oẽs demones eos re
tinẽ posset. Est vĩrus quidã
qui dicit apis in possessione
dñi sui. Que apes regi suo
id ẽ asilo tplicẽ reuẽrẽciã ex
hibet: et ab eo tplicẽ vtutẽ
habet. Pmo apes portãt ad
regẽ suũ oẽm dulcedinẽ: quã
pñt acqrẽ. Scdo stãt ad nutũ
ei9 et exeũt? et quocũqz vo
lãt et quocũqz pcesserit: sp
caritas et amor eaȝ ẽ ad re
gẽ. Tercio sequũt eũ: et sta
bilit' in hĩendo obsequũt'. Pro
hijs tbz habet apes a rege
suo triplex bonũ. Primo ex
voce sua habet ctũ temp9 ex
eũdi et laborãdi: scdõ habet
ab eo regimẽ et mutuã cari
tatẽ. Ex ei9 qppe pñcia et pñ
cipatu et ex ei9 caritate quã
ipẽ habet ad eas et ipẽ ad e
ũ: vnaqueqz ɔiũgit' caritate
cũ alia. vnaqueqz de alia et
altĩg pfcũ gratulat'. Tercio
ex caritate mutua et gau
dio capitis sui. fructifere fi
ũt. Sicut enĩ pisces ĩ mari
colludẽdo emittũt oua sua
q̃ cadẽcia in mari fructifi
cãt: sic apes ex caritate mu
tua et dilcõne et gaudio ca
pitis sui fructifẽ fiũt. Ex q̃

tũ caritate mirabilit' vtute
mea pgredit' qddã semen qi
mortuũ: et bonitate mea
habebit vitã. Dñs võ et pos
sessor apũ sollicitus de eis: loq
tur seruo suo. Serue inqt me
us mi videt'. q apes mee qdã
infirme sũt et nichil volãtes.
Rñdit seru9. Huj9 ĩfirmita
tis nõ habeo intelligẽciam.
Sz si sit ẽ: quero quõ hoc pos
sit scire. Rñdit dñs. Ex tbz
signis. harũ infirmitatẽ seu
defectũ colligẽ poteris. Pmo
q inualide sũt et desides in
volatu: et hoc pũenit q a
miserũt regẽ suũ a quo fir
mitatẽ et solaciũ habẽ debu
isset. Scdo. q ĩcertis et idis
positis exeũt horis: et hoc
ẽ q de voce capitis nullũ
hñt signũ. Tercio q nullã
caritatẽ habet ad aliã colũ:
ideo vacue redeũt saciãtes
se. et nichil dulcedis vnde ĩ
futurũ viuãt reportãtes.
Apes võ q̃ sũt abiles et sane. st'
stabiles ĩ volatu et fortes: tẽ
pus exeũdi et redeũdi habet
debitũ: reportãtes cerã ad
ɔstruẽdũ loca sua. mel võ ad
fruendũ. Tũc rñdit seru9 dño.
Si ergo inutiles sũt et ĩfirme?
cur diucius pateris eas et nõ
mt'ficiatur? Rñdit dñs. Ego
pmitto eas viuẽ tplici de cau
sa: q tplex ferũt ɔmodũ: sz
nõ vtute sua. Pmo occupãt
spata ne venẽtes brũa occu

pet loca vacua: cōbādo alias
bonas apes. Scdo ut alie a
pes fructifere. fiat ex malarum
apum malicia fructuosiores et
sollicitiores in laborando. Cum
enim fructifere apes videt infruc
tuosas et malas apes labora
re propter solā repletionem: tanto
fuit in congregando ad vestē su
am sollicitiores: quo malas
viderit ad solā cupiditatē fer
ventiores. Tercio valet bonis
apibus ad mutuā defensionē.
Est eī vermis quidā volans. so
litus comedē apes: quē apes
intelligentes venire. oēs coīter
odiunt eum. Et licz male apes
impugnet et odiunt eum: hoc tamē
ē ex invidia et vita sua tuē
da: bone vō ex caritate et iusti
ticia. Mutuo tamē ad expugna
tionē vermus laborat: et bo
ne et male. Alioquin si oēs ma
le apes subtracte essent. bone
vō sole remanerent: cicius in
eas vermis quia pauciores essent
prevalēt. Et ideo inquit dn̄s suf
fero apes inutiles. Verumptamen
cum autumpnus veniet. providebo
apibus bonis et separabo eas a
malis: quia si tunc extra alveolum
reliquerent: morerentur frigore.
Si vō intus fuerint et nō congre
gaverint: fame peribunt:
quia neglexerunt congregare cum
potuerunt. Ego sum deus omnium
creator: ego sum possessor et
dn̄s istarum apum. Ego ex inti
ma caritate et sanguine meo.

fundavi in alveolum apum id ē
sanctam ecclesiā: in qua xpiani per
unitatē fidei et mutue dilecti
onis congregari debent et morā
ri. Horum loca sunt eorum corda.
in quibus dulcedo cogitationum
bonarum et affectionum bonarum ha
bitare debēt: quia talis deberet
ex consideratione caritatis mee
in creando. et redemptione mea
et paciā in supportando: et cle
mēcia mea in renovando seu re
novando. In hoc alveolo scilicet
sanctē ecclesie duo sunt genera hōim:
tamquam duo genera apum. Primi
sunt mali xpiani qui nō congre
gant nisi sibi ipsis: qui vacui rede
unt et nesciunt capere: quia stimu
lum habent pro dulcedine et cupidi
tatē pro caritate. Bone vō apes
boni xpiani sunt. Hii exhibent
mihi triplicē reverenciā. Primo ha
bent me pro suo capite et dn̄o:
offerentes mihi mel dulcedinis id ē o
pera caritatis: que mihi sunt suavi
ora et sibi ipsis utiliora. Scdo
stant ad voluntatē meā. Horum
voluntas ē scdm meā: cogita
cio tota ad meā passionē: ope
racio tota ad meū honorem.
Tercio sequuntur me et obediunt
mihi in omnibus ubicumque fuerint: sive
intus sive extra. sive in tribulacione
sive in leticia: semper cor eorum
ē cum corde meo. Ideo triplicē
virtutē habent a me. Primo ex
voce virtutis et inspiracionis me
e. tempus debitum et certum habent:
scilicet nocte tempore noctis. et luce te

pore lucis. Aeterno et nocte mu
tat in lucem: et gaudium mundi
in eternum gaudium: et gaudium
casurum in perpetuam stabilitatem.
Hij in omnibus sunt racionabiles
quia presentibus utuntur ad necessitatem:
stabiles in adversitatibus. caute
in prosperitate. moderati in cu
ra carnis: solliciti et circumspecti
in agendis. Secundo sicut bo
ne apes mutuo habent cari
tatem. ita et ipsi omnes cor unum
habent ad me: et proximum di
ligunt tanquam se. me autem super omnia
et super seipsos. Tercio fiunt
a me fructifere. Quid vero est
fructificare: nisi spiritum meum
sanctum habere et eo impleri: Qui
cumque enim eum non habet. et qui
cumque eius caritatis dulcedinem. infruc
tuosus est et inutilis: ipse cadit
et annichilatur. Ipse vero sanctus
accendit illum quem inhabitat.
caritate divina aperit in
telligencie sensum: extirpat
superbiam et incontinenciam: exci
tat mentem ad dei honorem
mundique contemptum. Ideo spiritum
apes infructifere nesciunt: et
ideo contempnunt regimen. et re
fugiunt unitatem et caritatis
societatem. Vacue sunt in bonis
operibus: mutant lucem in tene
bras. consolationem in luctum
gaudium in dolorem. Verumptamen
tamen propter tria pacior eas vivere.
Primo ne in spacia preparata in
grediantur bruti id est infideles.
Si enim mali homines insimul sub

traherentur: pauci remanerent bo
ni. Propter quorum paucitatem infi
deles qui plures sunt ingrede
rentur ad eos: et cohabitantes e
is nimium molestarent. Secundo
tolerantur ad bonorum probacionem.
Ex malicia quippe malorum pro
batur bonorum constancia. Nam in ad
versitate ostenditur quantum quisque pa
ciens est: in prosperitate vero quantum
quisque constans est et moderatus.
Quia ergo vicia quinque sobre
punt iustis et virtutes quinque ex
tollunt: ideo permittuntur mali vi
vere cum bonis: ne boni dissol
vantur nimia leticia vel dor
mitent accidia: et ut frequenter
habeant ad deum oculos. Ubi
enim minor est pugna: minor
datur merces. Tercio tolerantur
ad auxilium: ne gentiles vel
inimici alij infideles noceant:
sed timeant magis quo plures
fuerint qui videntur boni. Et
sicut boni resistunt malis ex
iusticia et divina caritate:
sic et mali pro sola vita tuen
da et ira dei vitanda. Et sic
omnes boni et mali adiuvant
se ad invicem ut mali propter
bonos supportentur: boni vero
propter maliciam malorum sublimi
us coronentur. Custodes vero a
pum hij sunt prelati ecclesiarum et
principes terre: sive boni sive
mali. Ad bonos vero custodes
loquor: quos et ego deus et cus
tos eorum amoneo. ut custo
diant apes meas. Consideret

cui exitꝰ eaꝝ et igressū: at
tendat si infirme fuerit vl'
sane. Qꝰ si forte nesciunt
discne: cerce ex tbz signis di
co eis quō ꝯgnoscāt. Hec a
pes inutiles sūt. q sūt segnes
ī volatu: indispositē debito
tpe: vacue ī asportacōe dl'
cedīs. Segnes ī volatu sūt
illi q plus curāt de tpalibz
q̄ de etnis: plus timet mor
te corpis q̄ aīe: q sic loquūt
secū dicētes. Cur debeo ha
bē inqetudinē: cū possū ha
bē quietē: Cur debeo me
dare morti: cū possū viuē:
Nō ꝯsiderātes miseri q̄ ego
rex glorie potētissiꝰ assūpsi
in me īpotēciā: sū ecīā qui
etissiꝰ & ipā vera qes: & tn̄
assūpsi ꝑ eis īquietudinē q̄s
et morte mea liberaui. Illi
vō indispositi sūt tpe quoꝝ
affcus querit tṙena: quoꝝ
locucio ad secularia. quorū
opus ad ꝓpriā voluntatē:
quoꝝ tēpus tale ē quale q
rit corpꝰ. Illi aūt caritatem
nō habet ad alueolū nec
ꝯgregat dulcedinē. qui opa
quedā faciūt in bona ꝫ ex
tiore supplicij: q licz opa q
dā pietatis habet. nō tamē
relinquūt ꝓpriā voluntatē &
pctm: qui sic habē volunt
deū ut tn̄ nec mūdū relin
quāt. nec aliquē defectū &
ꝑturbationē paciāt. Isti ta
les vacuis pedibz currūt in

domū. Currūt: ꝫ indiscrete.
Volāt: ꝫ non caritate debita.
Ptēa cū autūpnꝰ venit et
tempꝰ sepacōis: apes inutiles
sepabūt a bonis. Que amo
re sui et cupiditate fame et
na cruciabūt. Pro ꝯtēptu vō
dei et tedio boni: nimio frigo
re dissoluent. ꝫ nō ꝯsumēt.
Deceptū amici mei de tpli
ci malicia apū malarū sibi
cauē debet. Primo ne putre
do earū veniat in aures coꝝ:
q̄ venenate sūt. Ablato q̄p
pe melle vacue sūt a dulce
dīe: ꝓ qua habundat amari
tudīe venenata. Scdō caue
āt pupille oculoꝝ suoꝝ pro
alis earū: q̄ acutissīe sūt
sicut acus. Tercio seruent
corpꝰ suū ne nudū sit ꝑ cau
dis earū: habet eī aculeos
quibz amare nimis pūgūt.
Qd āt significāt ista. sapi
entes sciūt exponē: q mo
res eaꝝ attēdūt et affectus.
Qui vō nesciūt intelligē:
timeāt piculū. fugiāt ꝯsorcia
a eaꝝ et exēpla: alioqn ad
discēt expiendo. q nō noue
rūt audiendo. Deinde loq
bat mater. Benedictꝰ sis tu
fili mi: qui es et q eras & et
nalit' eris. Mīa tua dulcis
ē: et iusticia tua magna.
Michi videt fili mi p silitu
dinē loquēdo q̄ sic terra nūc
ē: q̄i q̄ quedā nubes ascen
det in celū. Hac vō predet

lenis aer. In nube āt appa
ruit q̄i qdda tenebrosū. Sed
qui erat ext domū sentiēs
lenitatē aeris eleuauit ocu
los & vidit nubē tenebrosā:
et 9siderās secū ait. Obscu
ritas ist9 nubis videt̄ m̄
significare futurā pluuiā.
Et mox usus sano 9silio: fes
tinauit in latibulū a plu
uia se abscondēs. Alij vō q
erāt ceci. vel q̄ forte nō cura
bāt. ꝑuipendētes lenitatem
aeris nec formidātes obscu
ritatē nubis: expiebāt hoc
qd nubes significabat. Que
quidē nubes cresc̄es ꝑ totū ce
lū. venit cū maxīa 9mociōe:
et igne ītetuoso tā forti. ꝙ
ad 9mocionē ei9 exibat vita
Id igne vō 9sumebāt oīa
īteriora hoīs et exteriora: ita
ut nichil remanēt. Hec nu
bes fili mi v̄ba tua sūt. q̄
m̄ltis tenebrosa videt̄ & in
credibilia: q̄ nō m̄ltociens
audita: q̄ ꝑdeotis mistrata
nec signis declarata. Hec v̄
ba ꝑcedit peticio mea & mi
sericordia tua: q̄ miseris oībz &
allicis q̄i m̄r oēs ad te. Hec
mīa lenis ē q̄i aer leniss̄i9:
in paciā & sufferentia. Cali
da ē in caritate q̄ ꝑuocātes
te ad irā mones ad m̄iam:
et offers 9tēpnētibz pietatē.
Ergo oēs q̄ audient verba
hec. eleuēt oculos: & videbūt
īntelligēcia vnde ꝑcesse

rūt v̄ba. Inquirāt si sonuerit
misericordiā et humilitate. Atten
dāt si sonat ꝑnīcia an futa.
veritatē an falsitatē: et si vā
īuenerit fugiat ad latibulū
id ē ad verā humilitatē cum
diuina caritate. Nā cū ius
ticia venit: tūc ꝑ timore se
pabit aīa a corpe. Etiam vō
claudet in se ignis: et arde
bit iterius et exteri9. Arde
bit quidē: s; nō 9sumet. Pte
rea ego regina mīe clamo
ad habitatores mūdi: eleuēt
oculos et videāt misericordiam.
Ego moneo et rogo q̄i m̄r:
9silio q̄i dn̄a. Cū ei venit
iusticia: īpossibile erit resis
tē. Ergo credite firmit̄ & 9
picite: ꝓbate in 9sciā veritatē
et mutate volūtatē: et tūc
qui ondit v̄ba caritatis. os
tēdet & opa & signa carita
tis. Deinde fili9 m̄ loqbat̄
dicēs. Ondi tibi sup̄ de api
bus ꝙ habet t̄plex bonum
de apiastro suo. Dico tibi nūc
ꝙ tales apes deberet ēe il
li crucifери: quos in illis fi
nibz tirarū posui. Sz iā ipsi
pugnāt 9t me. Nā de aīabz
nō curāt: nō 9paciut̄ corpo
ribz 9iisorz ad fidē catholi
cā. et ad me de errore. Oppri
mūt enī eos laboribz: ꝑuāt
libertatibz. In fide nō instru
ūt. sacrāmentis ꝑuant: et cū
maiore labore mittūt eos
ad īfernū. ꝙ si staret in

suo assueto paganismo. Nec
eciā pugnat n̄ ut dilatent
supbia sua: et augeat cupi
ditatē suā. Ideo veniet eis
tēpꝰ quo ꝯstrigent pedes e
orū: manꝰ dextrā mutila
bit: et subnervabit dexter
pes eoꝝ ut vivāt ꝛ seipōs
agnoscāt. ¶ Verba ꝯqrimo
nie dei de tribz q̄ nūt ꝑ mū
dū triseunt. et q̄lit deus ele
git tres statꝫ ab īuo scꝫ cle
ricoꝝ. laboratorū ꝛ defēsoꝝ.
et de pena ingratis hoībus
pata. et de gloria gratis ho
mibz illata ꝛ ꝯcessa. Caᵐ. xx.

Videbat exercitus
magnꝰ celestis: ad
quē deus locutꝫ ē
dicēs. Licꝫ oīa scitis ꝛ vide
tis ī me: tn̄ qꝛ m̄ sic placꝫ
ꝯqueror corā vobis de tbꝫ.
Primo qꝛ apiana illa sua
mīssiā que ī celo ab etno
edificata sūt. de q̄bz apes
ille ītutiles exierūt: vacua
sūt. Scd̄o. qꝛ abissꝰ illa insa
ciabilis cui nō arbores nō
lapides resistūt: semꝑ apta
ē. In quā aīe descendūt
sicut nix de celo in trā: et
sicut a facie solis nix dissol
uit in aquā: sic aīe a mā
nitudīe supplicij dissoluūt
ab oī bono. et renouāt ad
oēm penā. Tercio ꝯqror.
qꝛ pauci sūt qui attēdūt lo
coꝝ vacuitatē de quibz pre
uaricati sūt angeli mali ꝛ

cidarū casū: ideo merito ꝯque
ror. Ergo ei ab īitio elegi tres
viros: ꝑ quos ītelligo triplicē
statū in mūdo. Primo elegi
clericū: q̄ clamaret volūtatem
meā voce: et ondēt ope. Scd̄o
defensorē elegi: qui amicos me
os defendēt vita sua: et parā
eēt ꝑ me ad oēm laborem.
Tercio elegi laboratorē qui
laboraret manibz suis: ut pas
cēt corpa labore suo. Primꝰ
scꝫ clicus. nūc factꝰ ē leprosus
et mutꝰ: qꝛ oīs qui q̄rit ī di
co vidē pulchritudinē moꝝ
et v̄tutū. recedit retro. tbar
visu: et abhorret accedē ad
eū ꝑpt leprā supbie ꝛ cupidi
tatis sue. Si vō querit eū au
dire. mutꝰ factꝰ ē dicꝰ a lau
de mea: et garrulꝰ ad laudē
ꝑpriā. Quō ergo tūc apiet
via ad tatā suauitatē acqui
rendā: Si ille debilis ē qui
debēt ꝑcedē. et si ille mutꝰ
ē qui debēt clamare: quō
tūc audiet suauitas illa ce
lestis: Scd̄s scꝫ defensor tre
pidat ī corde. vacuus ē ma
nibz: qꝛ trepidat ꝑ scādalo
mūdi ꝛ amissione honoris
eiꝰ. Vacuus ē manibz: q̄a
nulla diuina opa facit: qꝛ
oīa q̄ facit. facit ꝑ mundo.
Quis ergo defendet ꝑplm me
ū: si ille qui caput deberet
ee timet: Terciꝰ ē velud a
sinꝰ qui caput īclinat ad ter
rā: ꝛ stat q̄tuor pedibz iunctis

simul. Vere sicut asinus ē
cplus: qui nulla desiderat
n̄ terena: q negligit celestia
et querit caduca. Ipi qi qua
tuor pedes habēt. q modicā
habet fidē ⁊ vacuā spem:
tercio nulla opa bona: qrto
volūtatē cpletā ad peccatū:
inde os gule et cupiditatis
sp aptū est. Ecce amici mei
quō p tales pt abissq illa in
saciabilis minui: quō fames
potit ipleri: Tūc indiūt mi
dei. Bndictus sis tu fili mi.
Querimonia tua iusta ē.
Ego et amici tui nō habem9
ad te p hūano genē aliquā
excusationē n̄ unū vbū in q°
saluari pt: hoc ē miserē ihū
xpē fili dei viui. Hoc ego cla
mo: hoc ⁊ amici mei et tui.
Bndīt fili9. Verba tua sūt
suauia i auribz meis: sapi
ūt delectabilit' in ore: intrāt
cū caritate i cor. Ego habeo
unū clericū: unū defensorē:
et unū rusticū. Primq ē de
lcābil' sicut sponsa: quā spō
sus cū caritate diuina toto
desiderio desiderat. Cui9 vox
erit: sicut vox q ex clamore ⁊
collocucōe resultat in siluis.
Scd'us erit patus dare vitā
suā p me: nō timebit mūdi
obpbriū. Hūc ego armabo
armis spūs sci. Terci9 habe
bit tā firmā fidē: qp dicet sic.
Tā firmit' credo qp qi videā
qd credo: spero etiā oiā que
pmisit deus. Volūtatē habe
bit faciēdi bona ⁊ pficiēdi
in bono: et omittē mala. In
os primi hoīs dictorz tū ponā
tria vba q clamabit. Pmo
clamabit: qui habet fidē. fa
ciat opē q credit. Scdō. qui
sperat firmit': stabilis sit i
oī bono. Tercio. qui diligit
pfecte ⁊ caritatiue: desidēt
feruēt' vidē q diligit. Scd'us
erit qi leo fortis in laborādo:
i insidijs pcauēdis sollicitus:
stabilis i pseuerādo. Tercius
erit sapiēs sicut serpes: qui
stabit i cauda et caput leua
bit ad celū. Isti cplebūt volū
tatē meā: hos sequēt' alij.
Et licz tres noīno: p eos tn̄
plures itelligo. Deinde loq
bat' ad sponsā dicēs. Stabi
lis noli sollicitari de mūdo:
nō de obprobrio. Qiā q oia
obpbria audiui: ego sū d's tu9
⁊ dn̄s.

*Verba vginis glo
riose de modo deponendi
xpm de cruce. et de sius ama
ritudīē ⁊ dulcedīē in filij pas
sione. et qlit' aīa p vgīnē
et amor dei et amor mū
di p duos iuuenes designā
tur. et de cdicōibz qs aīa
debet habē tanq̄ virgo.*

Maria lo *Ca^m. xxj.*
quebat': Quīq cogi
tare debes filia me
a. Primo qp oiā mēbra filij
mei i morte diriguerūt: et
frigescebat. Sāguis qui de

vulneribz ei9 in passione efflux
it: mebris oibz adhesit coagu
latus. Scdo qz i corde punctus
erat tā amare et imisericor
dit: qz puges no desstit do
nec lancea attigit costā: et
abe partes cordis eent in
lancea. Tercio cogita quō
deponebat de cruce. Hij duo
qui deponebat eū de cruce:
tres applicabat scalas. Una
ptendebat ad pedes: scda sb
tus ad ascellas et ad brachi
a: tcia ad medietatē corpis.
Prim9 ascendebat et tenebt
eū p mediū: scds ascendes
p alia scala excussit pmo
unū clauū de uno brachio:
deinde applicata scala ex
cussit clauū altius manus.
Qui quidē claui longe ult
stipitē crucis ptendebat. Des
cendēte itaqz illo qui suste
tabat onus corpis paulati
et modice put poterat: ille
alius alius ascēdit scalā que
tendebat ad pedes: et excus
sit clauos de pedibz. Cuqz
appropiquarz ad trā: un9
eoz tenuit corp9 p caput:
et alius p pedes. Ego vō q
mater erā tenui p mediū.
Et sic nos tres portauim9
eū ad quandā petrā: q lin
theo mūdo p me operta e
rat. In quo inuolum9 cor
pus: sz no consui lintheum.
Sciebā ei p cto: qz no in tu
mulo putrescēt. Postea ma
ria magdalena et alie sancte
mulieres venerūt: necnon
et angeli mlti qi athomi so
lis affuerūt: obsequiū ex
hibētes creatori suo. Qlē
at tristiciā tūc tpis habui:
no ē qui valeat dicē. Erā
enī sicut mulier pariēs cu
ius oia mēbra post partū
tremula sūt: que licz p dolo
re vix respirare possz: tame
gaudet intius qntū pt eo
qz scit filiū suū natū: et i
eandē miseriā de q exiuit
nūqz rediturū. Sic ego licz
ex morte filij mei eēm inco
pabilr tristis: tn qz sciui fi
liū meū no amplius moritu
rū sz etnū victurū. gau
debā in aīa mea: et cū tr
sticia mea qdā leticia mi
scebat. Vē dicē possū qz se
pulto filio meo: qi duo cor
da i uno sepulchro fuerūt.
Nuqd no dicit: ubi ē the
saur9 tuus. ibi ē et cor tu
um: Sic i sepulchro filij
mei semp cogitatio mea et
cor meū versabat. Deinde
addiciēs mater dei dixit.
Dico tibi de illo tali p mo
dū exēpli. quō et in q sta
tu positus erat: quō et nūc
constitut9 ē. Quasi qdā v
go cuidā desposata essz:
et ante ipsā duo iuuenes i
staret. Quoz un9 a vsine
vocat9: dixit ei. Consulo tibi
ne credas ei que desposasti.

Ipe rigidus e in opibz: tard9
in remuneracoe: auar9 in
donis. Crede ergo magis m
et vbis q tibi dico: et mostra
bo tibi aliu q no e durus s
lenis in oibz: qui dat tibi
stati que desideras: q dat
eciā tibi copiose que placet
et delectat. Quibz auditis:
vgo cogitās secū ridit. Ver
ba tua dulcia sūt ad audie
dū: tu psonalit lenis et pul
cher ad senciēdū: csultū re
do vba tua sequi. Et cū ex
trahēt anulū de digito ut
porriget iuueni: vidit supe
rius vnā scptura in q erat
tria vba. Primū erat. Cum
veneris ad cacumē arboris
caue ne apphendas aridū
ramū arboris ad sustētādū
te: ne forte cadas. Scdm vbū
erat. Caue ne recipias csi
liū ab īimico. Terciū vbū
erat. No ponas cor tuū int
dentes leonis. Cūqz vgo vi
dēt hec retraxit manū et re
tinuit anulū: cogitās secū
sic. Hec tā q video forte no
tāt q iste q me i sponsā ha
bē cupit: no est fidelis. Mi
chi videt q vba sua st va
na: plen9 e odio. et īfficiet
me. Et cū sic cogitaret: as
pexit et vidit aliā scpturā:
in q eciā erat tria verba.
Pmū vbū erat. Da ei qui
tibi dedit. Scdm vbū erat.
Da sanguinē p sanguine.

Terciū vbū erat. No alienes
possessori qd suū pprium e. Qibz
visis et auditis: cogitauit ite
rū sic vgo. Prima tā verba
informāt me quō fugiā mor
te: sequētia tā quo obtineā
vitā. Ergo iustū e q sequar
magis vba vite. Tūc vgo
sapiēti usa csilio: vocauit
ad se seruū illi9 q eā pmo des
posauit. Et eo appropīquāte:
ille qui eā decipe voluit se
ab eis elōgauit. Talis e aīa
illi9 despōsata deo suo. Duo
iuuenes qui ante eā stabāt:
sūt amicicia dei et amicicia
mūdi. Nā amici mūdi ma
gis et vicini9 appropīquant
ei usqz nūc: qui loqbāt ei de
diuicijs et honore mūdi: ad
q̄s pene extēdisset anulum
amoris sui: et eis i oibz csen
sisset. Sz suavitate grā filij mei
vidit scpturā quādā et audi
uit mie ei9 vba: in quibz i
tellexit tā. Primo q cauēt
sibi ne dū alcius ascendēt
et rebz casuris nitēt: grui
or ei cas9 imineret. Scdo in
tellexit nichil ee i mūdo: n
dolorē et sollicitudine. Tercio
q mala e dyaboli retribucio.
Deinde aliā scpturā vidit:
id e audiuit vba ei9 csolatoria.
Primo. ut daret sua deo: a q
habēt oiā. Scdo. ut reddēt ei
seruiciū corpis sui: q sāguine
fudit p eo. Tercio. ut no ali
enarz aiām suā a deo suo:

qui eā creauit et redemit. Ist
is auditis ⁊ diliget̄ ꝯsideatis.
appropiquat ei nūc seruu dei
et placet: et elōgat se ab eo
serui mūdi. Sz nūc aīa ei9 ē
q̄i v̄go. q̄ de brachio spōsi sui no
uit surrexit: q̄ tenet̄ habē tā.
Primo vestes decoras ne for
te derideat a famulis regis:
si ī vestibz dephendit aliq̄ de
formitas. Scd̄o debet ēē mo
rigerata iuxta volūtatē spō
si: ne si aliqd̄ ī actibz suis ī
ueniat inhonestū. dehoneste
tur sponsꝰ ꝓpt̄ eā. Tercio de
bet ēē mundissīa. ut nō in
ueniat in ea spōsus vnā ma
culā: p̄ q̄ ꝯtēpni vel repudiari
possit. Deinde habeat ducto
res ad cubiculū spōsi sui:
ne forte ī ambitibz vł ī sub
tili aditu errare ꝯtīgat. Q̄
vō ductor ēē debet: duo ha
beat. Primo ut videat a se
queti: scd̄o ut audiat qd̄ do
cet: et quo itur. Ille aūt q̄ se
quit̄ aliquē p̄cedētē. tria te
net̄ habē. Primo ut nō sit
segnis et piger in sequēdo.
scd̄o ut nō abscōdat se a p̄
cedēte: t̄cio ut diligēcius attē
dat ⁊ ꝯsidēt vestigia p̄cesso
ris ⁊ eū sollicite sequat̄. Ergo
aīa ei9 ut ad cubiculū spōsi
ꝑueniat. necesse ē ut a ducto
re ducat̄: qui eā ad sponsū
suū deū feliciť ꝑducit.

Verba doctrīe v̄gīs glose ad
filiā de spūali et tpali sapīa
et quā tpaꝛ q̄s debeat imita
ri. ⁊ q̄lit̄ spūalis sapīa post
paucos labores ducit hoiēm
ad ꝑpetuā ꝯsolationē. tpal
vō ad etnā dāpnationem.

Maria lo Caplm. xxij.
quebat. Scribit̄ q̄ q̄
sapiēs vult ēē: addis
cat sapiēciā a sapiēte. Unde p̄
exēplū dico tibi. Sicut eēt vn9
q̄ voles disc̄ē sapiam: vidit du
os ante se stare mḡros. Ad q̄s
ait. Libētissīe addiscerē sapiē
ciā: si scirē quo me duc̄et. et
q̄lē haberē utilitatē ⁊ qualē
finē. Rndit alt̄ mḡroꝝ. Si
meā sapiēciā sequi volueris.
ducet te in altissim mōtē:
ʒ ī via duricia ē sub pedibz:
difficultas ⁊ ꝓruptū ē in as
cēsu. Si laborauerīs ī ista sa
piēcia: habebis qd̄ extius est
tenebrosū ʒ int9 fulgidū. Si
tenueris eā. habebis qd̄ iris
fiunit̄: ʒ q̄ c̄culus c̄circūolui
tur et attrectet te sibi magis
ac magis dulcit̄ et dulcius:
donec leticia ab oī ꝑte tpe
suo ꝑfundaris. Scd̄s mḡr ait.
Si sapiam meā secutꝰ fueris:
ducet te ī vallē florida ⁊ ex
oī ꝑte amenā. Mollicia ē in
via sub pedibz: et ī descensu
modic9 labor. Si ꝑstiteris in
ipā sapiā habebis qd̄ ext̄ est
fulgidū: ʒ cū eo finiri volueris
fugiet a te. Habebis eciā qd̄
nō durat. ⁊ statī finiet̄: et cū
liber ꝑlectꝰ fuit: siml̄ ⁊ liber

et lectura anichilat᷑ & vacuus
reliqueris. Quibz auditis: cogi
tauit ille secu. Audio hic duo
mirabilia. Si ascendero i monte:
debilitat᷑ pedes & grauat᷑ cor
pu. Si vo obtinuero qd exti est
obscuru: qd m pdest. Si at
laborauero i eo qd nullu ha
bebit fine: qn tuc erit cosola
cio. At q mgr pmittit qd
ext e fulgidu sz no masiuu:
sapiam cu lectura finitura.
Que ergo m in istis utilitas:
si careret stabilitate. Cuqz
sic cogitabat i aio: affuit ex
impuiso quida ho int duos
magros: et ait. Licet mos al
tus sit & difficil in ascensu:
tn sup monte nubes e candi
da ex q habebis refrigeriu.
Si at qd pmittit extius est
tenebrosu. fragi quide pt:
et sic obtinebis auru qd itg
latet qd cu leticia eternaliter
posside potis. Quo ista mgri
duplex sapia e: spualis scz
et carnalis. Spualis e volu
tate ppria deo reliquere: & to
to desiderio & ope in celestia
suspirare. No enī veraciter
sapia dici pt: n cu verbis
concordat opus. Hec sapiencia
ducit ad vita beata. Sz ista
sapia e petrosa i perueniedo:
prupta in ascendendo. Duru
qppe e & petrosu videt᷑: affec
tioibz resiste. Preruptu est
osueta delectabilia calcare: mu
di honore no amare. Quis

at sic difficile e. attn quicuqz
cogitat secu q tepus breue e
& mudus finiturus. aimoqz co
stant᷑ firmauerit ad deu:
huic sup monte apparebit nu
bes & cosolacio sps sci: eius
deqz erit dignus cosolacoe: q
no aliu cosolatore qrit n deu.
Cuo ei incepisset ta ardua
et amara oes electi: n bone
voluntati hois tanq bono in
strumeto cooperatus fuiss sps
dei. Nuc at spm adduxit eis
bona volutas: mutauit cari
tas diuina qua habebat ad
deu: q laborabat volutate
et affectu donec ope fiebat
fortes. Adepta vo cosolacoe
spus. obtinebat et mox au
ru dine delectacionis & carita
tis: q no solu paciebat mul
ta contraria: sz i paciedo oside
rata ret᷑ibucoe delectabatur.
Hec delectacio videt᷑ mudi
amatoribz tenebrosa: q dili
gut tenebras. Dei vo amato
ribz lucidior e sole & fulgencior
auro: q frangit tenebras
viciorum et ascendit in monte
paciencie. contemplates nube co
solacionis. q no finit sz incipit
i pnti: et qi cumulus continuol
uit. donec venit ad pfcione.
Mudi vo sapia ducit ad val
le huius miserie: q florida vi
det᷑ in habudacia reru. ame
na i honoribz. mollis i vo
luptate. Ista sapia cicius fi
niet: nec aliqd plus utilitatis

habet. n qd solumodo videbat
et audiebat. Ergo filia mea i
quire sapientiā a sapiēte: id ē a
filio meo. Ipe qppe ē sapia: a
quo ē oīs sapia. Curtul9 ille
ipe est: qui nuq̄ tīniat. Ergo
clamo ad te q̄ mat' ad filiū.
Dilige sapiam q̄ mt9 ē q̄ au
rū: ext' steptibilis et mt9 fer
ues caritate: ext' laboriosa 7
ope fructuosa. Et si turbaris
ex oīe: sps dei erit ssolator
tuus. Crede et conare: tāq̄
hō pgrediēs donec assuescat.
Non retrocedas: donec veni
as ad motis sumitatē. Ni
chil ei tā difficile ē: qd in cō
tinuacoē stabili et raciona
bili nō erit facile. Nichil tā
honestū in pncipio aggressi
oīs: qd ex ipfectioē ssumaci
onis nō obfuscet'. Ergo atte
de ad spuale sapiētiā: hec
ducet te ad laborē corpis.
ad mūdi steptū: ad modicā
tribulationē et ppetuā ssola
tionē. Mūdi vō sapia. sapi
ēcia fallax ē 7 pugitiua:
hec ducet te ad tpaliū sgre
gationē. et pntē honorem:
ꝫ i fine ad maximā ifelici
tate n sollicite pūdeat' et
caueat. ¶ Verba v̄gīs glose
sive hulitatis declaracoīs ad
filiā. et q̄lit' hulitas p ma
tellū designat'. et de sdicoē vē
humilitatis. 7 de ei9
fructu mirabili. Ca^m
Multi mirantur xxiij.

cur loquor tecū. Certe ideo:
ut hulitas mea ostdat'. Sic
ei cor de mēbro corpis īfir
mo nō gaudet anteq̄ iterū
receperit sanitatē. et recep
ta sanitate plus letat': sic
ergo qn̄tūcūq; hō peccat. si
toto corde 7 vera emēdacoē
ad me reūsus fuit: stati pa
ta sum recipe reuertētem.
Nec attēdo qn̄tūcūq; pecca
uit: ꝫ cū q̄li intecoē et volū
tate redit. Ergo vocor ab ho
mībz mater mīe. Vere filia.
misēdia filij mei fecit me
misericordē: et visa misēdia
ei9 spaciētē. Ideo miser erit:
qui ad misēdiā cū possit nō
accedit. Ergo tu filia mea:
veni et absconde te sub mā
tello meo. Hic ecīā ē extus
steptibil': int9 vō utilis ppt' tā.
Primo obūbrat ab aere tēpes
tuoso: scdō munit a frigore
urente: t'cio defendit stra nu
biū ymbrē. Hic matellus. hu
militas mea ē. Hec videt' a
mūdi amatoribz valde step
tibil': et supsticiosa ad imitā
dū. Qd enī steptibilius est
q̄ vocari fatua: et nō irasci
vel v̄ba reddē. Qd despecti
us: q̄ oīa relinquē et oībz in
digē. Qd vō dolorosius ap
mūdiales: q̄ iniuriā suā dis
simulare. et oībz se credē et
tenē indigniorē 7 hūliorē.
Talis o filia erat hūlitas
mea: hoc gaudiū meū. hec

voluntas tota: q nulli n filio
meo placē cogitabā. Verumptn
hec hūilitas mea valet ad tā.
sequētibz me. Primo p aere
corruptivo et itepestivo: id
ē p obpbrio hoim et despec
tione. Sicut eī aer fortis et
īpetuosꝰ ab oī pte īpellit
hoīnē et īfrigidat: sic hoīez
īpacientē et futōre īconside
ratuū obpprobria facilit' de
iciut: aīm a caritate mea
remittut. Sz quicūqz ad hu
militatē meā sedule attēdit:
cogitet q̄lia ego dn̄a oīm
audiui: querat laudē meā
nō suā: ɔsideret q̄ v'ba nō
sut n aer: et mox habebit
refrigeriū. Ut qd eī mūdia
les tā īpaciētes sut ad v'ba
et obpprobria: n q̄ plus q̄rut
ppriā laudē q̄ dei. et hūili
tas ī eis ē nulla. qr obscuia
tū habet oculū a peccatis.
Ergo q̄uis scriptura dicat v'
ba ɔtumeliosa nō debē au
diri sine causa vel sustine
ri: v'tus tn̄ ē et mercēs. il
lata paciēt' ppt' deū audiuis
se vl' sustinuisse. Ergo hūili
tas mea defendit a frigore
urente: id ē ab amicicia car
nali. Est eī quedā amicicia
q̄ diligit' hō ppt' pn̄cia ista: si
cut illi qui loquūt' sic. Ciba
tu me et ego te in pn̄ti: q̄a
nō curo q̄s te cibabit post mor
te. Honora me et ego hōrabo
te: nā p minio ē in q̄lis sent'

honor futurꝰ. Hec eī ē amici
cia frigida absqz calore dei. et
dicit' q̄i nix ɔgelata in amore
et ɔpassione pximi indigētis:
īfructuosa ad pmiū. Disiuncta
enī societate et deposita mē
sa: stati dissoluta ē oīs ami
cicie utilitas et fructꝰ euacuatꝰ.
Quicūqz vō meā hūilitatē
imitat': ipē bn̄ facit oībz ppt
deū tam amicis q̄ inimicis.
Amicis: qr in honore dei sta
bilit' psistut: inimicis vō. qr
creatura dei sut et forte fu
turi boni. Tercio defendit hu
militatis mee ɔsideracio ab
ymbribz et īmūdicia aq̄: q̄ pce
dit de nubibz. Unde eī pced'
nubes n de hūore et de vapo
ribz pcedētibz de tra: q̄ cū ca
lore ascendētes ī celū descant
in supioribz: et sic fiut ī tra
scz pluuia. grando et nix. Hec
nubes corpꝰ hoīs significat:
qd de īmūdicia pcedit. Habz
at corpꝰ tā secū: sicut et nu
bes secū. Habet eī corpꝰ au
dire vidē et sentire. Ex eo eī
q̄ habet vidē. ɔcupiscit ea q̄
videt: ɔcupiscit bonas et pl'
chras facies: ɔcupiscit latas
possessiōes. Quid at sut oīa
ista. nisi q̄dā pluuia pcedēs
de nubibz maculās aīm in
affectu ɔgregacoīs: inqetās
p sollicitudinē descēdēs p i
utiles cogitatꝰ et pturbās
in ɔgregatorꝰ amissioē. Ex
eo eī q̄ corpꝰ habet audire. li

benter audit honorē ꝓpriū:
mūdi amicicia: audit q̄cūqꝫ
corpi sūt delectabilia. aīeqꝫ
nociua. Hec oīa qd sūt ali
ud n̄ nix citius dissoluenda.
frigidā facies aīam ad deū
et obturatā ad hūilitatē: Ex
eo vō qꝫ corp9 habet sentire:
sentit libent̄ suā voluptatē
et corpis quetudinē. Hoc qd
aliud ē n̄ qͣ̄ grando ex aquis
īmūdicie ꝯgelata: infructife
rā reddes aīam ad spūalia.
fortē ad mūdialia. et mollē
ad corpis oblectamēta: Er
go quicūqꝫ ab hac nube de
fendi desiderat: ꝯfugiat ad
hūilitatē meā et imitent
eā. P hac eni defendit a
cupiditate visus ne ꝯcupis
cat illicita: defendit a delec
tacōe auditꝯ ne audiat ꝯt
vitatē: defendit sensꝯa vo
luptate carnis ne succūbat
ī illicitis motibꝫ. Vē dico ti
bi. qꝫ hūilitatis mee ꝯsidera
cio. ipsa ē tanqͣ̄ bonꝯ man
tellꝯ calefaciēs portātes se:
eos scꝫ qui nō solū eū por
tāt cogitacōe s꞉ ꝛ ope. No
eni calefacit matell9 corpa
lis n̄ portat: nec hūilitas ī
mea ꝓficit eā cogitātibꝫ. n̄
ꝓ modulo suo vnusqsqꝫ eā
studeat imitari. Ergo filia
mea indue te hāc hūilitatē
ꝓ viribꝫ tuis. Quia mulie
res mūdi matellos portāt
q̄ ext̄ habet supbiā: intꝯ vō
modicā utilitatē. Has ves
tes oīno fuge: qꝛ nisi viles
cat tibi prius amor mūdi.
n̄ ꝯtinue pēsaueris ēcā te
dei misericordiā et tuā ēcā eū
ingratitudinē. n̄ cogitaueris
ea semp q̄ fecisti et facis et
qualē sentēciā iudicij ꝓ hijs
mēreris: nō poteris apphēdē
mātellū hūilitatis mee.
Vt qd ei ego me tātū hūi
liabā. ā vnde tātā graciā
ꝓmerui: n̄ cogitaui ꝛ sciui
me nichil a me ēē vel hr̄e.
Et ideo nolui laudē meā:
s꞉ solius datoris et creatoris.
Ergo filia fuge ad mātellū
hūilitatis mee. et cogita te
peccatricē sup alios: qꝛ ꝛ si a
liquos vidēs malos. nescis qd
eis cras futurū sit. Nescis
eciā qua intencōe et scia fa
ciūt: utrꝫ ī firmitate an in
dustriā faciūt. Ideo nullis te
ꝓferas: nullosqꝫ ī corde tuo
debes iudicare. ¶ Verba ex
hortacōis vḡis ad filiā. que
ꝯmonia ꝯueñcia de pauꝑ
tate suoꝝ amicoꝝ. et q̄lit
xp̄s loquit sponse ꝯquies
qꝫ p flores ītelligūt eꝯ sac
verba. ꝛ in quibꝫ talia v̄ba
habeat fructificare. Ca^m. xxiiij.

Maria loquebatur.
Vbi magnꝯ exer
citꝯ ēēt. quicūqꝫ
ꝓcedēt iuxta eū habēs dorsū
nimis grauatū aliquo ma
no ponde et brachia silit̄.

et oculos plenos lacrimis respi
ceret ad exercitum. si forte esset a
liquis qui compateret et relevaret
onus: talis ego eram. Nam ego
fui plena tribulacione: a nativi
tate filij mei usque ad mortem eius.
Ego in dorso meo portavi max
imum onus cum labori diuino
iugiter instabam: et omnia adveniencia
in portabam paciencia. Inter bra
chia mea portabam onerosum
pondus: cum tribulacione et dolo
re cordis ultra omnem creaturam
paciebar. Ego oculos meos
plenos habui lacrimis: quando con
siderabam in membris filij mei
loca clavorum et passionem eius
futuram: et cum videre in eo omnia
compleri que audiebam a prophetis va
ticinata. Sed nunc respicis ad om
nes qui in mundo sunt. si forte sint
aliqui qui compaciantur michi. et
recogitent dolorem meum: et val
de paucos invenio qui cogi
tent tribulacionem meam et dolo
rem meum. Ideo filia mea licet
a multis oblita et neglecta
sim: tu tamen non obliviscaris me.
Vide dolorem meum et imitare
quantum potes. Considera dolo
res meos et lacrimas: et dole
quia amici dei pauci sunt. Sta
stabilis: ecce filius meus ve
nit. Qui statim veniens ait.
Ego deus tuus et dominus: qui lo
quor tecum. Verba mea sunt quasi
flores arboris bone. Et quamvis
omnes flores de una radice ar
boris procedunt: non tamen omnes flo

res veniunt ad effectum fructus. Sic
verba mea sunt quasi quidam flores:
de radice caritatis divine procedun
tes. Que quidem multi suscipi
unt: non tamen in omnibus faciunt fruc
tum nec in omnibus maturescunt. Nam
quidam suscipiunt et retinent ad
tempus: et sic postea reiciunt quia
spiritui meo ingrati sunt. Quidam
suscipiunt et retinent quia cari
tate pleni sunt: et in hijs faciunt
fructum devocionis et bone opera
cionis. Tu ergo sponsa mea que
iure divino mea facta es: o
portet nos habere tres domos. In
prima debet esse necessaria que
intrant in corpus. In secunda ves
tes que vestiant corpus exterius:
in tercia instrumenta necessa
ria ad utilitatem domus. In pri
ma debet esse tria. Primo panis:
secundo potus: tercio edulium. In se
cunda domo debet eciam esse tria.
Primo vestimentum lineum: se
cundo laneum: tercio quod fit de ope
re vermium. In tercia domo eciam de
bent esse tria. Primo instrumenta
que implenda sunt liquore: se
cundo instrumenta viventia
quibus promoventur corporalia ut
puta equi et asini et similia:
tercio instrumenta per que viva
moventur. Verba ammonicionis
christi ad sponsam. de provisione in tribus do
mibus facienda. quod bona voluntas
per panem. meditacio divina per potum
sapiencia divina per edulium designatur.
et qualiter sapiencia divina non est in littera
tura sed in corde et vita bona.

Ego ipse Ca.m xxv.
qui loquor tecū sum
creator oīm et a nl
lo creatus. Ante me nichil
erat: nec post me aliqd esse
poterit: qr ego semp erā et
semp sū. Ego etiā sū dns cu
ius potētie nullus resistere
poterit: et a quo oīs potes
tas et dnatio. Ego loquor
tibi: sicut vir loquit' ad vxo
rē suā. Vxor mea nos debe9
habē tres domos. In vna debet
eē panis ⁊ potus: et eduliū.
Sz potes querē. Qd notat pa
nis iste? Nunqd noto panem
qui ī altari ē? Hic vtiqz ante
verba illa scz hoc ē corp9 me
ū: panis ē. Sz dicto illo vbo
nō panis ē. s; corpus meū: qd
de vgine sūpsi et ī cruce ve
racit' crucifixū ē. Hūc ego nō
noto hic. Sz panis quē in do
mū nrām ↄgregare debem9:
ē volūtas bona et sincera.
Corpalis panis si purus et
mūdus ē: duo bona habet. Pri
mo ↄfortat: et dat venis et
arterijs et neruis fortitudīez.
Secūdo recipit ad se oēm pu
tredinē interiorē: et cū hac
discedit et in secessū vadit:
et hoīnē mundat. Sic volū
tas pura pmo ↄfortat. Nā
si homo nichil velit nī qd dei
sūt. nichil laborat nī ad hono
rē dei. tāto desiderio desiderat
exire de mūdo et eē cū dō:
hec volūtas ↄfortat hoīem ī
bono. augmētat amorē dei:
facit mūdū vilescē. paciēciā
fortificat: et spem glorie ad
ipiscēde roborat in tantū qr
oīa aduenientia hylarit' ample
tit'. Scdo volūtas bona oēm
putredinē exclūdit. Que ē pu
tredo nocēs aīe? nī supbia cu
piditas et luxuria. Sz cū pu
tredo supbie vel alicui9 al
tius vicij venit in mētē tūc
discedit: sic homo cogitat
sic. Supbia vana ē: qr non
decet accipiētē laudari de
bonis datis s; datorē. Cupidi
tas vana ē: qr oīa trēna re
linquūt. Luxuria nō ē nisi
fetor. Ppterea nolo ea. s; ma
gis sequi volūtatē dei mei:
cui9 pmiū nūqȝ finiet. cui9
bona nūqȝ veterascit. Tūc
oīs supbie et cupiditatis tēp
tacio discedit: et volūtas bo
na in bono pseuerat. Potu9
quē debem9 habē in domo
nrā: ē diuina pmeditacio in
oībz agendis. Corpalis enī
potus duo bona habet. Pri
mo facit bonā digestionē:
Quicūqz enī aliquā bonā
facē ↄponit. ↄsiderat secū et
diligent' reuoluet priusqȝ faci
at: quis honor dei ex hoc pro
uenit. q utilitas ad primū.
q ↄmoditas ad aīam: et no
luerit facē nisi aliquā vtili
tatē diuinā in ope suo ppē
derit eē: tūc opus illud ha
bebit pfectū bonū. qr bona

digestione. Tuc si qua indis
crecio in ope faciedo occirē
potit: cicius dephedit. Tuc
si qd distortu fuit cicius cor
rigit: et opus suu rectu ꝛ ra
cionabile et edificatiuu co
ra hoibz erit. Na qui ī ope
suo diuinā pmeditacionē nō
habet. nec utilitatē querit
aīe ꝛ honorē dei: eciā si o
pus suu pcessu habebit ad
tepus: in fine tn̄. n̄ corrigat
intēcio erit in nichilu. Scdo
potus extigwit sitim. Que
ē sitis peior: n̄ pcam pue
cupiditatis ꝛ ire. Et si hō
pmeditat q inde pueniet u
tilitas. qꝫ misere finit. q
remuneracio si resistit: mox
p graciā dei extigwit illa si
tis pua. accedit ardor dine
caritatis ꝛ boni desiderij:
surgit leticia ex eo qꝫ non
fecit ea q venerūt in me
tē eiꝰ. Inquirit occasionē
quo ea de certo potit cauē
quibz supplantatꝰ fuiss nisi
succurrisse pmeditacio: et
sollicicior fiet de certo in ca
uendo talia. Hic spōsa me
a ē potꝰ: qui ī fiscū nrm
debet cōgregari. Tercio de
bet ibi eē edulīu. Hoc tn̄
facit. Primo facit in ore
meliorē saporē: ꝛ melius
cōuenit corpi qꝫ si eēt solꝰ
panis. Scdo facit delicati
orē carnē ꝛ meliorē sāgui
nē: qꝫ si eēt solus panis.

Hic eciā spūale edulīu facit.
Qd est edulīu hoc: Utiqꝫ di
uina sapīa. Quicūqꝫ eī ha
bet bonā volūtatē. nichil
volēs n̄ que dei sūt. diuā
pmeditacionē. nichil faciē
do nisi pus cōsiderauit ibi ho
norē dei: huic sapit valde
bene sapīa. Nūc potes q̄rē.
Que ē diuina sapiēcia:
Multi sūt simplices q nes
ciūt n̄ vnū scꝫ pr nr: ꝛ hoc
vix rectū. Alij sūt magne
litature: et pfunde sciēcie.
Nūqd hoc est diuina sapi
encia: Nequaqꝫ. Diua eī
sapīa nō pse est in litatu
ra: sꝫ in corde. et bona vita.
Quicūqꝫ cogitat sedule vi
ā ad mortē. q̄litatē ipius
mortis. iudiciu post mortē:
hic sapiēs ē. Quicūqꝫ abi
cit a se vanitatē mundi ꝛ
supflua: quicūqꝫ cōtentat de
solis necessarijs. et laborat
in amore dei q̄ntū pt: hic
habet edulīu sapīe quo vo
lūtas bona et diuina pre
meditacio sapiūt melius.
Qn̄ eī homo cogitat mor
tē ꝛ in morte nuditatē. qn̄
cōpendit iudiciu dei tribile
ubi nec occultat nec dimit
tit ipunitū. et cogitat mū
di instabilitatē et vanita
tē: nūqd nō tūc gaudet ꝛ
dulcē sapit in corde reliqsse
volūtatē suā dō ꝛ abstinu
isse se a pccīs: Nūqd non

tur ꝯfortat caro ⁊ sanguis me
liorat: id ē oīs infirmitas aīe
scʒ accidia ⁊ mors dissolutio
appellit. Sanguis diuine ca
ritatis fit recētior: qꝛ ꝯsideat
rationabilius fore diligēda
ea q̄ etna sūt q̄ꝫ q̄ casura. Er
go diuina sapia nō ē pase
in lr̄atura: sꝫ ī bono ope. Nā
multi sapiētes scdm mundū
sūt et ad desideria sua. sꝫ oī
no insipiētes sūt ad dei mā
data et volūtatē eiꝰ ⁊ refre
natione corpis sui: ⁊ hij nō
sūt sapiētes. sꝫ isipiētes et
ceci: qꝛ sciūt ea q̄ casura sūt
et ad momētū utilia: etna
vō despiciūt et obliuiscūt.
Alij sūt insipiētes ad mūdi
delectabilia et honores eiꝰ.
sapiētes ad ꝯsiderādū que
dei sūt: feruētes ī obsequio
eiꝰ. Hij veraciter sapiētes sūt:
qꝛ sapit eis p̄ceptū dei et
volūtas eiꝰ. Isti veracit̄ il
lūinati sūt et aptos habēt
oculos: qꝛ semp ꝯsiderant
quō veniat ad verā vitā
et verā lucē. Ptēa sposa
mea ꝯgregemꝰ in domos
nr̄as hec tria: scʒ bonā vo
lūtatē. p̄meditacionē diui
nā: et diuinā sapiam. Hec
eī sūt ex quibꝫ letari debeꝰ
Licet aūt te moneo: attn̄
oēs electos meos in mūdo
in te noto: qꝛ aīa iusta spō
sa est mea. ergo cui cre
ator sum et redeptor.

Verba amonicōis vḡe vir
ginis ad filiā et xp̄i ad sponsā.
de vestimētis habēdis ī scda
domo. et q̄lit̄ p talia vestim̄
ta pax dei ⁊ pax pximi ⁊ opa
mie et abstinēcia pura de
signāt. et oīm istoꝝ decla
racio optiā. Caplm. xxvj.

Maria loquebat. In
pme tibi monile
passiōis filij mei:
sicut iste sanctus laurēcius
īpressit sibi. Ipe eī cotidie ī mēte sua
cogitabat. Deus meus ipe
ē dn̄s meus: ego vō seruus.
Ipe dn̄s ihesus xp̄s fuit nu
datꝰ et derisus: quō ergo
decet ut ego vestiar delica
cioribꝫ. Ipe fuit flagellatꝰ
et affixus ligno: nō ergo de
cet ut ego qui seruꝰ sū si vē
seruus sū: sim absqꝫ dolore
et tribulacōe. Cū igit̄ sup
prunas extēderet. et cū adeps
liquidꝰ ī ignē decurrēt. et
oīa mēbra eiꝰ ignis īflā
maret: respexit oculis ī ce
lū dicēs. Benedictꝰ sis tu
deus meus et creator meꝰ
ihesu xp̄e. Ego ꝯgnosco me
in diebꝫ meis nō bene vixis
se: ꝯgnosco eciā me ī honore
tuo modicū fecisse. Ideo quia
misercdia tua maxia ē: rogo
te ut facias mecū scdm mi
scdiā tuā. Et cū isto vbo a
nia a corpe sepata ē. Ecce
filia mea q̄ tm̄ filiū meū
dilexit: q̄ talia p honore eiꝰ

passus ē: adhuc indignū se dix
it obtinē celū. Quo ergo illi
sūt qui scdm volūtatē suā
vivūt: Ppterea semp ↄsidera
passionē filij mei: et scōꝝ
eiꝰ. No enī sine causa tāta
passi sūt: ſʒ ut alijs exēplū
vivēdi darēt: et ut ondēret
q̄ntā districtione filiꝰ meus
a pctīs exigit: qꝛ nō minimū
pctm̄ vult sine emēdacōe ī
ultū iri. Deinde filiꝰ meus
veniēs loquebat' spōse di
cēs. Dixi tibi pˢus q̄ debet
eē in domibʒ nrīs. Int' ceta
eiꝰ debet ibi eē vestes: sub
tplici gn̄e. Primo vestimētū
lineū qd̄ nascat' ꝛ crescat de
tīa: scd̄o pelliceū qd̄ fit de
aīalibʒ: tc̄io sericū qd̄ fit de
vermibʒ. Lineū vestimētū
habet duo bona. Pmo mol
le ē et lene ad nuda corpis:
scd̄o nō pdit colorē suū: sed
quo frequēcius abluit' tanto
fit mūdius. Scdm vestimē
tū scʒ pelliceū habet eciā
duo. Primo cooperit turpi
tudinē: scd̄o calefacit ↄt frigꝰ.
Tercium vestimētū scʒ sericū
habet eciā duo. Primo vide
t' eē valde pulchrū ꝛ delica
tū: scd̄o valde carū ad emē
dū. Lineū vō indumētū qd̄
ad nuda corpis abile ē: no
tat pacē et ↄcordiā. Hanc de
bet devota aīa habē ad deū:
ut pacē habeat cū deo suo.
Nichil aliud vel alit' volēdo

q̄ qd̄ deus. nō exacerbādo eū
p pctm̄: qꝛ int' deū et aīam
nō est pax n̄i peccare desista
tur et ↄcupiā refrenet. Debʒ
eciā pacē habē ad pxim. scʒ
nō inferēdo mala: succurēdo
ei si habet: sufferēdo si ↄtra
eū peccauerit. Qd̄ ei infeli
cius distēdit aīam q̄ semp
pctm̄ appetē et nūq̄ eo īple
ri: semp desiderare ꝛ nūq̄
quiescē. Qd̄ vō amarius
pungit aīam: q̄ ↄt pximū
irasci. et bonis eiꝰ inudē.
Ideo pacē debet habē aīa ad
deū et ad proximū: qꝛ nichil
quiecius eē pt q̄ quiescē a pᵒ
cato ꝛ nō sollicitari de mūdo:
nichil eciā levius q̄ gaudē
de bonis pximi: et ei velle
qd̄ sibi ipi. Hoc qʒ lineū īdu
mentū debet eē ad nuda cor
pis: qꝛ cordi in quo deus qui
escē vult pax maior inter
ceteras virtutes ppinquius ꝛ pn̄
cipalius īherē debet. Hec eī
ē virtꝰ q̄ deū intducit ī cor:
et introductū tenet. Que pax
tanq̄ linū crescit nascit' de t'
ra: qꝛ vera pax et paciā ori
tur de ↄsideracōe infirmita
tis pprie. Homo eī qui de tīa
ē ↄsideret infirmitatē suā.
scʒ q̄ statī irascit' si offendit':
q̄ statī dolet si leditur. Et
si sic cogitauerit: nō faciet
alei qd̄ nō pt psonalit' fer
re. cogitādo secū. Quia sicut
ego: sic et pximꝰ meus ifir

mus ē. Dicit ergo nolo paci ta
lia: sic nec ipse pt. Sic pax
nō amittit colorē suū id est
stabilitatē suā: s3 eo fit cō
stancior. Etiā cōsideracio ifir
mitatis ꝓximi in seipo: fa
cit hoiem beniuole tolerare
illata. Si at p ipacietiam
pax denigrat̄ aliquo mō.
tanto fit candidior apud de
um. q̄ frequēcius ⁊ cicius
lauat̄ p penitēciā: fit etiā
tanto lenior et caucior ad
ferendū. quo plus exaspa
tur et frequētius abluit̄:
q2 gaudet de spe retribucōis
quā sibi sperat futuram.
ꝓptēa ⁊ eo sollicicius cauet
sibi: ne p ipaciēciā cadat.
Scdm vestimētū sc3 pelli
ceū. notat opa mīe. Que
quidē vestimēta pellicea
fuit de pellib3 mortuoꝝ ai
maliū. Qd sut aialia? n
sci mei. tanq̄ aialia simpli
ces? Hoꝝ pellib3 debet te
gi aīa: id ē opa mīe eoꝝ
debet imitari et facē. Hec
faciūt duo. Primo cooperiūt
turpitudinē aīe peccatis:
et emūdat eā ne ī cōspcū
meo maculosa appeat: scdo
aīam calefaciūt ꝯtra frigus.
Qd ē frigus aīe? n īdura
cio aīe ad amorē meum?
Contr̄ hoc frigus valet opa
mīe: q̄ vestiūt aīam ne fri
gore dissoluat̄. P hec ei in
sitat deus aīam: ⁊ ipa deo

semp vicinius appropiquat.
Terciū vestimētū sc3 sericū qd̄
fit de vermib3 qd̄ videt̄ valde ca
rū ad emendū: notat abstinen
ciā purā. Hec ei est pulchra
in cōspcū dei. et hoim ⁊ ange
loꝝ. Ipa ē eni cara ad emen
dū: q2 durū videt̄ hoi coarcē
os suū a vaniloquio ⁊ multi
loquio. Durū videt̄ refrenāe
carnis sue cupiditatē ac sup
fluitatē et delectabilitatē suā.
Durū etiā videt̄ ꝯt̄ suā vo
luntatē ire: s3 lic3 durū sit. tn̄
utile oīno ē ⁊ pulchrū. Ideo
sponsa mea p quā intelligo
oēs fideles ꝯgregem⁹ ī sodaz
domū nrām pacē ad deū et
ꝓximū opa mīe ꝯpaciēdo
et subueniēdo miseris: ab
stinēciā a ꝯcupiscēcijs. Hec
lic3 carior sit ceteris. sic etiā
pulchrior ē alijs: in tm̄ q̄ sn̄
ea nulla alia v̄tus videat̄
ēē pulchra. Que quidē absti
nēcia trahi debet de v̄mib3.
id ē de cogitacōe excessuum
suoꝝ ꝯt̄ deū suū: de humilita
te et abstinēcia mea. q̄ fuis
sū filis vermi ꝓpt̄ hoiem.
Cōsidēt naq3 homo quo ⁊ q̄
cies ꝯt̄ me peccauerit. et
qualit̄ emendauerit: et ine
niet in se q̄ nulla abstinē
cia et nullo labore suo suf
ficēt emēdare quocies ꝯt̄
me peccauerit. Pendat e
ciā penā meā et scōꝝ meoꝝ
quare talia passi sum⁹. et itelli

ger veraciter q si tantã districtionẽ exegi a me et sciis meis q m̃ obedierut: quanto districtiorẽ exigã ab eis ultionẽ q m̃ nõ obediunt. Ergo bona aĩa assumat sibi abstinẽciã libẽter: et recordet͛ pccã sua q̄ mala sunt. q qui vermes rodut aĩam: et sic de vilibz v͛mibz pciosũ sericũ ꝯgregab͛. id ẽ abstinẽcia purã in oĩbz mẽbris suis: de q deus gaudet et oĩs celi exercitꝰ. et p q ꝯgregabis mẽbrũ etnũ gaudiũ: qui n̄ ea subuenirẽ habẽt etnũ luctũ.

¶ Verba xp̄i ad sponsã. de istrumẽtis in tercia domo reponẽdis et q̃lit͛ p talia istrumẽta bone cogitaciones sensꝰ disciplinati et vera ꝯfessio designãt͛. et oĩm istoꝝ optima declaracio. et de clausura istaꝝ domoꝝ ĩ gñali. Capl̃m. xxvij.

Filiꝰ dei loq̄bat͛ ad sponsam. Dixi tibi p̄ius q ĩ tercia domo deberet ẽẽ instrumẽta sub triplici gñe. Primo istrumẽta in quibz fũderent͛ liquores: scd̃o istrumẽta quibz terra fõus ꝑpararet͛. ut castrũ securis. et huiꝰmõi quibz cõfracta restaurarẽt͛: tercio istrumẽta viua. sicut asini. equi et silia quibz viua et mortua ꝑmouerẽt͛. In p̄ma autẽ domo ĩ qua sũt liquores: debẽt ẽẽ duo istrumẽtoꝝ gñã. Primo istrumẽta ĩ quibz ĩfũdant͛ liquores fluidi et dulces: sicut aqua. oleũ. vinũ. et lymã. Scd̃o instrumẽta in quibz infũdãt͛ liq̊res amari et spissi: sicut synapis. farina et silia. Aliquid potes intellige͛ q̇d ista significãt͛. Liquores ẽm̃ significãt cogitacoẽs aĩe bonas et malas. Cogitacio enĩ bona ẽ sicut oleũ dulce et sic͛ vinũ delectabile. Cogitacio mala ẽ sicut synapis amara: q̄ amarã facit aĩam et turbidã. Et sicut hõ q̄nq3 habet necesse de liquoribz spissis. q licz nõ multũ pficiat ad corpus sustẽtacionẽ. ꝓsut tñ ad cerebri purgacionẽ et sanacionẽ: sic eciã cogitacoẽs male sũt. et q̄uis nõ ĩpinguãt et sanãt aĩmã ut oleũ bonaꝝ cogitacionũ: tñ ꝓficiũt ad aĩe purgacionẽ. sicut synapis ad purgacionẽ cẽbri. Nisi eĩ q̄nq3 interuenirẽt cogitacoẽs male. tũc homo ẽẽt angelꝰ et nõ homo: et putaret oĩa homo habẽ a seipõ. Ideo ut hõ intelligat infirmitatem suã quã habet a seipõ: et fortitudinẽ quã habet a me. necesse ẽ ut ꝑmittat͛ ex magna mĩa q̄nq3 teptari cogitacoibus malis: quibz si hõ nõ ꝯsentit purgacio sũt aĩe et custodia v͛tutũ suaꝝ. Et licz amare sint q̄i synapis ad ferendũ: tñ sanãt multũ aĩam et ducũt eã ad etnã vitã et sanitatẽ: que nõ p̄t haberi sñ amaritudibz.

Ergo vasa aīe ubi cogitacōes
bone reponet' sedule ꝑparet'
id ē ɔtinue mundet': qꝛ utile
ē ut etiā cogitacōes male ad
ueniat. ꝑpt' ꝓbatione ⁊ maiꝰ
meritū. Laboret at aīa dili
gent' ne ɔsentiat eis vl' delec
tet' in eis: alioqn dulcedo et
incremētū aīe effundet'. et
sola amaritudo remanebit.
In scdā domo debet ēē instru
meta etiā sub duplici gn̄e.
Primo instrumeta extiora qbꝫ
tr̄a foris ꝑparet' ad semē. ⁊
spine eradicet': utputa aratꝛ
et rastrū. Scdo instrumeta
utilia ad necessaria iteriora
et extiora: ut puta securis
et silia. Instrumeta at qbꝫ
excolit' terra significat sensꝰ
hoīs: q̄ ad utilitatē primi tā
q̄ aratrū ad tr̄a ordinādi sr̄.
Mali eī hoīes sūt sicut tr̄a:
qꝛ tr̄ena semꝑ cogitat. Ipsi
nāqꝫ sūt duri a ɔpūctiōe ꝑ
pctīs suis: qꝛ pxim suū nichil
reputat. Ipi sūt frigidi ī di
uina caritate: qꝛ nichil nisi
suā volūtatē querūt. Ipi sr̄
pōderosi ad agendū bona: qꝛ
alacres sūt ꝓ honore mūdi.
Ideo vir bonꝰ istos excolē de
bet ꝑ sensꝰ extiores: sicut ⁊
bonus rusticus tr̄a excolit
ꝑ aratrū. Primo eī debet ex
colē ꝑ os suū: loquēdo eis uti
lia aīe. et informādo ad ui
ā vite. Deinde ope faciēdo
bona que poterit: ut pximꝰ

informet' ꝑ vba: et excitet' ad
faciēdū bona ꝑ exēpla. Deīn ex
colat ceteris mēbris pxim suū.
ut fructifer fiat': scꝫ oculis si
plicibꝫ ne videat īpudica: ut
pximꝰ īpudicꝰ videat ī oībꝫ
mēbris modestia. Auribꝫ su
is excolat ne audiat īepta:
et pedibꝫ. ut alacer sit ad o
pus dei. Huic tr̄e sic exculte
ego deus pluuiā gr̄e mee
ꝑ laborē excolētis tribuā: et
gaudebit laborās de fructu
terre prius aride cū cepit ger
minare. Instrumēta vō que
ad intiora ꝑparanda necessa
ria sūt sicut securis ⁊ silia.
significat discretā intētionē
et diuinā discussionē opis
sui': et qcqd boni homo fecit
nō debet facē ꝑpt' honorē ⁊
laudē hoīm: ꝫ ex dīna cari
tate et etn̄a retbucōe. Ideo
examinet homo diligenter
opa sua. q̄ itencōe et q̄ mer
cede hec faciat': et si iuene
rit ī ope suo aliquā supbiā
abscīdat stati securi discre
cōis': ut sicut foris excolit
pxim suū qui qi ext' domū
ēst. id ē ext' societatē ami
coꝝ meoꝝ ꝑ opa mala:
sic et itus ꝑ diuinā caritatē
fructificet sibi. Qa sicut o
pus rustici qui nō habuit ī
strumēta quibꝫ repareṫ des
tructa cicius erit ī vacuū:
sic ñ discreta discretiōe homo
examinet opa sua quo al

leuent' si laboriosa videt':
quō reparent' si frangūt':
nō p̲ueniet ad effectum.
Ptēa nō solū laborādū
ē efficacit' extius: sʒ ⁊ intꝰ
sollicite ꝯsiderādū quō et
q̄ intēcōe laborat'. In tcia
domo debet ēē instrumēta
viua q̄ ꝑmoueāt mortua et
viua: scʒ equi et asini et alia
aīalia. Hec īstrumēta sūt:
ꝯfessio vera. Ipā eī est q̄ ⁊
viua ⁊ mortua ꝑmouet. Qđ
notat viuū'. n̄ aīam que de
deitate mea creata ē et ī et'
nū viuit'. Ipā eī p̲ ꝯfessio
nē verā cotidie magis ac
magis appropīquat deo. Si
cut enī aīal quo frequētius
et melius nutitū fuerit. tā
to fortius ē ad portādū et
pulchius ad ītuendū'. sic ꝯ
fessio q̄nto frequētius itāta
fūt et q̄nto diligēcius tā
de minus q̄ꝫ de maxis: tā
to magis aīām ꝑmouet. et
in tantū deo placet. qꝛ eciā
aīām ī cor dei īducit. Qđ
āt significat mortua que
eciā ꝯfessio ꝑmouet'. nisi
opa bona q̄ p̲ mortale pc
catū moriūtur'. Nā ipsa
opa bona ī pc̄cīs morta
libʒ moriētia mortua sūt
apud deū: qꝛ nullū bonū
placē potit deo n̄ p̄us pcām
vl' volūtate ꝑfecta corrigat'
vel ope. Nec in vno vase
suauia ⁊ fetēcia bene ꝯue

nire poterūt. Si āt aliquis
opa bona mortalibʒ pc̄cīs
mortificat et verā ꝯfessio
nē de ꝯmissis assūpserit
cū volūtate emēdādi et ca
uendi de ceto: mox p̲ ꝯfessi
onē ⁊ v̄tutē hūilitatis reui
uiscūt opa bona q̄ p̄us fue
rūt mortua. et ꝑficiūt ei
ad salutē etnā. Et si mori
tur nō facta ꝯfessioē'. opa ip
sa bona q̄ mori et ānichila
ri nō pnt n̄ tn̄ p̲ mortale
peccatū etnā vitā mereri po
terūt. ꝑficiūt ei ad leuiorē
penā vel alij ad salutē: si tn̄
ipē fecit opa bona cū diuīa
intēcōe et ad honorē dei. Si
vō fecit ipā ad honorē mūdi.
et ad ipius utilitatē: tūc ip
sa opa moriēte factore mo
riūt': qꝛ mercedē suā recepit
de mūdo p̲ quo laborauit.
Ptēa sponsa mea p̲ quā
intelligo oēs amicos meos:
ꝯgregemꝰ ī domos nr̄as illa
vnde spūalit' deus vult delec
tari cū aīā scā. Primo in do
mū p̄ma scʒ panē sincē vo
lūtatis: nichil volēdo n̄ qđ
deus vult. Scđo potū dine p̄
meditacōis: nichil agēdo n̄
ibi cogitet' dei honor. Tcio
edulīū dine sapīe: cogitādo
semp̲ q̄ futura sūt. et quō p̄
sencia ordinādā sūt. In secū
dā domū ꝯgregemꝰ pacē a
pc̄cīs ad deū: et pacē a rixa
ad p̲xim. Scđo opa mīe: q̄bꝫ

eciā ope utiles simus pxio.
Tercio abstinēciā pfectam:
quia coarceamꝰ ea q̄ volunt
turbare pacē. In tria domū
ꝯgregemꝰ racionabiles et
bonas cogitacoēs: ad ornā
dū domū nr̄am intius. Scd̄o
sensꝰ benedisciplinatos ⁊ tē
patos: ad lucēdū amicas nr̄s
extius. Tc̄io ꝯfessionē verā:
q̄. si ifirmamr̄. venim̄ sterere
possimꝰ. Sz q̄uius domꝰ ha
beātr̄. nō tn̄ pn̄t obseruari
ꝯgregata i eis. n̄ habeāt os
tia? nec ostia pn̄t pendere
sine cardinubz: nec obserua
ri sine seris. Ideo ut ꝯgrega
ta maneāt salua. ponatr̄
ī domo ostiū scz spes fir
ma: ut nullis frangat ad
ūsitatibz. Que spes habeat
q̄i duos cardines? scz ut nō
desperet hō de adipiscenda
gloria. nec de fugiēdo suppli
cio: s; ī oī adūsitate semp de
miā dei ꝯfidēs speret meli
ora. Sera āt ostīj debet esse
diuina caritas: qua muniatr̄
ostiū ne īgrediatr̄ ūmicꝰ. Nd
ei pdest habē ostiū sine se
ra? Nd spem sine caritate?
Si ei quis sperat pmia et
na. et de dei misc̄dia. nō tn̄
diligit deū et timet? ostiū
quidē habet q̄i sine sera: p
qd̄ ūmicꝰ capitalis īgredi
pt cū voluīt et occidē. Sed
spes recta ē. ut q̄ sperat fa
ciat eciā bona q̄ pt: sine q̄bz

nō pt obtinē celestia. si sci
uit et potuit facē bona ⁊ no
luit. Si vō excessisse se q̄s īnel
ligit vl' nō fecisse cū potuit?
habeat volūtatē bonā facē
di bona q̄ pt et q̄ facē nō po
tuerit: s; speret firmit' se ad
deū posse accedē. eciā p bonā
volūtatē et diuinā caritatē.
Ergo ostiū id ē spes. muni
atur dīna caritate. Et sicut
sera habet intꝰ multa reti
nacula ne hostis aperiatr̄. sic
in diuina caritate sit q̄dam
sollicitudo ne deus offendatr̄:
sit caritatiuꝰ tior ne disce
dat ab eo? feruor eciā igne
us quo deus diligatr̄: ⁊ cura
quo imitetr̄. Sit eciā dolor.
eo q nō sufficiat hō tm̄ facē
sicut vellet: et sicr̄ obligatū
se intelligit. Multitas q̄;: q
hō qd̄ agit reputat nichilū
ī respectu pccōꝝ suoꝝ. Hijs re
tinaculis muniatr̄ sera: ne
dyabolꝰ facilit' serā carita
tis aperiat. et imittat amo
rē suū. Clauis vō q̄ apiat
et claudit sera debet ēē de
siderū solius dei cōueniēs
cū diuina caritate et dīno
ope? ut scz nichil velit habē
homo eciā si posset n̄ deū:
et hoc ꝑꝑt' maximā caritatē
eiꝰ. Hoc ei desideriū claudit
deū in aīam et aīam ī deo:
q2 vna utriusq; volūtas. Hāc
clauē uxor et vir debet hrē
soli id ē deus ⁊ aīa? ut quo

nes deus voluit ingredi et de
lectari in bonis scz aie v̄tuti
bz: liberū habeat accessū p cla
uē stabilis desiderij. Quocies
eciā aiā ingredi voluit ad cor
dei. libe possit: q ipā nichil de
siderat ñ deū. Hec clauis cu
todit p aie vigilāciā et hu
militatis sue custodiā: q deo a
scribit oē bonū qd habet. Et
custodit eciā hec clauis p di
potēciā et dei caritatē: ne
aiā a dyabolo supplātet. Ec
ce sponsa mea: qualis cari
tas dei ad aiam. Ergo sta fir
mit: et fac voluntatē meā.

Vba xi ad spōsā de sui imu
tabilitē. n̄no de suoꝝ v̄boꝝ p
fcione qmūs stati opa nō seq
t. et quō voluntas nrā cōmēda
ē i oibz diuine voluntati. Cam xxviij.

Filius loquebat
ad sponsā dicēs
Cur sic tbaris ex
eo q ille dixit v̄ba mea eē
falsa. Numqd sū ego eo detior
ex vitupio ei aut fierē eo
melior ex laude eius: Ego
nēpe imutabil sum. nec mi
nui nec augeri possū: nec
laude indigeo. Sz homo me
laudās ex laude meā pfic:
nō m̄ s sibi ipi. Nec ium de
ore meo qui sū veritas. fal
sitas pcedit vel pcedē pt: q
oiā que locut sū p pphas vl
alios amicos meos aut spu
alit ā corpalit sicut tuc itel
lexi pficiet. Nec ideo erant

falsa q vnū dixi semel aliud
scdō. vnū expssius aliud obscu
rius: q ad pbandā fidei mee
cstanciā et amicoꝝ meoꝝ sol
licitudinē. multa ondi q scdm
diusos effectus spus mei diuer
simode a bonis et malis itel
ligi bene et male pnt: ut ha
beret in diusis statibz unde di
uersimode exerceri posset in
bono. Nā sicut in deitate t
mea assūpsi huanitatē i v
na psona: sic et qnqz loqbar
ex pte huanitatis in qntu
subiecta erat deitati: qnqz ex
pte deitatis inqntū creatrix
erat huanitatis: ut patz ex
euāgelio meo. Et sic qmūs di
uisa videat a calūpniatibz
et nescietibz: tn̄ vera erat v
ba scdm vitatē. Nec eciā si
ne causa erat q obscure tra
didi aliqua: q sic erat iusticia
ut occultaret csiliū meū ali
qntulū a malis: ut vnsqsqz
bonoꝝ ferueret speraret gra
ciā meā. et p expectacione
obtinēt pmiū: ne si cito tpe
csiliū meū isinuatū fuisset:
oēs ab expectacōe et caritate
ppt logitudinē tpis desiste
ret. Plurima eciā pmisi: q
tn̄ a psentibz ppt ingratitudinē
subtracta sūt. Si ei a malicia
sua destitisset: ego utiqz qd
pmiseram pstitissem. Ideo nō
debes turbari: q v̄ba mea
arguūt mēdacij. Qd ei ipos
sibile videt apud hoīes: hoc

possibile ē apud me. Mirātur
etiā amici mei: cur nō post
u̓ba sequunt̄ opa. Hoc ei nō ē
sine causa. Quid nō moyses
missus erat ad pharaonē: nō
tn̄ statī seqbant̄ signa. Qua
re. Quia si signa statī venis
set in opa. nō manifestata
fuiss; duricia pharaonis: nec
potēcia dei nec mirabilia os
tēsa. Nichilominus tn̄ phara
o ꝓpt̄ maliciā suā dāpnare
tur etiā si nō venisset moy
ses: ꝯuis duricia ei9 nō fu
isset ita maīfesta. Sic etiam
nūc fiet. Ꝓtēa state viriliť.
Aratꝝ quippe ꝯuis a bobus
trahit̄: tn̄ scd̄m volūtatē re
gētis regit̄. Sic etiā ꝯuis v̓
ba mea audiatis et sciatis:
nō tn̄ vadut vl̓ ꝓficiet̄ scd̄m
volūtatē vrām: s; scd̄m meā.
Ego eī scio quō t̄ra disposita
ē et quō excolēda: vos at̄ o
mē volūtatē vrām in ꝯmitti
te ⁊ dicite. Fiat volūtas tua.
¶ Verba monitōis iohānis
baptiste in figura q̄ deus ꝑ
auē picā. aīā ꝑ pullos. corp9
ꝑ nidū. mūdi delectaťoes per
aīalia fortia. suꝑbia ꝑ aues
rapaces. ⁊ mūdi leticia ꝑ la
queū designāť. Ca.^m xxix.
Iohānes baptista loqbat̄ ad spō
sam xpi: dicēs. Dn̄s ihesus vo
cauit te de tenebris ī lucē: de
imūdicia ad ꝑfecta mūdiciā:
de agustia ī latitudinē. Nū
qd ergo sibi ꝑ hijs regraciari
teneris: qs explicare valet aut
qn̄ suffices: Veruptn̄ facito
q̄ntū vales. Est auis q̄ dicit̄
pica. Hec ei diligit pullos: q̄
oua vnde ꝓcesserūt pulli fue
rūt in vētre ei9. Hec auis fa
cit sibi nidū de reb; ūetera
tis ⁊ attritis: ꝓpt̄ t̄ria. Primo
ꝓpt̄ requiē: scd̄o ꝓpt̄ latibulū
a pluuia et nimia siccitate:
t̄cio ut nutriat pullos suos q̄
fuīt ex ouis. Que auis ex
caritate ꝯponēdo se suꝑ ea:
fouet pullos. Cū vō pulli na
ti sut̄: mat̄ allicit eos ad vo
landū ꝑ t̄ria. Primo ꝑ cibi ad
ministracionē: scd̄o ꝑ sedulā vo
cē: t̄cio ꝑ volat9 sui exēpla
cionē. Pulli vō q̄ diligūt ma
trē assueti cibo matris ferūt
se p̄mo paulatī ꝓcedēte ma
tre suꝑ nidū: inde iuxta vi
res ꝓgrediūť ultius donec
ex usu ⁊ arte sūt ꝑfecti. Hec
auis deus ē q̄ et̄nalit̄ ⁊ nū
q̄ imutat̄: et ex ei9 deitatis
nīo oēs aīe racioles ꝓgredi
unt̄. Quilibet vō aīe patuit
nidus de reb; attritis: q̄ cor
pus de t̄ra ꝯsociat aīe: in q̄
deus aīam nutrit cibo bona
rū affcionū: defendit ab a
iub; malarū cogitacionū:
⁊ dat requiē a pluuijs ma
larū actionū. Quelibet vō
aīa q̄ tali de causa diligit̄
corpi ut ipa corp9 regat ⁊
nequāq̄ ab ipo regat̄. et ut
corpus ad laborē excitet et

ei racionabilit' pmdeat: ido
deus tanq mr bona docet
aiam pficē in meliora: docz
erue de arto i latiora. Pmo
p cibū. dando itelligēcia et
racionē iuxta capacitatē
vniuscuiusqz: indicando mēti
qd eligendū sit. qd ve fugiē
dū. Sz sicut mr pmo educit
pullos sup nidū: sic hō pri
mo addiscat cogitare celestia.
Cogitare eciā q artus et vi
lis sit nidus corpis: q lucida
celestia et q delectabilia et'
na. Educit eciā deus aiam
p vocē suā: qz clamat. Qui
seqt' me habebit vitā: qui
diligit me nō morietr. Hec
vox ducit ad celū: hāc qui nō
audierit: aut surdꝰ ē aut in
gratꝰ dilcioni mr̄is. Tercio
educit deus aiam p volatū: id ē
p hūanitatis sue exemplū.
Hec hūanitas gloriosa habuit
qi duas alas. Prima. qz i ea
erat oīs mundicia: et nichil co
inqnatū. Scdo qz oīa bona fe
cit. His alis duabz volabat
hūanitas dei in mūdo. Has
ergo seqt' aīa qntū pt: et si
nō pt ope. saltē conet' volū
tate. Cū aut volat pullus:
cauēda sut sibi tria. Primo ab
aialibz ferocibz. ne resideat
iuxta ea sup terra: qz ipse
pullꝰ nō ē fortis sicut illa.
Scdo caueat ab auibz cupi
dis: qz ipē pullꝰ adhuc nō
ē celer euolare sicut ille aues

sut: et ideo in latibulo tutius
ē morari. Tercio caueat ne
decipiat pdā. in q ē laqueus.
Aialia ista ferocia: sut delca
cōes et cupiditates mūdi. Ab hijs
ei caueat sibi pullus: qz dul
ces vident' sentire. bone ad
possidendū. pulchre ad videndū:
sz cū putant' teneri euadut
celerit'. Cū vō credut' delca
ri mordet imisericordit'. Scdo
caueat ab auibz cupidis: hee
sut supbia et ābicio. Iste enī
sut que semp altius et altius
desiderat ascendē: et alias aues
pcedē et odire iferiores. Ab hijs
āt caueat sibi pullꝰ et desidēt
in latibulo hūilitatis morari
ut nō supbiat de data gracia:
nō ptēpnat iferiores et mino
res gracie: nō cogitet se aliqbz
meliorē. Tercio caueat a pda
in q ē laqus. Hꝰ ei ē leticia mū
di. Pda bonū videt' habē i i
sū ore: et delcaciōnē i corpe.
Sz latz i hijs aculeus. Adducit
ei imoderatꝰ risus imodera
tā leticiā: voluptas corpis in
pstanciā mentis. Ex quibz seqt'
tristicia vl' i morte vel ante:
seu i tribulacōe. Festina igit' fi
lia et tu egredi frequēt' de nido
tuo: p desideriū celestiū. Ca
ue tibi a bestijs cupiditatū: et
ab auibz supbie: caue a pda
vane leticie. Dein loqbat' mr
ad spōsam: et ait. Caue ab
aue q tincta ē pice: qz oēs q
tangūt eā maculat'. Hec ei

est amicicia mudi istabilis ut
aer: feda i acqsicoe fauoris et
societate mala. No cures de
hoibz: no attende ad fauores:
no respicias ad laude vel vitu
periu. Na ex hijs puenit in
costacia ai: et diminucio di
uine caritatis. Sta igit stabi
lis. Deus ei qui te icepit ex
the de nido: pascet te usqz ad
morte. Post morte vo no ha
bebis fame. Custodiet etia
te a dolore: defendet te i vi
ta: et post morte nichil tieb.

Deprecacio mris dei ad filiu p sposa et p alio sco. et de acceptacoe deprecacois mris a xpo. et de ctificacoe ve et false scitatis hois i hac vita.

Maria **Capl'm. xxx.**

M loqbat filio dicens.
Da fili mi noue spo
se tue. ut corpus tuu dignissi
mu radicet in corde eius: ut
ipa mutet in te. tuaqz delca
coe repleat. Deinde ut hic
scus cu corpalit vixit fuit
in fide sca sicut mos stabil:
que no fregit adusitas. nulla
retraxit delcacio. Fuit et flexi
bilis ad volutate tua sicut a
er mobilis: quocuqz eu sps
ipetus tui traxit. Fuit isu
p in caritate tua ardes qsi
ignis: calefacies frigidos et
csumes iiquos. Nuc at aia
eius tecu e in gloria. Vas eni
istrumeti eius depssu est: et i
humiliori loco iacz qz decz. Ideo

fili mi da corpi altiore ele
uatione. Honora illud qd
te p modulo suo honorauit.
Eleua illud: qd te labore suo
quo potuit eleuauit. Rndit
filius. Benedicta sis tu. que
nichil reliquis itactu: qd ad
amicos tuos ptinet. No de
cet mo ut vides: ut lupis
det cibz optimus. No cuenit
ut saphirus mebra cseruas
sana et cfortas infirma: po
nat in luto. Non etia decet:
ut cecis accendat lume. Iste
qppe ho sicut i fide fuit sta
bilis et i caritate feruentis
simus: sic et i ctinecia optie
fuit ad volutate mea dispo
situs. Ptea sapuit m sicut ci
bus optimus. optime decoctus
i oi paciencia et tribulacoe: dulcis
deniqz et bonus i bona volu
tate et affectu: melior i co
natu et virili pgressu: optimus
et dulcissimus i laudabili csu
macoe. Ptea no decet ut a
te lupos talis exaltet cibz:
quor cupiditas nescit sacie
tate: quor delcacio refugit
herbas vtutu et sitit carnes
putidas: quor vox et astu
cia e omibus nociua. Fuit
etia qi saphirus i anulo p fa
me et vite claritate: p qua
se ostedit ee eccle sponsu.
dni sui amicu: fidei sce cser
uatore et mudi ctepore.
Ptea mat kima no decet
ut tate bonitatis amator

tamquam mundus sponsus tangatur
a tam immundis: tantaque humilita
tis amicus ab amatoribus mundi
contingatur. Fuit etiam tamquam lu
men positum super candelabrum per
omnem mandatorum meorum execu
tionem: per bone vite doctrinam. Per
hanc muniuit stantes ne cade
rent: per hanc eleuauit cadentes:
per hanc etiam futuros post se
ad me excitauit. Hoc lumen
indigni sunt videre obcecati a
more suo: hoc lumen discernere
nesciunt qui habent albuginem
superbie. Hoc lumen attrectare
non valent scabiosi manibus: quia
hoc lumen cupidis et suam
voluntatem amantibus est nimis
odiosum. Ideo priusquam eleuetur
iustum est ut illi qui immundi sunt
purgentur: et qui ceci sunt illumi
nentur. Illum vero hominem quem
homines terre dicunt esse sanctum: tria
ostendunt eum non esse sanctum. Primo
quia ante mortem non imitabatur
sanctorum vitam: secundo quia voluntatem
non habuit paciendi martirium
pro deo: tercio quia non habuit
caritatem ardentem et discretam
sicut sancti. Tria quoque sunt propter que
quis a populo videtur sanctus. Primum
est mendacium fallentium et placere
volentium: secundum facilitas credu
litatis insipientium: tercium est cupi
ditas et tepiditas prelatorum et ex
aminatorum. Utrum autem est ipse in
inferno vel in purgatorio nondum
est tibi licitum scire: sed cum tempus
fuerit loquendi.

Explicit liber secundus reue
lationum dei beate brigide prin
cipisse nericie de regno Swe
cie diuinitus reuelatus.
Deo gracias.
Incipiunt capitula libri tercii.

Monicio et informacio ad
episcopum de modo tenendo
in victu et vestitu et oratione.
et qualiter se debeat habere ante
mensam. in mensa. et post mensam.
et hoc idem de dormicione. et qualiter
in omnibus exerceat officium epis
copale. Capitulum primum.

Verba virginis ad filiam de re
medio oportuno ad difficul
tatem episcopo occurrentem in via ar
ta. et quomodo paciencia per vestes de
center prefigurata per decem digitos.
et desiderium eternorum et fastidi
um mundanorum per duos pedes
designatur. et de tribus inimicis in
via contra episcopum existentibus. Capitulum ii.

Declaracio plenaria vir
ginis ad episcopum qualiter ut deus ho
noretur per ipsum exerceat episcopale
officium. et de duplici fructu
veram dignitatem subsequente. et
de duplici confusione falsam dig
nitatem consequente. et de occursu
ihesu christi et omnium sanctorum ad verum
et rectum episcopum. Capitulum iii.

Verba matris ad filiam de
concupiscencia malorum episcoporum et quomodo
propter voluntatem bonam multi dig
nitatem obtinent spiritualem. quam
inordinati episcopi contempnunt quia ad eam
corporaliter sunt vocati per latum exe
plum inducit. Capitulum iiii.